လောကပါလဥပဒေရေးရာစာစောင်

Journal of LEGAL AFFAIRS

အမှတ်စဉ် (၂၇) ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီ

မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီ

မြန်မာနိုင်ငံရှေ□နေများကောင်စီ

P.O. Box 14 Ngam Wong Won P.O , Nonthaburi 11001, Thailand

E-mail ; blcsan@ksc.th.com , blcburma@blc-burma.org

အခြေခံဥပဒေရေးရာစာစောင်၊ အမှတ်စဉ် (၂၇) ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧ ပြီ လ

မာတိကာ

တရားစီရင်ရေး

□ ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်သည့်အထိမ်းအမှတ်နှစ်ခြောက်ဆယ် ပြည့် နေ့တွင် ရှမ်း တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ အပေါ် တရားမဲ့စွာ ပြစ်ဒဏ်ကြီးများ ချမှတ်ထားသည့် မှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီ၏ ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်

စာမျက်နှာ................................ ၃

ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာသုံးသပ်ရာ

□ မြန်မာနိုင်ငံတိုင်းရင်းသားအရေးနှင့် လူထုအဓိက လူ့အဖွဲ့အစည်း

စာမျက်နှာ................................ ၃၈

ထုတ်ဝေဖြန့်ချိ – **မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီ**

မူပိုင် – **မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီနှင့် စာမူရှင်များ**

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း –

ကွန်ပြူတာစာစီ –

ပညာပေးရေးအတွက် ထပ်ဆင့် ကူးယူဖြန့်ချိမှုများကို အားပေးသည်။

တရားစီရင်ရေး

ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်သည့်အထိမ်းအမှတ်နှစ်ခြောက်ဆယ် ပြည့်နေ့တွင်ရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ အပေါ်တရားမဲ့စွာပြစ်ဒဏ်ကြီးများချမှတ်ထားသည့်မှုခင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီ၏ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

၁) မြန်မာနိုင်ငံ၌ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖေါ်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ပင်လုံစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီး တည်ဆောက်ခဲ့သောပြည် ထောင်စုမှာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖေါ်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် နှစ်ပေါင်းခြောက်ဆယ်တင်းတင်း ပြည့်ပြီဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ယနေ့အထိ စစ်မှန် သော ပြည်ထောင်စုတရပ်အဖြစ်တည်ဆောက်နိုင်ခြင်းမရှိသေးဘဲ ပြဿနာပေါင်းစုံ နှင့် ရင် ဆိုင် နေ ရ ဆဲဖြစ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်းဖြင့် ပြည်ထောင်စုကို ပြန်လည် တည် ဆောက် ရန် ကြိုးပမ်းသော ရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များအား ခွဲထွက် ရန် ကြိုး ပမ်း သူများ အဖြစ် စွပ်စွဲကာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး အကြောင်း ပြချက်ဖြင့် စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ဖျက်သိမ်း၍ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာကအုပ်ချုပ်လာခဲ့ရာတိုင်းပြည် ၏ အခြေ အနေမှာတစထက်တစ ဆိုးဝါး လာခဲ့ သည်။ ယခုအချိန်တွင် အသွင် သ□ာန်အား ဖြင့် ပြည်ထောင်စု ကြီး တည်မြဲလျှက် ရှိနေ သော်လည်း အနှစ်သာရအားဖြင့်မူ တိုင်းရင်း သားစည်း လုံးညီ ညွတ် မှုမှာ ရစရာ မရှိ အောင်ပြိုကွဲနေသည်။ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးမရရှိဘဲ လူထုကြီး တရပ် လုံး မှာလည်း ဆင်း ရဲ တွင်းနက်လျှက်ရှိသည်။

၂)ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်းဖြင့် စစ်မှန်သောပြည်ထောင်စုကို ပြန်လည်တည် ဆောက်ရန် ကြိုးပမ်းကြမည်ဆိုလျှင် အနာဂါတ်အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေး ကြိုးပမ်းကြရုံသာမက မျက်မှောက် နေ့စဉ်အခြေအနေများ တွင် တိုင်းရင်းသား ရေး ရာ ကိစ္စများအား ကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်ရာ၌ မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းရှိလက်ရှိတည်ဆဲဥပဒေ များနှင့်အညီဖြစ် သင့်သည်။ နိုင်ငံတကာ လူ့အခွင့်အရေးဥပဒေများကို ယခုကစ၍ ကိုး ကား လိုက်နာကျင့်သုံးသင့်သည်။ ဥပဒေစိုးမိုးရေးအခြေခံပေါ်တွင် တရားမျှတ သော ဥပဒေ များ ပေါ်ပေါက်လာစေရန် တစတစပြောင်းလဲသင့် သည်။ ညှိနိုင်းဖြေရှင်း၍ မရနိုင်သော လူထု ၏ပြဿနာကြီးများ၊ အာဏာပိုင်အဆင့်ဆင့်တို့၏ ကျူးလွန်မှုများကို တရား စီရင် ရေး မ□ိုင် အားအဓိကထား၍ ဖြေရှင်းသင့်သည်။ သို့ရာတွင် တပြည် လုံး နေရာ အနှံ့အပြား၌ ဖြစ်ပေါ်နေသောအခြေအနေမှာ ထိုသို့မဟုတ်။ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး အာဏာရှိနေသူများက ဥပဒေ၏ အထက်တွင်ရောက်နေပြီး လူ့ အဖွဲ့ အစည်းကို ကြိုးကိုင်ချယ်လှယ်လျှက်ရှိသည်။

၃) ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှစတင်ခဲ့သော နအဖ နှင့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ အစည်းများအကြား လုပ်ဆောင်သည့် အပြစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကြီးတခုလုံးမှာ တည် ဆဲဥပဒေအရ တရားမဝင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၉၀၈ ခုနှစ် မတရားသင်း ဥပဒေသည် ယနေ့အချိန်အထိ တည်ဆဲဥပဒေဖြစ်သည်။ မတရားသင်း အဖြစ်ကြေငြာ ခံထားရသော အသင်းအဖွဲ့များကို တရားဝင် ရပ်တည်လှုပ်ရှားခွင့် ရစေမည့် အသင်းအဖွဲ့ များ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ အောင် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်စေမည့် ပြုပြင်ပြောင်း လဲပေးမှုများကို နအဖက လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိသေးပါ။ ၄င်း၏ နိုင်ငံရေး အာဏာတည်မြဲစေရန် မလိုတမျိုး၊ လိုတမျိုး သဘောထား၍ ကိုင်တွယ်အသုံး ချခြင်းအား ဖြင့် မဖြစ်သင့်သော ပြဿနာများ၊ မတရားမှုများ တောက်လျှောက်ဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်လျှက်ရှိသည်။

၄) ရှမ်းပြည်တပ်မတော် **(SSA)** မြောက်ပိုင်းသည် နအဖ နှင့် အပစ် အခတ် ရပ်စဲထားသော အဖွဲ့ အစည်းတခုဖြစ် သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်သည် ယင်းအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့်အပြင် ရှမ်းပြည်နယ်ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီ၏ ဥက္ကဌလည်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာဥပဒေနှင့်အညီ တရားဝင်ရပ်တည်ခွင့်ကို ခွင့်ပြုထားမည်ဆိုလျှင် (အကြမ်း မဖက်သော) နိုင်ငံရေးအရ လှုပ်ရှားမှုများကို ဤအဖွဲ့အမည် နာမအောက်တွင် ကျယ်ပြန့် စွာလုပ် ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်သော အစည်းအဝေးဖြစ်ပါလျှက် ရှမ်းပြည်ပညာရှင် များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီဖွဲ့စည်းရန် ကြိုးပမ်း ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဟု နအဖ က စွပ်စွဲခဲ့သည်။ ဗိုလ် ချုပ် ဆေထင် အပါအဝင် ရှမ်းခေါင်းဆောင်ကိုးဦးသည် ပြည်ထောင်စု မှခွဲထွက်ရန် ကြိုးပမ်း သူများ ဖြစ်သည်ဟု နအဖက နိုင်ငံရေး အရစွပ်စွဲကာ ရာဇဝတ်ကြောင်းအရ ဖမ်းဆီး အရေးယူပြီး နှစ်ရှည် ထောင်ဒဏ်ကြီးများ ချခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း အသုံးပြုခဲ့သော နည်းနာကို လက်ရှိ စစ်ခေါင်းဆောင်များ က ထပ်မံပြန်အသုံးချခြင်းဖြစ် သည်။ နအဖ က တဖက်တွင်

တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက် မည်သို့ ဆောင်ရွက် လျှက်ရှိကြောင်း □ကွားဝါနေချိန်၌ အခြားတဖက်တွင် အပြစ်ကင်းမဲ့သူ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ခေါင်း ဆောင်များမှာနှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ် ကြီးများကို ခံစားရလျှက်ရှိသည်။

၅) ပြည်တွင်းရှိတရားမျှတမှုကို လိုလားဖေါ်ထုတ်လိုသောပုဂ္ဂိုလ် များ၏ အကူအညီဖြင့် ဤအမှုကြီးတွင် ချမှတ်ထား သော ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက် မိတ္တူမှန်များကိုရရှိသဖြင့်သာ မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီသည် ဤသည်မှာမတရားမှု ကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြည်တွင်းရှိတည်ဆဲဥပဒေများကို ကိုးကား၍ ဥပဒေကြောင်းအရ တိကျစွာဖေါ်ထုတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤမှုခင်းကြီးကို ပိုမိုနားလည်နိုင်ရန် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးနောက်ခံအကျဉ်းနှင့် စွပ်စွဲ ခံရသူများကို ဖမ်းဆီးအရေးယူခြင်းမပြုမီ နှစ်ပိုင်း တချို့အတွင်းကထင်ရှားသောနိုင်ငံရေးအနေအထား အချို့ကို လည်း မိတ်ဆက်ပေးထားသည်။ သုံးသပ်တင်ပြချက်များကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူများဖတ်ရှု လေ့လာ ခွင့်ရစေ ရေးအတွက်လည်း လက်လှမ်းမှီသမျှသော တိုင်းရင်းသားဘာသာစကားများဖြင့် ဘာသာ ပြန်ဖြန့် ဝေထားပါသည်။

၆) နိုင်ငံတကာ လူ့အခွင့်အရေးဥပဒေအရဆိုလျှင်လည်းကောင်း၊ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများတွင်ကျင့်သုံးနေသော အစဉ်အလာများအရဆိုလျှင်လည်းကောင်း ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်၊ ဦးခွန်ထွန်းဦးတို့အပါအဝင် စွပ်စွဲအရေးယူခံရသောရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များသည် လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖေါ်ပြောဆိုခွင့်၊ စည်းရုံးစုဝေးခွင့်နှင့် အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းခွင့်ကို သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အကန့် အသတ်နှင့် အညီ ကျင့် သုံးရန် ကြိုး ပမ်း ခြင်းသာဖြစ်သည်။ မည်သည့် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတစုံတရာကိုမျှ ကျူး လွန်ထားခြင်းမရှိပါ။ ဤအမှုကြီးတွင် မတရားပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခံထားရသော ရှမ်းတိုင်း ရင်းသားခေါင်းဆောင် အားလုံးကို ချွင်းချက်မရှိ အမြန်ဆုံး ပြန်လွှတ်ပေးရန် မြန်မာနိုင်ငံ ရှေ့နေများ ကောင်စီ အနေနှင့် နအဖ အားတောင်းဆိုသည်။ အဆိုပါ ခေါင်းဆောင်များ ပြန်လည် လွတ်မြောက် လာရေးအတွက် ပြည်တွင်း နှင့် နိုင်ငံတကာရှိ အဖွဲ့ အစည်းများ၊ ပြည်သူများ၏ လှုပ်ရှား လုပ်ဆောင်မှုများကို ဥပဒေကြောင်းအခြေခံမှုပူးပေါင်းလက်တွဲလုပ်ဆောင်သွား မည်ဖြစ် ကြောင်းထုတ်ပြန်အပ်ပါသည်။

ရှမ်းအမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခွန်ထွန်းဦး နှင့် အခြားရှမ်းတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင် (၉)ဦးတို့ အားဖမ်းဆီးအရေးယူထားသည့် မှုခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ အခြေအနေတင်ပြချက်

ရှမ်းအမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခွန်ထွန်းဦး နှင့် အခြား ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင် ကိုးဦးတို့ အားနအဖက ဖမ်းဆီးပြီး မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ အပြင်းထန်ဆုံး ပြဋ္ဌာန်း ထားသည့် ပြစ်မှုကြီး များ ဖြင့်အရေးယူကာ ဦးခွန် ထွန်းဦးကို စုစုပေါင်း ထောင်ဒဏ် (၉၃) နှစ် အ ပါအဝင် အခြားခေါင်း ဆောင်များအားလုံးကို မ တန်တဆနှစ်ရှည် ထောင် ဒဏ် ကြီးများ ချမှတ်စီ ရင် ခဲ့သည့် မှုခင်းမှာ သာ မန် ရာဇဝတ်မှုတရပ် မဟုတ် ပါ။ ဤမှုခင်း ကြီးကို ရှင်း လင်းစွာနားလည်နိုင် ရေး အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဓိကကျသောနိုင်ငံရေး နောက်ခံအခြေအနေ တချို့ကို ပြန် လည် သုံးသပ်တင်ပြရန် လိုအပ်လာပါသည်။

၁၉၉၃ အမျိုးသားညီလာခံတွင် ရှမ်းအမျိုးသားခေါင်းဆောင်တချို့ နှင့် ဦးခွန်ထွန်းဦး

(၁) မြန်မာနိုင်ငံအား စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စု တရပ်အဖြစ် တိုင်းရင်း သားလူမျိုး ပေါင်းစုံပူးပေါင်းတည်ဆောက်ကြရန် အခြေခံအားဖြင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့ တွင် ပင်လုံစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးကာ လွတ်လပ်ရေးကို အရယူခဲ့သည်။

(၂) ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စု တရပ်၏ အခြေခံများကို ပြည့်ဝစွာ ဖော်ဆောင်ခြင်း မပြုနိုင်သောအခါ ယင်းကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် ကြိုးပမ်းသော ရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များအား ပြည်ထောင်စုကို ဖြိုခွဲ ရန်ကြိုး ပမ်း နေကြသူများ ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍ စွပ်စွဲကာ ၁၉၆၂ခုနှစ်တွင် စစ်တပ်က အာဏာသိမ်း၍ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

(၃) ၁၉၉၃ ခုနှစ်တင် စတင်ကျင်းပခဲ့သော နအဖ၏ အမျိုးသားညီလာခံမှ စစ် အာဏာရှင်စနစ် တရားဝင်လွှမ်းမိုးကြီးစိုးစေမည့် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတရပ်ကို မွေး ထုတ် ကာ တိုင်းပြည်ကို ရေရှည်လွှမ်းမိုး ကြီးစိုးသွားရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်။ အဆို ပါနအဖ ၏ အမျိုးသားညီလာခံမှ ၁၉၉၀ မေလရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရခဲ့သော အမျိုးသား ဒီမိုက ရေစီအဖွဲ့ ချုပ်ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီးနောက်တွင် လူဦးရေ သိန်းပေါင်းများစွာ ပါဝင်သည့် အမြင့်မား

ဦးခွန်ထွန်းဦး (ရှမ်း အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ)

ဆုံးလူထု လှုပ်ရှားမှုအဖြစ် ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အဖွဲ့ချုပ်ကို ကိုယ်စားပြု ကာ ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်ဦးဆောင်သော အထက်မြန်မာပြည် စည်းရုံးရေး ခရီးစဉ်စတင်ခဲ့သည်။ ဤခရီးစဉ်အတွင်းတွင် နအဖ တာဝန်ခံ ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကြံ့ဖွံ့များက ၂၀၀၃ ခုနှစ်မေလ (၃၀) ရက်နေ့တွင်ဒီပဲယင်း လုပ်ကြံမှုကြီးကို ကျူးလွန်ကာ ရက်စက် စွာ ဖိ နှိပ်လိုက်ပြီး နောက်တွင် ပြည်တွင်း၌ ကြီးမားသော လူထုအစု အဝေးဖြင့်ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် စုစည်း လှုပ်ရှားမှု များမှာ ငြိမ်သက် သွားခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ်မှစ၍ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းခံနေရသော ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မှာလည်း ယနေ့အချိန်အထိ လွတ်မြောက်လာခြင်း မရှိသေးပါ။ ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် ပြည်တွင်း၌ လမ်းပေါ်ဆန္ဒပြမှုမဟုတ်သောတိုင်းရင်းသား လူငယ်များ၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ တစုံတရာမြင့်တက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ယင်းတို့နှင့်ဆက်စပ်၍ ၂၀၀၃ နှင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ်များအတွင်း နအဖ နှင့် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးလုပ်ဆောင်ထားခဲ့ကြသော အဖွဲ့အစည်းများအနက် အဖွဲ့အစည်းကြီးခြောက်ဖွဲ့ ပါဝင်ကာနအဖ အမျိုးသားညီလာခံ၏ အခြေခံမူများကို စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုလမ်းကြောင်းသို့ ရောက်အောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းသော လှုပ်ရှားမှုတရပ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ထိုနှစ်များအတွင်းမှာပင် နအဖသည် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး နှင့် ဆက်သွယ်ထိတွေ့ ကာ အပစ်အခတ်ရပ်စပြီး ၄င်း၏ အမျိုးသားညီလာခံသို့ တက်ရောက် စေရေး လမ်းကြောင်းကို တွန်းပို့ပေးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ကရင်နီအမျိုးသားတိုးတက်ရေးပါတီသို့ ဘာသာရေး ဆရာ ကြားလူကြီးများ စေလွှတ်ဆက်သွယ်မှုများ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ရှမ်းပြည်တပ်မတော် (တောင်ပိုင်း) အဖွဲ့ အနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ကြိုးပမ်းကမ်းလှမ်းမှုများနှင့် စပ်လျှဉ်း၍မူ ထိရောက်စွာတုန့်ပြန်ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိခြေ။ တူညီသော မူတရပ်ကို ကိုင်စွဲကာ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ အစည်းများအားလုံးနှင့် တန်းတူရေး အခြေခံပေါ်တွင် ငြိမ်းချမ်းမှု အတွက် ဆွေးနွေးခြင်းများ မပြုဘဲ မတူသော အဖွဲ့များ အပေါ်တွင် မတူသော မူဝါဒများအသုံးပြုပြီး ဆက်ဆံဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

တချိန်တည်းမှာပင် ပြည်တွင်း၌ စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုကို ပြန်လည် တည်ဆောက်လိုကြသည့် လက်နက်ကိုင် မဟုတ်သောတိုင်းရင်းသားအဖွဲ့ အစည်းများ အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ထိတွေ့ မှုများ၊ စုစည်းရန် အပြန်အလှန်ကြိုးပမ်းမှုများလည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ရှမ်းအမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်ခေါင်းဆောင်ဦးခွန်ထွန်းဦး နှင့် အခြားတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များပါဝင်ဖွဲ့စည်းသည့် ညီညွတ်သောတိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ အဖွဲ့[၁] ၏ လှုပ်ရှားမှုများလည်းပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့ အစည်းများ၏ ဆက်စပ်စုပေါင်းလှုပ်ရှားမှုများမှာ နအဖ ၏ အမျိုးသားညီလာခံကို ထောက်ခံပူးပေါင်းမည့်သဘောမဆောင်ဘဲ ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ရပ်တည်ကြသည့် အနေ အထားကို ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင်ထုတ်ပြန်သော ညီညွတ်သော တိုင်းရင်းသား လူမျိုး များ အဖွဲ့ ၏အောက်ပါကြေငြာချက်တွင် တွေ့ရသည်။ ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်း

သားလူမျိုးများ မဟာမိတ်အဖွဲ့ သည် ဒီမိုကရေစီ စနစ်ကို ဦးတည်မည့် အမျိုးသားညီလာခံ တရပ်ကို ရှုမြင် လိုသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ရပ်နားထားသောအမျိုးသားညီလာခံကို ပြန်လည်အ သက် သွင်းခြင်းမှာ လျှောက်လှမ်းရမည့် လမ်းကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်း ညီလာခံတွင်

□ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံးကို ပါဝင်တက်ရောက်ခွင့် မပြုပါ

□ဆွေးနွေးသည့် အကြောင်းအရာများကို တည်းဖြတ်ထားသည့်အပြင် မတူသော အမြင်အခြေခံအရ တင်ပြချက်များကို ပိတ်ပင်ထားပါသည်

□အခြေခံမူ (၁၀၄) ချက်ဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာက နိုင်ငံရေးအာဏာကို ချုပ်ကိုင် ရန် သက်သက်အတွက်သာ ချမှတ်ထားရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ် အမျိုးသားညီလာခံမှာကဲ့သို့ခိုင်းရာနာခံမည့် ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် စုကောက်ရွေးချယ်ပြီး အမျိုးသားညီလာခံကို ဖွဲ့ စည်းခြင်းမှာ ဒီမိုကရေစီ အခြေခံမူကို မျက်ကွယ်ပြုရာရောက်သည်။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ အစည်းကြီး၏ မျှော်မှန်းချက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီမှုမရှိပါ။ ယင်းမှာ နိုင်ငံပေါင်းစုံမိသားစုကြီး ၏ ဆန္ဒကိုသာမက မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ လူထုအားလုံး၏ ဆန္ဒ ကိုပါမျက်ကွယ်ပြုပြုခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးခွန်ထွန်းဦးအပါအဝင်ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားမဟာမိတ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်များ၏ အထက်ပါကဲ့သို့သောလက်ရှိ အမျိုးသားညီလာခံကို ဆန့်ကျင်သည့် နိုင်ငံရေး ရပ်တည်ချက်များသည် နအဖအတွက် အကြီးအကျယ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်စေပေသည်။

ထိုအချိန်အတွင်းမှာပင် ရှမ်းနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ဟောင်းများ၊ ရှမ်းလူငယ်အဖွဲ့ အစည်းများ၊ နအဖနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်ဆောင်ထားသော ရှမ်းလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ စသည်များတို့ နှင့် ရှမ်းအမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ် တို့၏ ဆက်သွယ်ထိတွေ့ မှုများ၊ ဆွေးနွေးလှုပ် ရှားမှုများ ပိုမိုတိုးများလာခဲ့သည်။ လူမျိုးစုများအနေဖြင့် လွတ်လပ်သော မိမိ တို့၏သဘောဆန္ဒအခြေခံအရ ပူးပေါင်းပါဝင်ရေးဖြစ်သည့် ပင်လုံစာချုပ်အခြေခံပေါ်တွင် စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုပြန်လည် တည်ဆောက်ရေး လမ်းကြောင်းကို ဦးတည်ဖေါ်ဆောင်နေကြသည့် အလားအလာများကို တွေ့ လာသည်။ တချိန်တည်း လိုလို မှာပင် ရှမ်းအမျိုးသားများ ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ်အတွင်းရေးမှူး ဦးစိုင်းညွန့် လွင်က နအဖသည် ဖွဲ့ စည်းပုံ အခြေခံမူ (၁၀၄) ချက်ပါ အချက်များကို မပြင်သရွေ့ အမျိုးသားညီလာခံအား လက်မခံကြောင်း နှင့် တက်ရောက်မည်လည်းမဟုတ်ကြောင်း ၎င်းအဖွဲ့ ကိုယ်စား ရှင်းလင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။[၂] ထို့ အပြင် ၂၀၀၄ ခုနှစ် မတ်လ (၈) ရက်နေ့ တွင် ရှမ်းအမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ ချုပ် ဥက္ကဌ ဦးခွန်ထွန်းဦးက နအဖ သည် အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးနှင့် စပ်လျဉ်း သည့် ရည်ရွယ်ချက်များ လုပ်ငန်းစဉ်များကို ပြောင်းလွှယ်ပြင်လွယ်သည့် အနေအထား ရှိအောင် လုပ်ဆောင်မပေးလျှင် ၎င်း၏ နိုင်ငံရေးလမ်းညွှန်ချက်ကို လက်မခံနိုင်ဟု မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာ ရာဇာလီ နှင့် တွေ့ ဆုံရာ၌ အတိ အလင်း ထုတ်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဧပြီလ အတွင်းတွင် ဦးခွန်ထွန်းဦးက အမျိုးသား ညီလာခံတက်ရောက်ရန် နအဖထံမှ ဖိတ်စာ ရရှိခဲ့ကြောင်း နှင့် တက်မတက်ကိုမူ အလုပ် အမှုဆောင်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးကသာ ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုအချိန် မှာပင် ရှမ်း အမျိုး

ဦးထွန်းညို

သားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူး ဦးစိုင်းညွန့်လွင် တည်းဖြတ်သည့် စမ်ပိုင် စာစောင် အား နအဖမှ ထုတ်ဝေခွင့် ပိတ်ပင်လိုက်ကြောင်း သိရသည်။[၃]

၂၀၀၄ ခုနှစ် ဧပြီလ (၁၁) ရက်နေ့ တွင် ရှမ်း ပြည် နယ် တောင်ပိုင်း တပ်မတော် ၏ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့ဖြစ်သည့် ရှမ်း ပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကောင်စီ[၄] က နအဖ ၏ အမျိုးသား ညီလာခံ သည် အတုအယောင်သာဖြစ်ပြီး အနာဂါတ်မြန် မာ ပြည်တွင် စစ်တပ်၏ အုပ်ချုပ်မှုကိုတရားဝင်အသိအမှတ် ပြု လက်ခံလာစေလိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုက်သည်။[၅]

ရှမ်းအမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်သည်အခြေခံအားဖြင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခေါင်းဆောင်သော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ်၏ နိုင်ငံရေး ရပ်တည် ချက်နှင့် အတူ တူ ဖြစ်ပြီး နအဖ၏ အခြေခံမူ (၁၀၄) ချက်အား လက်မခံနိုင်ဟု ရှမ်းအ မျိုးသား ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ်ဦးခွန်ထွန်းဦးက ၂၀၀၄ ခုနှစ်မေလ (၆) ရက်နေ့ တွင် လူသိရှင်ကြား ပြော ဆိုခဲ့ သည်။[၆] ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အဖွဲ့ ချုပ် နှင့် ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားများ တပ်ပေါင်းစု တို့ က အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ်နည်းတူ ညီလာခံ တက်မည်မဟုတ်ကြောင်းပြောဆိုသည်။[၇] ရှမ်းအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး အဖွဲ့ များဖြင့် ဖွဲ့ စည်း ထားသည့် ရှမ်းပြည်နယ် ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီသည် ၂ ပတ်တာ တတိယ ကွန်ဂရက် အား ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့ တွင်ကျင်းပပြီးစီးခဲ့သည်။[၈]

အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးလုပ်ထားကြသော ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်းရှိ ၀ နှင့် ကိုးကန့် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ များနှင့် တွေ့ ဆုံရန် အမျိုးသားညီလာခံ ကျင်းပရေး ကော်မီ တီ ဥက္ကဌ နအဖ အတွင်းရေးမှူး (၁) ဒုတိယ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သိန်းစိန်ကိုယ်တိုင် ကျိုင်း တုံ နှင့် လားရှိုးမြို့ များသို့ ခရီးထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။[၉] ၄င်းသည် ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၄) ရက်နေ့ တွင် အရှေ့ မြောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၌ ရှမ်းပြည်နယ် အထူးဒေသ (၁)(၂)(၃)(၅)(၇) အဖြစ် နအဖ က သတ်မှတ်ထားသော ဒေသများမှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲ ရေးလုပ်ထားကြ သည့် အဖွဲ့ အစည်းများမှတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ ဆုံကာ နအဖ၏ အဆင့် (၇) ဆင့်ပါ လမ်းကြောင်းကို ရှင်းပြခဲ့ပြီး[၁၀] အမျိုးသားညီလာခံကို တက်ရောက်ရေးအတွက် ထပ်မံစည်းရုံးခဲ့သည်။ ပင်လုံစါချုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော ခေါင်းဆောင်များ၏မိသားစုများ အား ဆုများပေးအပ်ခြင်းအပါအဝင် ရှမ်းခေါင်းဆောင်များ၏ ပင်လုံစိတ်ဓါတ် ဖေါ်ဆောင် ရေးလှုပ် ရှားမှုများ ကို ဆက်လက်လေ့လာတွေ့ ရှိရသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဖေဖေါ်ဝါရီလ (၈) ရက်နေ့ တွင်နအဖ သည် ဦးခွန်ထွန်းဦးအပါအဝင် စုစုပေါင်းရှမ်းတိုင်း ရင်း သား ခေါင်းဆောင် တဆယ် ဦးကို "ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီ" ဖွဲ့ စည်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြောင်းဖြင့် စွပ်စွဲကာ ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ယင်းမှုခြင်းနှင့် စပ်လျှဉ်း၍ ၂၀၀၅ ခုနှစ် မတ်လ (၁၅) ရက်နေ့ တွင် မည်သည့်အတွက် ဖမ်းဆီးအရေးယူရခြင်းဖြစ်ကြောင်း နအဖ က အောက်ပါအတိုင်း သတင်းစါ ရှင်းလင်းပွဲတွင် ပြောကြားခဲ့သည်။

ယင်း အစည်းအဝေးတွင် ဦးဆေးထင်က အမှာစကားပြောကြားပြီး ဦးရွှေအုံးက အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ဖွဲ့စည်းမှုကို ထောက်ခံပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဆက်လက်ပြီး ရှမ်း ပြည် ပ ညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီသဘောထားကြေညာချက်၊ မျိုးဆက်သစ်(ရှမ်းပြည်)၏ သဘောထားကြေညာချက်နှင့် လူငယ်ကျောင်းသားများ၏ သဘောထား ကြေညာချက်များကို ဖတ်ကြားခဲ့သည်ဟု သိရကြောင်း၊ ယင်းနောက် "ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အ တိုင် ပင် ခံကောင်စီ" ကို အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များအပါအဝင်ဖြင့် အတည်□ပဖွဲ့စည်းခဲ့သည်ဟုသိရကြောင်း ။ □ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ□□□

(၁) ဦးခွန်ပန် (SSAမြောက်ပိုင်းကိုယ်စားလှယ်၊ ဘုရားဖြူရွာ၊ တောင်ကြီး)၊

(၂) ဦးစပ်ဦးကြာ (SSNA ကိုယ်စားလှယ်၊ သီပေါ)၊

(၃) ဦးမြင့်သန်း (မျိုးဆက်သစ်အဖွဲ့၊ တောင်ကြီး)၊

(၄) ဦးဘသင် (မျိုးဆက်သစ်အဖွဲ့၊ တောင်ကြီး)၊

ဦးမျိုးဝင်းထွန်း

(၅) ဦးကျော်ဝင်း (အင်းသား) (မျိုးဆက်သစ်အဖွဲ့၊ တောင်ကြီး)၊

(၆) ဒေါက်တာစိုင်းမောက်ခမ်း (လားရှိုး)၊

(၇) စိုင်းခမ်းဆိုင် (လားရှိုး) တို့ဖြစ်ကြကြောင်း။

ရှမ်းပြည် ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီကို အထက်ပါအတိုင်း အတည်ပြုဖွဲ့စည်းခဲ့သော်လည်း အဓိက အားဖြင့် ဦးဆေးထင်၊ ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ ဦးစိုင်းညွန့်လွင်၊ ဦး မြင့်သန်း၊ ဦးညီမိုး၊ ဦးမျိုးဝင်းထွန်း၊ ဦးထွန်းညို၊ ဦးစိုင်းလှ အောင်၊ ဦးသာဦးနှင့် ဦးရွှေအုံးတို့က □ကီး ကိုင် ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ် ကြောင်း။ ထို့အပြင် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင် ပင်ခံကောင် စီသည် ရှမ်းပြည်တွင် ဖွဲ့ရုံ သာမက ကျန်ပြည်နယ် ခြောက် ပြည်နယ် တွင်လည်း အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ တခုစီဖွဲ့ စည်းရေးကျန်တိုင်းအားလုံး(လက်ရှိအတိုင်းခုနစ်တိုင်း)အတွက် အ တိုင် ပင်ခံအဖွဲ့တဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းရေးတို့ ကိုလည်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ရည်မှန်း ချက်ချထား သည်ဟု သိရ ကြောင်း၊ ယင်း အစည်း အဝေးပြီးနောက် ညပိုင်းတွင် ညစာစားပွဲကို တောင် ကြီး□မြို့ 'စိန်တောင်တန်း' စားသောက်ဆိုင် ၌ SSA အဖွဲ့ကအကုန်အကျခံပြုလုပ်ပေး ခဲ့ကြောင်း၊ ညစာစားပွဲတွင် ရှမ်းပြည် ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ၏ ရှမ်းပြည်နယ်နေ့ အထိမ်းအမှတ် သဘော ထားထုတ်ပြန်ကြေညာချက်၊ ရှမ်းပြည်မျိုးဆက်သစ် လူ ငယ် ကျောင်းသားများ၏ သဘော ထားကြေညာ ချက်နှင့်မျိုးဆက်သစ်(ရှမ်းပြည်)အဖွဲ့၏ သဘောထားထုတ်ပြန် ကြေညာ ချက်များကို ဖြန့်ဝေခဲ့ သည်ဟုလည်းသိရကြောင်း၊ မျိုး ဆက်သစ်ရှမ်းပြည် ဆိုသည့် အဖွဲ့၏ သဘောထားထုတ်ပြန်ချက်သည် "ရှမ်း ပြည်၏ ကိုယ့်ကံကြမ္မာကိုယ်ဖန် တီးခွင့်အတွက် ပထမခြေလှမ်းကို စတင်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်" ဟုလည်းကောင်း၊ "ရှမ်း ပြည်နယ်အတွင်းမှာ မီတင်းနေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု အားလုံး တက်ညီလက်ညီ တသွေး တသံတည်း အားဖြည့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြရန်" ဟူ၍ လည်းကောင်း ရေးသား တိုက်တွန်း ထား

ဦးလှအောင်

သည်ကို တွေ့ရပါကြောင်း။

ယခု မိမိရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည့် **SSA, SSNA, SURA, SNLD** နှင့် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင် ပင်ခံကောင်စီဆိုသည့် အဖွဲ့များ၏ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းမှု၊ ရည် ရွယ်ချက်၊ သဘော ထားထုတ်ပြန်မှုနှင့် လုပ်ဆောင် မှုများကို ကြည့်လျှင် ပြည်ထောင်စုကို ပြည် ထောင်စု စစ် စစ်မှုဖြင့်တူထောင် ရန်ဆိုသည့်အချက်ကို ဦးတည် ဆောက်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည် ကိုတွေ့ရကြောင်း၊ ပြည် ထောင်စု စစ် စစ်မှုဆို သည် မှာ လည်း ပြည်နယ်□စ်ပြည်နယ်ကို အ ခြေ ခံဖွဲ့စည်း မည့် ပြည် ထောင်စုကိုရည်ည□န်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ □စ်ပြည်နယ်ဆိုရာတွင်လည်း လက်ရှိတည်ရှိနေသော ကချင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်၊ မွန်ပြည် နယ်၊ ရခိုင် ပြည်နယ်နှင့်ရှမ်းပြည်နယ်တို့က ပြည်နယ်ခုနှစ် ပြည်နယ်အဖြစ် လည်း ကောင်း၊ လက်ရှိ တည်ရှိသောတိုင်းခုနှစ် တိုင်းကိုပူးပေါင်းပြီး ဗမာပြည်နယ်တပြည်နယ် အဖြစ် လည်း ကောင်း ပူးပေါင်းပြီး စုစုပေါင်း ရှစ်ပြည်နယ်ဖွဲ့ရန် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ အခုလို ပြည်ထောင် စု စစ်စစ်ဟု ပြောဆို ဆောင်ရွက်မှုများသည် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတရပ်လုံး ထင်ယောင် ထင်မှားဖြစ် အောင်၊ အမှတ်တမဲ့နားထောင်ပါက ဟုတ်နိုးနိုးထင်ရအောင် စကားလုံးလှလှဖြင့် တန် ဆာဆင် ပြောဆိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ တကယ့် နောက်ကွယ်မှ ရည်မှန်းချက်ကတော့ “ပြည်ထောင်စုစစ်စစ်”ဆိုသည့် စကားကို အရေ□ခံဗန်းပြပြီး မည် ကာမတ္တ ပြည်ထောင် စု ကိုထူထောင်ကာ တချိန်ချိန် တွင် ပြည်ထောင်စုမှခွဲထွက်လျက်သီးခြားနိုင်ငံ ထူထောင် ရန် သာဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါကြောင်းဖြင့် နအဖက နိုင်ငံရေး အရ တိုက်ခိုက်စွပ်စွဲမှုများ ပြုကာ ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဆိုလျှင် ဦးခွန်ထွန်းဦး အပါအဝင် ရှမ်းတိုင်း ရင်းသားခေါင်းဆောင်များသည် အခြေခံလူ့ အခွင့်အရေးဖြစ်သော လွတ်လပ် စွာ ထုတ်ဖေါ် ပြောဆိုခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ စည်းရုံးခွင့် နှင့် စုဝေးခွင့် တို့ ကိုငြိမ်းချမ်းစွာကျင့်သုံးကာ ၄င်းတို့ ၏နိုင်ငံရေး မျှော်မှန်းချက်များကို ဖေါ်ဆောင်ရန် ကြိုးပမ်းကြသူများသာ ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ ရသည်။ မည်သည့်ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေအရ ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သင့်စေမည့် ပြစ်မှုကိုမှ ကျူးလွန်ကြသူများ မဟုတ်ချေ။ ဤသို့ အကြမ်းမဖက် ငြိမ်းချမ်းစွာ လုပ်ဆောင် သည့် နိုင်ငံ ရေး လှုပ်ရှားမှုမျိုး၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုံပြည်သူများအကြားတွင် တပြည်လုံး အတိုင်း အတာ နှင့် အညီကျယ်ပြန့် ကြီးမားလာမည်ကို နအဖ အနေဖြင့်လွန်မင်းစွာစိုးရွံ့ထိတ် လန့်ပေ သည်။ သို့ဖြင့် ပြစ်မှုဘောင်ဝင်အောင်အတင်းအကြပ်ဖန်တည်းပြီး တိုင်းရင်းသားပြည်သူများ ကြိုးပမ်း လိုလားသည့်စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေး လမ်းကြောင်းကို ပံ့ပိုး ဖေါ်ဆောင် ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သော ဦးခွန်ထွန်းဦး အပါအဝင် ရှမ်းတိုင်း ရင်းသားခေါင်း ဆောင် များ အပေါ် ကြီးမားသောပြစ်ဒဏ်ကြီးများ စီရင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

[1] Union Nationalities Alliance

[1] Democratic Voice of Burma (080104) : Documentation; Network for Democracy and Development

[2] Democratic Voice of Burma (100404): Documentation; Network for Democracy and Development

[3] Restoration Council for Shan State (RCSS): Documentation; Network for Democracy and Development

[4] Voice of Burma (110404): Documentation; Network for Democracy and Development

[5] Democratic Voice of Burma (060504): Documentation; Network for Democracy and Development

[6] Radio Free Asia (150504): Documentation; Network for Democracy and Development

[7] SHAN (270802): Documentation; Network for Democracy and Development

[8] Democratic Voice of Burma (DVB 211004):Documentation; Network for Democracy and Development

[9] NLM (051204): Documentation; Network for Democracy and Development

ဗိုလ်ချုပ် ဆေထင်၊ ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ ဦးစိုင်းညွန့်လွင် နှင့် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင် များအမှု

အမှုဖြစ်စဉ်အကျဉ်းချုပ်

ဗိုလ်ချုပ် ဆေထင်

ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်သည် နအဖ နှင့် အ ပစ်အ ခတ် ရပ်စဲ ရေးလုပ်ထားသော ရှမ်းပြည်တပ်မတော် (Shan State Army)(မြောက်ပိုင်း) အထူးဒေသ (သုံး) ဥက္ကဋ္ဌနှင့် နာယက ဖြစ်သည့်အပြင် ရှမ်းပြည် နယ် ငြိမ်း ချမ်း ရေးကောင်စီ ၏ ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်သည်။ ဦးခွန်ထွန်းဦးသည် ရှမ်းအ မျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ ချုပ်၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ပြီး သီပေါမြို့နယ် မဲဆန္ဒနယ် အမှတ်(၁)မှရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသူ လွှတ်တော်ကိုယ်စား လှယ် တဦးဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ကိုယ်စားပြုကော်မတီ (Committee Representing People's Parliament) ကို တိုးချဲ့ဖွဲ့ စည်းရာတွင် ရှမ်းပြည် ၏ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ပါဝင်သူ ဖြစ်သည်။ ဦးစိုင်းညွန့် လွင်သည် ရှမ်းအမျိုး သား ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။

(၂၁-၂-၂၀၀၅) ရက်နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၊ သတင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးမှ- ဒုတိယရဲမှူးကြီးခင်ဒွေးနှင့် ရဲမှူးအောင်မြင့်သန်းတို့က တရားလိုအဖြစ် ပြု၍ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်၊ ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ ဦးစိုင်းညွန့် လွင်တို့ အပါအဝင် စုစုပေါင်း ကိုးဦးအပေါ်အောက်ပါအချက် အလက်များကို ဖော် ပြ၍ တရားစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ဦးခွန်ထွန်းဦးနှင့် ဦးစိုင်းညွန့်လွင်တို့သည် (၄-၁၁-၀၄)ရက်နေ့ နှင့် (၅-၁၁-၀၄)ရက်နေ့တို့တွင် ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း သီပေါမြို့နယ်၊ စိန်ကျော့ကျေးရွာ၌ ကျင်းပသော ရှမ်းပြည်တပ်မတော် (မြောက်ပိုင်း) အဖွဲ့၏ ငြိမ်းချမ်းရေးရယူသည့် (၁၅) နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်ပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ယင်းအခမ်းအနား၌ "ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီ" ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက် ရန် တက်ရောက်ခဲ့သူအားလုံးက သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။ ယင်းအတိုင်ပင်ခံဖွဲ့ စည်းဖြစ်မြောက် ရေးအတွက် ဦးခွန်ထွန်းဦးမှ ဆွေးနွေးပြောကြားခဲ့သည်။ ဦးစိုင်းညွန့်လွင်မှ ရှမ်းပြည်တိုင်း ရင်း သား လူမျိုးများပေါင်းစုံ ညီညွတ်ရေးစာတမ်းကို ဖတ်ကြားတင်သွင်းခဲ့သည်။ ဦးမြင့်သန်း လည်း တက်ရောက် ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်မှ သဘာပတိမိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ သည်။ ဒုတိယ အကြိမ်အစည်းအဝေးကို ဒီဇင်ဘာလ(၂၂)၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် လားရှိုးမြို့ ရှိ ဗိုလ်ချုပ် ဆေထင်၏ အိမ်၌ကျင်းပခဲ့သည်။ တတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးကို ရှမ်းပြည်နယ်နေ့ဖြစ်သည့် ဖေဖော်ဝါရီလ (၇) ရက် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် တောင်ကြီးမြို့ အက်စ်အက်စ်အေ ရုံးတွင် ကျင်းပခဲ့ သည်။ ယင်းတွင် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင် စီ၏သဘောထား ကြေငြာချက်၊မျိုးဆက်သစ်ရှမ်းပြည်၏ သဘောထားကြေငြာချက်၊ လူငယ်ကျောင်းသား များ၏ သဘော ထား ကြေငြာ ချက်များကို ဖြန့်ဝေခဲ့သည်။

(မှတ်ချက်။ ယင်းအစည်းအဝေးသို့ မတက်ရောက်နိုင်သူများမှာ ဦးခွန်ထွန်းဦးနှင့် ဦးစိုင်းညွန့်လွင် တို့ဖြစ်ကြသည်။)

ဦးစိုင်းညွန့်လွင်

(၉–၂–၂၀၀၅)ရက်နေ့တွင် ဆွေးနွေးပွဲတက်သူများအားလုံးကို (နအဖ)အစိုးရမှလိုက်လံစစ်ဆေးဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ဦးစိုင်းညွန့်လွင်ကိုရန်ကုန်တွင်ဖမ်းဆီး သည်။ ဦးခွန်ထွန်းဦးကို ရန်ကုန်မှ ရှမ်းပြည် အပြန် ပျဉ်းမနားတွင် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၇) ရက်နေ့တွင် တောင်ကြီးမြို့မှ ဖမ်းဆီးထားသောသူများအားလုံးကို ရန်ကုန်သို့ ခေါ်သွားသည်။ ရန် ကုန် သို့ခေါ်သွားသောအဖွဲ့ကို (၂) ဖွဲ့ခွဲလိုက်ပြီး ပိုလ်ချုပ်ဆေထင်နှင့်ရှမ်းပြည်မျိုး ဆက် သစ် အ ဖွဲ့မှလူများကို အင်းစိန်ထောင်သို့၄င်း၊ ကျန်လူများကို မရမ်းကုန်း (၈) မိုင်လမ်း ဆုံ အ နောက် ဖက် ရှိ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဌာနချုပ်သို့လည်းကောင်း ခေါ်ယူပြီး စစ်ဆေး ခဲ့သည်။ ယင်း အမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၂၀၀၅ ခုနှစ်မတ်လ (၁၅) ရက်နေ့ တွင်မည်သည့် အတွက် ဖမ်းဆီးအ ရေး ယူရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ န–အ–ဖ ကသတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် နိုင်ငံရေးအရ တိုက်ခိုက် စွပ်စွဲမှုများပြုကာ ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။

ဦးခွန်ထွန်းဦးနှင့်တကွ ဦးစိုင်းညွန့်လွင် (၅၁) ၊ ဆေထင်(၆၈) ၊ မြင့်သန်း (ခ) အယ်ဖြူ (၅၄)၊ (သံတွဲထောင်တွင်ကွယ်လွန်)။ ညီညီမိုး(၃၅) ၊ စိုင်းမျိုးဝင်းထွန်း (ခ)အယ်လွန် (၄၁)၊ ထွန်းညို(ခ)အယ်ညို (၅၆)၊ စိုင်းလှမောင် (၆၀) နှင့်စပ်သာဦး (၄၄) ၊ တို့ကိုဖမ်းဆီးပြီး အမှုဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာတခုတည်းအပေါ်တွင် သီးခြားစီခွဲထုတ်၍ အောက်ပါအတိုင်း အမှုများစွဲ ဆိုပြီး အမြင့်ဆုံးသော ပြစ်ဒဏ်များပေးခဲ့သည်။

(၁) ပြစ်မှုကြီးအမှတ်–၂၃၃ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ–၁၂၂ (၁) နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်ဖျက်ပုန်ကန်မှု၊

(၂) ပြစ်မှုကြီးအမှတ်–၂၃၄ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ–၁၂၄ (က) အကြည်ညိုပျက်စေမှု၊

(၃)ပြစ်မှုကြီးအမှတ်–၂၃၅ ကြေညာချက်အမှတ် ၅□၉၆ (၁၉၉၆) ခုနှစ်၊ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်း စွာစနစ်တကျ လွှဲပြောင်းပေးရေး နှင့်အမျိုးသားညီလာခံအောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်ရေးတို့ကိုနှောက်ယှက်ဆန့်ကျင်ခြင်းမှကာကွယ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မ–၄ အရလည်းကောင်း

(၄)ပြစ်မှုကြီးမှုအမှတ်–၂၃၆ (၁၉၈၈)ခုနှစ်အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ–၆အရ၄င်း။

(၅)ဦးစိုင်းညွန့်လွင်အား ပြစ်မှုကြီးအမှတ်–၂၃၉ □၂၀၀၅ ၊ပြစ်မှုဆိုင်ဥပဒေပုဒ်မ–၁၂၄(က)အကြည်ညို ပျက်စေမှုဖြင့်၄င်း။

(၆)မြင့်သန်း (ခ)အယ်ဖြူ၊ညီညီမိုး၊ စိုင်းမျိုးဝင်းထွန်း၊ ထွန်းညိုနှင့်စိုင်းလှအောင်တို့အား– (၁၉၆၂)ခုနှစ်ပုံနှိပ်သူများနှင့်ထုတ်ဝေသူများ မှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ–၁၇□၂၀–အရ လည်းကောင်း၊

(၇)ဆေထင်အား ပြစ်မှုကြီးအမှတ်–၂၉၄□၂၀၀၅ အများးပိုင်ပစ္စည်းများ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့်ဥပဒေပုဒ်မ–၃–နှင့် ၊

(၈)ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ်–၂၉၃□၀၅ ဖြင့်သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ)ဥပဒေပုဒ်မ ၅(၃)အရလည်းကောင်း (၁၈–၂–၂၀၀၅) နေ့ကတည်းကပင် တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်အမှတ်–၃၇□၂၀၀၅ အရဖွဲ့စည်းလိုက်သည့် တိုင်းတရား သူကြီး ဦးမြသိမ်း (ဉက္ကဌ)နှင့်တွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီး တို့ပါဝင်သည့် ခုံရုံးသို့လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။ ၎င်းခုံရုံးက အမှုကို လက်ခံပြီးနောက် အမှတ်(၉) စွပ်စွဲခံရသူ စဝ်သာဦး အားပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့် ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ–၃၃၇ အရအစိုးရသက် သေအဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့ပြီးနောက်တရားလို ဒုရဲမှူးကြီးခင်ဌေးအား (၂၇–၄–၂၀၀၅) ရက်နေ့တွင်စတင်စစ်ဆေးခဲ့ သည်။ (၂–၁၁–၂၀၀၅) နေ့တွင်စွပ်စွဲခံရသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ– ၁၂၁(ဃ) ကိုချိုးဖောက် ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ–၁၂၂ (၁)အရနိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်ဖျက် ပုန်ကန်မှုကို ကျူးလွန်ရာ ရောက်သည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်၍ စွပ်စွဲခံရသူအားလုံးကို တသက် တက□န်းဒဏ် အသီးသီးကျခံစေဟု အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းနေ့ မှစ၍ ကျန်သည့် အမှုများကိုလည်း ဆက်လက်စစ်ဆေးပြီး ပြစ်ဒဏ်များချမှတ်ခဲ့သည်။

အထက်ဖော်ပြပါအမှုများနှင့်ပက်သက်၍ ဉက္ကဌ–ဦးခွန်ထွန်းဦးအား ထောင်ဒဏ် (၉၃)နှစ်ဖြင့် ပူတာအိုထောင်၊ အတွင်းရေးမှူး–စိုင်းညွန့်လွင်အားထောင်ဒဏ် (၈၅) နှစ်ဖြင့် ကလေးထောင် ၊ အဖွဲ့ဝင် စိုင်းလှအောင်အား(၇၉)နှစ်ဖြင့် ကျောက်ဖြူထောင်၊ ရှမ်းမျိုးဆက်သစ်မှ ဦးမြင့်သန်းအား ထောင်ဒဏ် (၇၉)နှစ်ဖြင့် သံတွဲထောင်(ထောင်အတွင်းကွယ်လွန်)၊ ဦးထွန်းညိုအား (၇၉)နှစ်ဖြင့် ဘူးသီးတောင်ထောင်၊ စိုင်းမျိုးဝင်းထွန်း အား (၇၉)နှစ် ဖြင့် မြင်းခြံထောင်၊ စိုင်းညီညီမိုးအား (၇၅)နှစ်ဖြင့် ပခုက္ကူထောင်နှင့် နယက ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် အား ထောင်ဒဏ် (၁၀၆)နှစ်ဖြင့် ခန္တီးထောင် တို့တွင် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်အကျဉ်းချထားခြင်း ခံနေရသည့် အမှုဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် (၂၃၅)၁၉၉၆ ခုနှစ် အမျိုးသားညီလာခံလုပ်ငန်းများ ကို နှောက်ယှက်ဆန့်ကျင်ခြင်းမှ ကာကွယ်သည့် ဥပဒေအရ ဦးခွန်ထွန်းဦးပါ (၈)ဦး အားပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်

ဥပဒေရေးရာသုံးသပ်ချက်

ပြစ်မှုအမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

၁၉၉၆ခုနှစ် နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာစနစ်တကျလွှဲပြောင်းပေးရေးနှင့် အမျိုးသားညီ လာခံလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ရေးတို့ကို နှောက် ယှက် ဆန့် ကျင်ခြင်းမှ ကာကွယ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မ (၄) အရ (၁)ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ (၂)ဦးစိုင်းညွန့်လွင်၊ (၃)ဦးဆေထင်၊ (၄)ဦးမြင့်သန်း၊ (၅)ဦးညီညီမိုး၊ (၆)ဦးစိုင်းမျိုး ဝင်းထွန်း၊ (၇)ဦးထွန်းညို၊ (၈)ဦးစိုင်းလှအောင်တို့အား ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၂၃၅ ဖြင့် တရားစွဲဆိုပြီး အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ် ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သက်ဆိုင်သောဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်

၁၉၉၆ခုနှစ် နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာစနစ်တကျလွှဲပြောင်းပေးရေးနှင့် အမျိုးသားညီ လာခံလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ရေးတို့ကို နှောက်ယှက်ဆန့် ကျင်ခြင်းမှ ကာကွယ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မ– ၃တွင် ပြစ်မှု၏ အင်္ဂါရပ်များ အဖြစ်ဖော်ပြထား သည်မှာ– မည်သူမဆို သို့မဟုတ် မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းမဆို အောက်ပါ တားမြစ်ချက် တစ်ရပ်ရပ်ကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ် ဝိုက်၍ဖြစ်စေ၊ ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်ခြင်း မ□ပရ။

(က) နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုး ရေး တို့ကို ထိခိုက်ပျက်ပြား၊ ပြောဆို ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရေးသားဖြန့်ဝေခြင်း

(ခ) အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေရန် လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ ဟောပြောခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရေးသားဖြန့်ဝေခြင်း

(ဂ) ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဖြစ်ပေါ်လာရေးကို ရှေးရှု၍ အမျိုး သား ညီလာခံက ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော လုပ်ငန်းများကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေရန် ဖြစ်စေ၊ သေး သိမ်စေရန် ဖြစ်စေ၊ ပြည်သူများ အထင်အမြင် လွဲမှားစေရန် ဖြစ်စေ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ဟန့်တားခြင်း၊ လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ ဟောပြောခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရေးသား ဖြန့်ဝေခြင်း

(ဃ) တရားဝင်ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ၊ အမျိုးသား ညီလာခံ၏ လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခြင်း သို့မဟုတ် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲခြင်း သို့မဟုတ် ရေးဆွဲဖြန့်ဝေခြင်း

(င) အထက်ပါတားမြစ်ချက်တစ်ရပ်ရပ်ကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်ရန် အားထုတ်ခြင်း သို့မဟုတ် အားပေးကူညီ ခြင်း။

မည်သည့်အတွက်အပြစ်ပေးကြောင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်အကျဉ်း

(၁) ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ပထမနေ့ အစည်းအဝေးတွင် ဦးခွန်ထွန်းဦး၏ ပြောဆိုဆွေးနွေးမှု အစည်းအဝေး မှတ်တမ်းအပိုဒ်–၅(ဇ) တွင်

" ကျွန်တော်တို့ JAC အနေဖြင့်လည်း၊ဒီရှမ်းပြည်မှာ လူလတ်တန်းစား အလွှာအသီးသီးက ကျွန်တော်တို့ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးအကြံဉာဏ်တွေ လိုပါတယ်၊ အင်အားတွေ လိုပါတယ်၊ ထောက်ခံမှုတွေ လိုပါတယ်၊ ဒီတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော်တို့က ပံ့ပိုးရန် အသင့်ဘဲ။ ပြီးရင် ကျွန်တော့်အထင် ပြည်ထောင်စု လူမျိုးစုံပါဝင်သော ညီလာခံ ကျင်းပနိုင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်' ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း။

(၂) စိုင်းညွန့်လွင်၏နေအိမ်မှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သော အနာဂါတ်မြန်မာနိုင်ငံတော် စာတမ်းစာမျက်နှာ (၂) တတိယအပိုဒ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ၏ စည်းလုံးမှုကို တည်ဆောက်သည်ဆိုရာ၌ လူမျိုးတမျိုး သို့ မဟုတ် အဖွဲ့ အစည်းတခုခုက အခွင့်အာဏာ နှင့် အင်အားအသုံးပြု၍ အတင်းအကြပ်ပြုထားသော စည်းလုံးညီညွတ်မှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ အားလုံးတူညီသော စိတ်ဓါတ်ဖြင့် ရရှိလာသော စည်းလုံးညီညွတ်မှုဖြစ်ရန် လိုအပ် ကြောင်း။ လူမျိုးစုများစွာ စုပေါင်းနေထိုင်လျှက်ရှိသောမြန်မာနိုင်ငံ ကဲ့သို့ သော နိုင်ငံတခုတွင် လူမျိုး စုတစ်စုက အခွင့်အာဏာနှင့် အင်အားကို အသုံးပြု အတင်းအကြပ် ပြုလုပ်ခြင်း အားဖြင့် စစ်မှန်သော စည်းလုံးရေးကို မတည်ဆောက်နိုင်ဟု ဖေါ်ပြထားကြောင်း။

(၃) ၂၂၊ ၁၂၊ ၂၀၀၄ ရက်နေ့ တွင် လားရှိုးမြို့ ရှိ ဦးဆေထင်နေအိမ်၌ ပြုလုပ်သည့် ဒုတိယအကြိမ်အစည်းအဝေး မှတ်တမ်းနှင့် ပူးတွဲ ဖွဲ့ စည်းထားသော ရှမ်းပြည်အတွင်းရှိ ငြိမ်း ချမ်းရေးနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော အဖွဲ့ အစည်းများအား ပေးဝေထားသော မေတ္တာ ရပ်ခံချက် စာပိုဒ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံကို စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု အဖြစ် တည် ဆောက်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများ၊ မျိုးနွယ်စုများ၏ သဘောထား နှင့် ရပ်တည်မှုသည် အရေးကြီးသော၊ အဓိကကျသော အခန်းက□အဖြစ် ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက် ကြောင်း။ အဆိုပါ မှတ်တမ်း အပုဒ်(၅) တွင် ရှမ်းပြည်၏ ဒေသ ဆိုင်ရာ နိုင်ငံ တော်ကို ကိုယ်စားပြုပြီး ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော အခြေအနေ အချိန်အခါနှင့် လိုက် လျောညီ ထွေ သော၊ စစ်မှန်သည့် ပြည်ထောင်စု စနစ်ကို ဦးတည်သော ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲမှုများ၊ ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် လိုအပ်သော အကြံဉာဏ် အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ချက်များကို မှန်မှန်ကန်ကန် လမ်းညွှန်မှုပေးနိုင်ရေးအတွက် အဓိက ဦးတည် ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

(၄) ရှမ်းပြည်သည် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တည်းခွင့် ရရှိရေး၊ ရှမ်းပြည်တွင် မှီတင်း နေထိုင်သော မျိုးနွယ်စု အသီးသီးသည်လည်း မိမိတို့ ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာ ဓလေ့ထုံးတမ်းများအရ ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တည်းခွင့် ရရှိရေး၊ ရှမ်းပြည် အတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြသော မျိုးနွယ်စုများ အားလုံးတို့ ၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သည်ဟု လေးလေးနက်နက် လက်ခံ ယုံကြည်ထားသည် ဟု ဖေါ်ပြထားကြောင်း။

(၅) ဦးဆေထင်က ဆွေးနွေးရာ၌ လိပ်ခဲတင်းလင်းဖြစ်နေသော နိုင်ငံရေး အခြေအနေကို ဘယ်လိုထိုးဖေါက်ကြမလဲ ဆိုပြီး ဆွေးနွေးရင်း အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း၊ တနိုင်ငံလုံးဖြစ်ပေါ်လာလျှင် မြန်မာတပြည်လုံး တောင့်တနေသည့် တန်းတူ ဒီမိုကရေစီ အပြည့်အဝရှိသော ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းခွင့် ရှိသော၊ နိုင်ငံတော်ကို တည်ဆောက်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း။

(၆) ရှမ်းပြည်နယ်နေ့ အထိမ်းအမှတ် သဘောထား ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက် အပုဒ်(၁) တွင် ရှမ်းပြည်အတွင်းရှိ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက် ရယူထားသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ မျိုးနွယ်စုများ၏လက်နက်ကိုင်အင်အားစုတို့ ကရွေးချယ်စေလွှတ်ထားသော ကိုယ်စါးလှယ်များဖြင့် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီကို စတင် ဖွဲ့ စည်းနိုင်ခဲ့သည် ဟု လည်းကောင်း၊ ရှမ်းပြည်မှ အစပြုလိုက် သော ဤ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုသည် ပြည်နယ်အသီးသီးသို့ ပျံ့ နှံ့ သွားပြီး နိုင်ငံအဆင့်အထိ ဖြစ်ထွန်းခဲ့လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ ပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ကူညီဖြေရှင်းနိုင်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ လက်ခံယုံကြည်သည် ဟု ဖေါ်ပြထားကြောင်း။ စွပ်စွဲခံရသူများသည် ရှမ်းပြည်ပညာရှင် များ အတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီကို တရားမဝင်ဦးဆောင် ကမကထပြု ဖွဲ့ စည်းခဲ့ကြကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်ကြောင်း။စသည်များကို အကြောင်းပြကာ စွပ်စွဲခံရသူများ အပေါ် အပြစ် ပေးထား ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၁) မှ (၄) အထိတွင် ဦးခွန်ထွန်းဦး၏ ပြောဆိုချက်များအပါအဝင် နိုင်ငံရေး အရသုံးသပ် ဖေါ်ပြချက် များသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ရှိ မည်သည့် တည်ဆဲ ဥပဒေအရမျှ ပြစ်မှု မမြောက်ပါ။ စစ်မှန် သော ပြည်ထောင်စု တရပ်ပေါ်ထွန်းလာရေး အတွက် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ၏ အမြင်ကို ပွင့်လင်းစွာ တင်ပြ ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ တင်ပြဆွေးနွေးမှုများသည် နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးတို့ကို ထိခိုက် ပျက်ပြားစေသည် ဟု ဆိုလျှင် တပြည်လုံးရှိတိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များ၊ လူမျိုး ပေါင်း စုံပြည်သူ များအားလုံးကို ဖမ်းဆီးအပြစ်ပေးရုံသာ ရှိသည်။

၁။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၁) တွင် ဦးခွန်ထွန်းဦး၏ ပြောကြားချက်များမှာဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ကို ရည်ညွှန်း ခြင်း မဟုတ်သကဲ့သို့ လက်ရှိအမျိုးသားညီလာခံကိုလည်းတစုံတရာဝေဘန် ပြောကြားခြင်း မဟုတ်ပါ။

၂။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၂) တွင် ဖေါ်ပြချက်များမှာ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ကို သာအဓိက ရည်ညွှန်း ခြင်းဖြစ်ပြီး အမျိုး သားညီလာခံကို တစုံတရာ တိုက် ခိုက်ထားခြင်းမရှိပါ။

၃။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၃) တွင် ဖေါ်ပြချက်များ အနက်မှန်မှန်ကန်ကန် လမ်းညွှန် မှုပေး နိုင်ရေး အတွက် ဆိုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်

အညီသာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် မည် ဖြစ်ကြောင်း ပေါ် လွင်ပါလျှက် အမျိုးသားညီလာခံနှင့် ပတ်သက်၍ ဆန့် ကျင်ကွဲလွဲစွာကောက် ယူဆုံးဖြတ် ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်။

၄။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၄) တွင် ကိုယ့်ကြမ္မာကိုယ်ဖန်တည်းရေးဆိုသည်မှာ ပြစ်မှုမြောက်သော အင်္ဂါရပ်လုံးဝ မဟုတ်သကဲ့သို့ အမျိုးသားညီလာခံနှင့် ပတ်သက်၍ ပြစ်မှုမြောက်စေသော ပြောဆိုဆောင်ရွက်ချက်လည်း မဟုတ်ပါ။

၅။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၅)တွင် အတိုင်ပင်ခံကောင်စီဆိုသည်မှာ အမျိုးသားညီလာခံနှင့် မည်သို့ မျှမပတ်သက်သလို ၄င်းကို ထိခိုက်စေသော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည် ဟု လည်းကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်း မပြုနိုင်ပါ။ ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ဖွဲ့ စည်းရန်ကြိုးပမ်းသည့်ကိစ္စမှာ ၁၉၉၆ ခုနှစ် နိုင်ငံတော်တာဝန် ကိုတည်ငြိမ် အေးချမ်းစွာ စနစ်တကျ လွှဲပြောင်း ပေးရေး နှင့် အမျိုးသားညီ လာခံလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ရေးတို့ကို နှောက် ယှက်ဆန့်ကျင်ခြင်းမှ ကာကွယ်သည့် ဥပဒေပြဌာန်းချက် အင်္ဂါရပ်များ နှင့် မည်သို့ မျှသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။ အခြားပြစ်မှုတရပ်ရပ် ဖြင့် ညီမညီ စဉ်းစားရန်သာ ရှိသည်။ ယင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ပင် အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့ စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေနှင့် သီးခြား အမှုဖွင့် ထားပြီးလည်း ဖြစ်သည်။

၆။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များအနက် အထက် အပုဒ်(၆)တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ပြသနာ အရပ်ရပ်ကို ကူညီဖြေရှင်းနိုင်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ လက်ခံယုံကြည်ကြောင်း ဖေါ်ပြထားခြင်းမှာ ပြသနာ ကို ကူညီဖြေရှင်းလို သည့်သဘောပေါ်လွင်နေသော ကြောင့် ပြစ် မှု မြောက်စေသော ရည်ရွယ်ချက် မဟုတ်ပါ။

၇။ မည်သည့် နိုင်ငံသားတစ်ဦးပင်ဖြစ်စေကာမူ မိမိတို့ နိုင်ငံတွင် ကျင့် သုံး ရန် အတွက် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲမည်ဆိုလျှင် ယင်းမှာမည်သို့ ဖြစ်သင့်သည်၊ မည်သို့ မဖြစ်သင့်ပါ၊ ဟု ထုတ်ဖေါ်တင်ပြခွင့် ရှိသည်။ သုံးသပ် အ ကြံပြုခွင့် ရှိသည်။ ဤသည်မှာ မည်သည့် ပြစ်မှုကိုမျှ ကျူးလွန်ရာ မရောက်ပါ။ အမျိုး သားညီလာခံသည် ဤ အကြံပြုသုံးသပ်ချက်များကို ကြိုက်လျှင်လက်ခံ မကြိုက်လျှင်ပယ်ရုံသာဖြစ်သည်။ ထောက ပြဝေဖန်သကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲဒီမိုကရေစီအခြေခံအပေါ်တွင်စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုတရပ် ပေါ်ပေါက်လာမည့် ဖွဲ့ စည်း ပုံအခြေခံဥပဒေ ဖြစ်သည် ဆိုလျှင်လည်း ဝေဘန်ချက်ကို ဂရုထားနေစရာမလိုဘဲယင်းအတိုင်း ဆက်လက်ရေးဆွဲသွားရုံ သာ ဖြစ် သည်။

၈။ စွပ်စွဲခံရသူများသည် အမျိုးသားညီလာခံက ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော လုပ်ငန်းများကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေရန်၊ သေးသိမ်စေရန်၊ အထင်အမြင် လွဲမှား စေရန် နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ဟန့်တားခြင်း၊ လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ ဟော ပြော ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရေးသား ဖြန့်ဝေခြင်း လုံးဝ မရှိပါ။ ၄င်းတို့ ၏ စာရွက် စာတမ်း များတွင် ဖေါ်ပြထားသည်များမှာ စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက် ရေး အခြေခံပေါ်တွင် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုသာ ထောက်ပြအကြံပြုရန် ကြိုးပမ်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ နအဖ၏ အမျိုး သား ညီ လာ ခံ ကို လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားညီလာခံ၏

လုပ်ငန်းများကို လည်း ကောင်း၊ နောက်ယှက်၊ ဖျက်ဆီး၊ ရှုံ့ ချနေကြောင်း ဖြင့် တရား လိုပြ သက်သေ များ၏ထွက် ဆိုချက်များကို တိကျစွာ ကိုးကားပြီး စီရင်ချက်တွင် ဖေါ်ပြ သုံးသပ် ထား ခြင်းမရှိပါ။

၉။ နအဖ အနေဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ပြဋ္ဌာန်းထားသောဥပဒေ ကို ဥပဒေ အတိုင်းသာ လေ့လာသုံးသပ်ရန်လိုပါမည်။ နအဖ၏ တရားရုံးများကိုယ်တိုင် သည် လည်း ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်း ချက် ပါ အင်္ဂါရပ်များကို သေချာစွာ လေ့လာရန် လိုပါမည်။ ဥပဒေ ကို မချိုး ဖေါက် ပါဘဲ လျှက် မည်သည့် ပြစ်ဒဏ်မျှ ပေးခွင့် မရှိပါ။ ဥပဒေကို မိမိလိုရာဆွဲတွေးပြီး အဓိပါယ် ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြင့် လည်း စွပ်စွဲခံရသူများ၏ ဘဝတခုလုံး နစ်နာဆုံးရှုံး သည်အထိ တရားမျှ တမှုကို ထိခိုက် ပျက်စီး စေခြင်းမျိုး မဖြစ်သင့်ပါ။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် ၂၃၃ နိုင်ငံတော်သစ္စာဖေါက်ဖျက်ပုန်ကန်သည့် ပြစ်မှုဖြင့်ဦးခွန်ထွန်းဦးပါ (၈)ဦး အားပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်

ဥပဒေရေးရာ သုံးသပ်ချက်

ပြစ်မှုအမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ (၁) အရ (၁)ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ (၂)ဦးစိုင်းညွန့်လွင်၊ (၃)ဦးဆေထင်၊ (၄) ဦးမြင့်သန်း၊ (၅)ဦးညီညီမိုး၊ (၆)ဦးစိုင်းမျိုး ဝင်းထွန်း၊ (၇) ဦးထွန်းညို၊ (၈) ဦးစိုင်းလှအောင်တို့အား ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၂၃၃ ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့၊ သတင်းတပ်ဖွဲ့ဒုရဲမှူးကြီးခင်မြေးက တရားလို□ပလုပ်တိုင်တန်း တရားစွဲဆိုပြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး (ခုံရုံး)က အဆိုပါပြစ်မှုဖြင့် **တသက်တစ်ကျွန်းကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်** ချမှတ်ခဲ့သည်။

သက်ဆိုင်သောဥပဒေပြဌာန်းချက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၁ – မည်သူမဆို

(က) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကို ဖြစ်စေ ၊ ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်တခုကို ဖြစ်စေ စစ်မက်–ပြိုင်ဆိုင်လျှင် ၊

(ခ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကို ဖြစ်စေ ၊ ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ဝင်တစ်ခုခုကို ဖြစ်စေ၊ စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်ရန် ၊ အခြားနိုင်ငံတခုခုကိုသော်လည်းကောင်း ၊ လူတဦးဦးကို သော် လည်းကောင်း ၊ ပြည်ထောင် စုအတွင်း၌ဖြစ်စေ ၊ ပြင်ပ၌ဖြစ်စေ ၊ ကူညီလျှင်

(ဂ)ထိုသို့ စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်ရန် ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံအတွင်း၌ဖြစ်စေ ၊ ပြင်ပ၌ဖြစ်စေ လူတဦးဦးကို လှုံ့ဆော်လျှင် သို့တည်းမဟုတ် လူတဦးဦးနှင့် ပူးပေါင်းကြံစည်လျှင်

(ဃ)ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဖြင့် တည်ထောင်ခန့်အပ်သော ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံ၏ လုပ်ငန်းအဖွဲ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်၏ လုပ်ငန်း အဖွဲ့ ကို သော် လည်းကောင်း လက်နက်ဖြင့်ဖြစ်စေ ၊ အခြားသောင်းကျန်းသော နည်းလမ်းဖြင့် ဖြစ်စေ ဖြိုဖျက်ရန် အားထုတ်လျှင် ၊ ပြင်ဆင်လျှင် အား ထုတ်မှုတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျှင်၊ ထိုသို့ ပြုရန် လူတဦးဦးကို လှုံ့ဆော်လျှင် သို့တည်းမဟုတ် ပူးပေါင်းကြံစည်လျှင် ထိုသူသည် နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်ဖျက်ရန် ပုန်ကန်မှုကြီးကို ကျူးလွန်သည်။

မည်သည့်အတွက်အပြစ်ပေးကြောင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်အကျဉ်း

(၁) ၄–၁၁–၀၄နေ့တွင် ကျင်းပသည့် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီ ပထမအကြိမ်အစည်းအဝေး၏ ပထမနေ့တွင် ဦးခွန်ထွန်းဦးသည် သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး အဖွင့်မိန့်ခွန်း ပြောကြား၍၊ စိုင်းညွန့်လွင်သည် ပါဝင်ဆွေးနွေးကြောင်း ပေါ်ပေါက် သည်၊

(၂)ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီဝင်များအား ရွေးချယ်ရာတွင် ၄င်းတင်ပြခဲ့သည့် အချက် များဖြစ်သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များနှင့် နိုင်ငံရေးပါတီဝင်များ ရွေးချယ်ခြင်း မပြုရန် စည်းကမ်းချက်သတ်မှတ်၍ ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင် ပင်ခံ ကောင်စီကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

(၃)စိုင်းညွန့်လွင်သည် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ပထမနေ့ အစည်းအဝေးတွင်ရှမ်းပြည်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများပေါင်းစည်းညီညွတ်မှုစာတမ်းကိုတင်သွင်းဖတ်ကြားခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

(၄)တရားခံဆေထင်သည် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ပထမအကြိမ် ဒုတိယနေ့အစည်း အဝေးသဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ရှမ်းပြည် ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ဒုတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးကို လားရှိုး□မိ့ရှိ ၄င်း ၏နေအိမ်တွင် လက်ခံကျင်းပခွင့်ပြုခဲ့ပြီး တတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးကို တောင်ကြီးမြို့ SSAရုံးတွင် ၄င်း၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကျင်းပခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ယင်းသက်သေခံချက်များအရ တရားခံဆေထင်သည် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ဖွဲ့စည်းရေးကိစ္စတွင် ကမကထပြု လုပ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

(၅)တရားခံများ၏ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များသည်ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီအားနိုင်ငံတော်အဆင့်ဖြင့်ဖွဲ့စည်းလျက် ရှမ်းပြည်အား ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်နှင့်ကိုယ့်ကြမ္မာကိုယ်ကိုယ်ဖန်တီးပိုင်ခွင့် တန်းတူ ညီတူ ရရှိပိုင်ခွင့်နှင့်ခွဲထွက်လိုက ခွဲထွက်ပိုင်ခွင့်များကို ယင်းကောင်စီမှတဆင့် တည်ဆောက်ရယူ၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံ အားပြိုကွဲစေရန်ကြံစည်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

၁။ မည်သည့် အတွက် အပြစ်ပေးကြောင်းဖြင့် စီရင်ချက်တွင် အဓိကအားဖြင့် ကိုးကားဖော်ပြထားသော အချက် (၁) မှ (၅) အထိပါ အကြောင်းခြင်းရာများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင်သတ်မှတ်ပြဌာန်းထားသောအင်္ဂါရပ်များနှင့် မည်သို့ မျှ အကြုံးဝင်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။

၂။ ဤအမှုတွင် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှုဖြင့် စွပ်စွဲခံရသူများ သည်

(က) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကို စစ်မက် ပြိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်းသော်လည်းကောင်း၊

(ခ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကို စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်ရန် ၊ အခြားနိုင်ငံတခုခု၊ လူတဦးဦးကို ကူညီခဲ့ကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊

(ဂ) ယင်းသို့ စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်ရန် လူတဦးဦးကို လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် လူတဦးဦးနှင့် ပူးပေါင်းကြံစည်ခြင်း ပြုခဲ့ကြောင်းကို သော်လည်းကောင်း တရားလိုပြ သက သေထွက်ချက်များကို ကိုးကား၍ တရားရုံးသည်စီရင်ချက်တွင် တစုံတရာမျှ ကောက်ယူဖော်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ စီရင်ချက် တခုလုံး၌ စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်မှု (သို့ မဟုတ်) စစ်ရေး စစ်ရာနှင့် စပ်ဆိုင်သောစကားလုံးတစ်လုံးတစ်လေမျှပင်ဖော်ပြပါရှိခြင်း မရှိပါ။

၃။ စီရင်ချက်တွင် အဓိက သုံးသပ်ဖော်ပြထားသော (၁) မှ (၅) အထိပါ အချက်များမှာ စွပ်စွဲခံရသူများ လုပ်ဆောင်သည့် နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး

လှုပ်ရှားမှုများ လုပ်ဆောင်တိုင်းသာ နိုင်ငံတော် သစ္စာဖေါက်ဖျက်ပုန်ကန်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးပြီး တစ်သက်တစ်ကျွန်းပြစ်ဒဏ်ကျခံစေမည်ဆိုလျှင် တိုင်းပြည်လူဦးရေ၏ လေးပုံ တစ်ပုံခန့် ကုန်သွားနိုင်ပါသည်။

၄။ စီရင်ချက်တွင် အဓိက သုံးသပ်ထားသည်များ အနက် အပုဒ်(၅) တွင် ဖေါ်ပြ ထားသည်မှာ (ခွဲထွက်လိုကခွဲထွက်ပိုင်ခွင့်များကို ယင်းကောင်စီမှတဆင့် တည်ဆောက်ရယူ၍ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအား□ပိကွဲစေရန်ကြံစည်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ဆန္ဒစွဲ အပေါ်အခြေခံထားသည့် နိုင်ငံရေးအရ စွပ်စွဲမှုသာ ဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအား □ပိကွဲစေရန်ကြံစည်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ရှိမရှိ ဟူသည်မှာနိုင်ငံတော် သစ္စာ ဖေါက်ဖျက်ပုန်ကန်မှုတွင် ဥပဒေအရ အဓိကထား သုံးသပ်ရမည့် ပြစ်မှုအင်္ဂါရပ် မဟုတ်ပါ။

၅။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ (ဃ) အရ ***ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဖြင့် တည်ထောင်ခန့်အပ်သော ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံ၏ လုပ်ငန်းအဖွဲ့ကို ဆန့်ကျင်ပြီး စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်မှုသာ*** နိုင်ငံတော် သစ္စာဖေါက်ဖျက် ပုန်ကန်မှုမြောက်နိုင်ပါသည်။ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်စိုးလျှက်ရှိသော နအဖ မှာဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ဖြင့် တည် ထောင်ပေါ်ပေါက်လာသော အစိုးရ မဟုတ်သဖြင့် ဥပဒေအရ နိုင်ငံတော် သစ္စာ ဖေါက် ဖျက် ပုန်ကန်မှု လုံးဝ မမြောက်ပါ။

၅။ စွပ်စွဲခံရသူများ၏ □ပမူဆောင်ရွက်ချက်များသည် စစ်မက်□ပိင်ဆိုင်ခြင်း၊ စစ်မက် □ပိင်ဆိုင်သူအား ကူညီခြင်း၊ စစ်မက်□ပိင်ဆိုင်မှု □ပရန် ပူးပေါင်းကြံစည်ခြင်း စသည်များ မပေါ် ပေါက်သည့်အပြင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည့် လတ်တလော ပကတိ အခြေ အနေ အရ စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုကြီး ပေါ်ပေါက်စေရန် တတ်စွမ်းသမျှ ဆောင် ရွက်မှုများသာ ဖြစ်သည်။ သို့ ပါလျှက် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအား ပြိုကွဲစေရန် ကြံရွယ် ဆောင် ရွက် သည်ဟု နိုင်ငံရေးအရ စွပ်စွဲပြီး ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားမှုမှာ ဥပဒေနှင့်လုံးဝဆန့် ကျင် လျှက် ရှိသည်။ မတရား ပြစ်ဒဏ်ပေးထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် ၂၃၄၂၃၉ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၄ (က) အရ ဦးခွန်ထွန်းဦးပါ (၈)ဦး နှင့် ဦးစိုင်းညွန့်လွင်တို့ အား ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်

ဥပဒေရေးရာသုံးသပ်ချက်

ပြစ်မအြာမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

(၁)ပြစ်မှုကြီးအမှတ်-၂၃၄□၀၅၊ စွပ်စွဲခံရသူများဖြစ်သည့် (၁)ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ (၂)စိုင်းညွန့်လွင်၊ (၃)ဦးဆေထင်၊(၄)ဦးမြင့်သန်း၊ (၅)ဦးညီညီမိုး၊ (၆)စိုင်းမျိုးဝင်းထွန်း၊ (၇)ထွန်းညို၊ (၈)စိုင်းလှအောင် တို့အား ဥပဒေအရ တည်ထောင်ထားသော အစိုးရကို အကြည်အညိုပျက်အောင်□ပမှုဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ-၁၂၄ (က) အရ တစ်သက် တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ် အသီးသီးချမှတ် ခဲ့သည်။

(၂)ပြစ်မှုကြီးအမှတ်-၂၃၉□၀၅၊ စွပ်စွဲခံရသူ စိုင်းညွန့်လွင်အား ဥပဒေအရ တည်ထောင်ထားသော အစိုးရကို အကြည်ညိုပျက်အောင် □ပမှုဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၄ (က) အရ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ကျခံစေခဲ့သည်။

သက်ဆိုင်သောဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ-၁၂၄ (က) အကြည်ညိုပျက်အောင်ပြုခြင်း။ မည်သူမဆို နုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အမှတ်အသားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ထင်ရှား သော ပုံသ□န်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်စု အတွက်၊ သို့တည်း မဟုတ် ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ဝင်များအတွက် ဥပဒေအရတည်ထောင်ထားသော အစိုးရကို မုန်းထား အောင်သော်လည်ကောင်း၊ မလေးစားအောင်သော်လည်ကောင်း □ပလုပ်လျှင်၊ ထိုသို့ □ပရန်အားထုတ်လျှင်၊ မေတ္တာပျက်အောင်လှုံ့ဆော်လျှင်၊ ထိုသို့လှုံ့ဆော်ရန် အားထုတ်လျှင်၊ ထိုသူကို ငွေဒဏ်နှင့်တကွ တသက်တကျွန်းဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်နှင့်တကွ တသက်တကျွန်း အောက်လျော့သည့် ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်နှင့်တကွ သုံးနှစ်ထိထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်သက်သက်ဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

မည်သည့်အတွက် အပြစ်ပေးကြောင်း တရား□ုံး၏ စီရင်ချက် အကျဉ်း

ပြစ်မကြြီးအမှတ် ၂၃၄၊၀၅

(၁) ပထမအကြိမ်ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံအစည်းအဝေး၌ စွပ်စွဲခံရသူ ဦးဆေထင်ပြောကြားခဲ့သည့် **"ကျနော်တို့စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တဲ့ တပ်ပေါင်းစုဟာ စ တင် အ ကောင်အထည်ပေါ်လာတဲ့အတွက် အခုလို ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင် ပင် ခံကောင်စီ၊ မီကနေကြီးထွားပြီး ကျယ်ပြန့်တဲ့ တပ်ပေါင်းစုကြီး အသွင်ဖြစ် လာမည် ကျနော် တို့ ဂျေအေစီ ကနေ ပြီးတော့ ရှမ်းပြည် ပညာရှင် များ အတိုင် ပင် ခံကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းလာနိုင်တာ ကတော့ တဆင့်တက်ပြီး အောင်ပွဲ ခံခြင်းပဲလို့**

ပြောလျှင်မမှားကြောင်း" ဟူ၍ပြောကြားခဲ့သည်။

(၂) တတိယအကြိမ် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီအစည်းအဝေး၌ ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင် ပင်ခံကောင်စီ၏ သဘောထား ထုတ်ပြန်ချက်အပိုဒ် (၂)တွင် **"လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေမှာ အာဏာရယူထားသော တပ်မတော်အစိုးရနှင့်၊ ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရ နိုင်ငံရေးပါတီများ၏ အာဏာ လွန်ဆွဲပွဲ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်နေခြင်းကြောင့် နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူတရပ်လုံး ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခတွင်း နက်သည်ထက် နက်ခဲ့ရသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆပါသည်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ၁၆ နှစ်လုံးလုံးအခြေအနေမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ပိုဆိုးလာခဲ့ပါသည်"** ဟု ဖော်ပြထားသည်။

(၃) **"ယခုအခါ သူ့ကျွန်ဘဝမရောက်သေးသော်လည်း၊ သူ့ကျွန်ဘဝနှင့်မခြား ဒုက္ခဆင်းရဲများနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပါသည်ဟု ပြောမည်ဆိုလျှင် ပြောနိုင် သောအခြေအနေဖြစ်နေပါသည်"** ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၃၄၊၀၅

၁။ စာရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖော်ပြထားသည်များ အနက် အပုဒ် (၁) ပါအချက်မှာ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၄ (က) ဖြင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။

၂။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖော်ပြထားသည်များအနက်အပုဒ်(၂) (၃)တို့ နှင့် သဘော ထားထုတ်ပြန်ချက်ပါ စာတမ်းရှိ စာသားများအားလုံးသည် လက်ရှိမြန်မာပြည်တွင် ဖြစ်ပျက် နေသည့် နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ အမှန်စင်စစ်ဖြစ်သည်။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ရေး သား ဖော်ပြချက်များသည် မည်သည့် ပြစ်မှုမှု မမြောက်ပါ။ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ပိုင်ခွင့် အခြေခံ အရ ကျင့်သုံးခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

၃။ ပြစ်မှုဥပဒေပုဒ်မ – ၁၂၄ (က) တွင် **"ဥပဒေအရ တည်ထောင်ထား သော အစိုးရကို "** **ဟူ၍ တိတိကျကျ ပါရှိသဖြင့် ယခု စစ်အစိုးရ (နအဖ) သည် ဥပဒေ အရ တည်ထောင် ထားသော အစိုးရမဟုတ်သဖြင့် ဤဥပဒေအရ တရားစွဲ ဆိုခွင့် ပင်မရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။**

မည်သည့်အတွက် အပြစ်ပေးကြောင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက် အကျဉ်း

ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၃၉၊၀၅

စွပ်စွဲခံရသူ စိုင်းညွန့်လွင်၏နေအိမ်ရှိ ကွန်ပျူတာတွင် ကိုယ်တိုင်ရိုက်နှိပ်ထားသည့် စည်းလုံးညီညွတ်သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများမဟာမိတ်အဖွဲ့(ယူအင်အေ)၏

(၂၉–၁–၂၀၀၅)ရက်စွဲပါ **"အနာဂတ်မြန်မာနိုင်ငံတော်"** စာတမ်းတွင် အောက်ပါ တို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

(၁) အစိုးရ၏လုပ်ဆောင်ချက် အဆိုးအကောင်း အကြောင်းအရာများသည် တိုင်းသူပြည်သားများ ခံစားကြရမည့်ဒုက္ခ၊ သုခအကျိုး တရားများပင်ဖြစ်၏၊ ဆိုးဝါးသော

အာဏာရှင်အစိုးရများသည် နိုင်ငံသားတို့၏ အကျိုးနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် ဆိုးဝါးစွာ စီမံအုပ်ချုပ် လေ့ရှိကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကောင်းသော အစိုးရတစ်ရပ်ကို ဖန်တီး ရွေးချယ် နိုင်ခြင်းသည် နိုင်ငံသားတို့၏တာဝန်ဖြစ်၍ မိမိတို့၏ဘဝနိုင်ငံ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို မြင့်မား အောင် ဖန်တီး ခြင်း လည်းမည်ပေသည်။

(၂) နဝတအစိုးရသည် ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီကပေးခဲ့သော ကတိကို၄င်း၊ ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ၁□၉၀ ပါကတိကို၄င်း၊ အကောင် အထည်ဖော်ပေးခြင်း မရှိသည့်အပြင်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကို ကပျက်ယပျက် ပြုလာခဲ့သည်၊ နိုင်ငံတော်အာဏာကို ဆက်လက်ဆုပ်ကိုင်ထားလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားနိုင်ငံရေး ဦးဆောင်မှုက□တွင် တပ်မ တော်က ဦးဆောင် ပါဝင်နိုင်ရေးဆိုသည့်အချက် ပါဝင်သော အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေး ဦးတည် ချက် (၆)ချက် ကို ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ပြန်ကြေငြာကာ ၉-၁-၉၃ နေ့မှ ၂၅-၃-၁၉၉၆ နေ့ အတွင်း အတုအယောင်အမျိုး သားညီလာခံကို ကျိုက္ကဆံကွင်းတွင် ခေါ်ယူ ကျင်း ပခဲ့သည်။

(၃) အမျိုးသားညီလာခံ ကာလအတွင်းက တဖက်သတ်ချမှတ်ခဲ့သော အခြေခံမူ ၁၀၄ ချက်ကို နဝတ လက်ကိုင်တုတ် ကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုး ရေးအသင်းဝင်များအား စုဝေးစေကာ နိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင် ထောက်ခံပွဲများ ကျင်းပပြုလုပ်စေခဲ့သည် အပစ်အခတ် ရပ်စဲထား လျက်ရှိသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ အဖို့ကားအလွန်ပင် အန္တရာယ် များလှသည်။

(၄) နအဖအစိုးရသည် ၄င်းတို့အာဏာသက်ဆိုးရှည်နိုင်ရေးအတွက် တဖက်သတ်ချမှတ်ခဲ့သော အခြေခံမူ ၁၀၄ ချက်ဖြင့် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးပုံသ□ာန် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲအတည်ပြုရန်အတင်းအကြပ် □ကိုးပမ်းအား ထုတ်လျက် ရှိပေသည်၊ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသာအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်း နိုင်ခဲ့ ပါက မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆိုးဝါးဆုံးသောဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကိုလက်ခံသောတခု တည်းသောနိုင်ငံ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပေလိမ့်မည်။

(၅) နအဖစစ်အစိုးက ရေးဆွဲရန်ကြိုးပမ်းလျှက်ရှိသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဖြင့် တည်ထောင်မည့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ခေါ် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးနိုင်ငံတော်သည် စစ်အစိုးရက ကြေညာထားသည့် အတိုင်း ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သောနိုင်ငံတော်သစ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

(၆)ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ပြည်နယ်(၇)ခု၊ တိုင်း(၇)ခုတို့ဖြင့်ဖွဲ့စည်းထားခြင်းသည် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးအချင်းချင်းကြား တန်းတူရေးကို ပပျောက်စေပြီး တစ်ပါတီအာဏာရှင်ခေတ်က ပြဋ္ဌာန်းကျင့်သုံးခဲ့သော ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ပုံမျိုးဖြစ်နေရာအစစ်မှန်ဆုံးသောဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်တရပ်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

(၇) ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ယနေ့အထိ မြန်မာနိုင်သားများရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသော နိုင်ငံရေးအကြပ်တည်းသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အားနည်းမှု၊ ချို့ယွင်းမှုများမှ မြစ်ဖျားခံလာခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဤအားနည်းမှု ကြောင့်ပင်လျှင် နိုင်ငံ၏

လွတ်လပ်ရေးနှင့်အတူ လူမျိုးရေးပ□ိပက္ခများ၊ ဝါဒရေးရာစစ်ပွဲများ၊ စစ်တပ် မှအာဏာသိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်မှုများနှင့် ကြုံတွေ့နေရကာ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး အတိဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ နေကြရ၏ ၊

(၈) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားပြုကော်မတီ၏ (၆)နှစ်မြောက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်သော ကြေညာချက်၌ လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံ၏ အခြေအနေသည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး အစစအရာရာ ယိုယွင်းကျဆင်းနေသည့်အပြင် အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးလည်း ပျက်ပြားလျက်ရှိနေပေသည်၊ ဤအခြေအနေအ ရပ်ရပ်သည် အထွေထွေ အကြပ်အတည်းတရပ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေလျက် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနာဂါတ်ရေးအတွက် အလွန်စိုးရိမ်ဖွယ်ကောင်းသော အခြေအနေဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိနေပေသည်"

(၉) မည်သည့်အာဏာရှင်များမှ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ခွင့်မရှိသော ဒီမိုကရေစီ နှင့် လူ့အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝပေးနိုင်စွမ်းရှိသော လူမျိုးစုအချင်းချင်း တန်းတူညီမျှရှိရေးနှင့် လူမျိုးစုတိုင်းကိုယ် ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရှိရေးတို့ကို အာမခံ ပေးနိုင်သော ပြည်ထောင်စု စစ်စစ်မှုအပေါ် အခြေခံဖွဲ့စည်းထားသည့် ပြည်ထောင်စု သမတမြန်မာနိုင်ငံတော် (The Federal Republic of Burma) နိုင်ငံတော်မျိုးဖြစ်သင့် ပါသည်။

အထက်ပါရေးသားဖေါ်ပြချက်များမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၄ (က) ကို ကျူးလွန်ချိုးဖေါက်ရာ ရောက်ကြောင်းဖြင့် သုံးသပ်၍ ဦးစိုင်းညွန့် လွင်အပေါ် အပြစ် ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၃၉/၀၅

၁။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ – ၁၂၄ (က)အရ စွဲဆိုမှု (၂)မှု စလုံး၌ ဦးစိုင်းညွန့်လွင်အား ထည့်သွင်းစွဲဆိုထားခြင်းမှာ ဥပဒေပြဌာန်းချက်နှင့် ဆန့် ကျင်လျှက် ရှိသည်။

"၁၉၇၃ခုနှစ် စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ – ၂၂ – တွင်ပြုလုပ်မှု (သို့မဟုတ်) ပျက်ကွက်မှုတခုသည် ဥပဒေနှစ်ရပ် (သို့မဟုတ်) နှစ်ရပ် ထက်ပိုသော ဥပဒေများအရ ပြစ်မှုမြောက်လျှင်ပြစ်မှု ကျူးလွန်သူကို ယင်းဥပဒေ များအနက် ဥပဒေ တရပ်ရပ်ဖြင့်သာတရားစွဲဆို အပြစ်ပေးရမည်။ ဟု ပြဌာန်းထားရှိသည်။

၂။ အကြောင်းခြင်းရာ တရပ်တည်းအတွက် –

(၁)ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် – ၂၃၃၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ – ၁၂၂ (၁) နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်ဖျက် ပုန်ကန်မှု ။

(၂) ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် – ၂၃၄ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ – ၁၂၄ (က) အကြည်ညိုပျက်စေမှု။

(၃) ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် – ၂၃၅ ကြေငြာချက် အမှတ် ၁၉၆ – ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံတော် တာဝန်ကို တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ စနစ်တကျလွှဲပြောင်းပေးရေးနှင့် အမျိုးသားညီလာခံ အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရေးတို့ကိုနှောက်ယှက်ဆန့်ကျင် ခြင်းမှကာကွယ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မ – ၄။

(၄) ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် – ၂၃၆၊ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း ခြင်း ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ – ၆။

(၅) စိုင်းညွန့်လွင်အား – ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် – ၂၃၉၊၂၀၀၅ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ–၁၂၄(က) အကြည်ညို ပျက်စေမှု ဖြင့်လည်းကောင်း။

– အထက်ပါအတိုင်း အမှုများ စွဲဆို၍ အမြင့်ဆုံးသောပြစ်ဒဏ်များပေးခဲ့သည် ကို တွေ့ရပေသည်။

– မှုခင်းဖြစ်ရပ် တခုတည်းဖြစ်သော်လည်း စိုင်းညွန့်လွင်အား –အကြည်ညိုပျက်စေမှု (ပြစ်မှုပုဒ်မ – ၁၂၄ (က) ၂ – မှုဖြင့် တရားစွဲဆို၍ အမြင့်ဆုံးပြစ်ဒဏ်များချမှတ်ခဲ့သည်။

– ဦးစိုင်းညွန့်လွင်နှင့် ပတ်သက်သည့် ပြစ်ဒဏ်များမှာ

(က) ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် ၂၃၃၊၂၀၀၅ – နိုင်ငံတော်သစ္စာဖောက်ဖျက်ပုန်ကန်မှု ပုဒ်မ – ၁၂၂ (၁)အတွက် တသက်တကျွန်း ပြစ်ဒဏ်။

(ခ) ပြစ်မှုအမှတ် ၂၃၄၊၂၀၀၅ (ပထမအမှု) အကြည်ညိုပျက်စေမှု ပုဒ်မ – ၁၂၄ (က) အတွက် တသက်တကျွန်း ပြစ်ဒဏ်။

(ဂ) ပြစ်မှုအမှတ် ၂၃၅၊၂၀၀၅ – ၁၉၉၆ ခုနှစ် နိုင်ငံတော် တာဝန်ကို တည်ငြိမ် အေးချမ်းစွာ စနစ်တကျ လွှဲပြောင်းပေးရေးနှင့် အမျိုးသား ညီလာခံ အောင်မြင်စွာ ဆောင် ရွက်နိုင်ရေးတို့ကို နှောက်ယှက် ဆန့်ကျင်ခြင်းမှ ကာကွယ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မ –၄ အရ ထောင်ဒဏ်နှစ် (၂၀)ပြစ်ဒဏ်။

(ဃ) ပြစ်မှုအမှတ် –၂၃၆ ၊၂၀၀၅ –အသင်းအဖွဲ့စည်းမျည်းဥပဒေပုဒ်မ –၆ အရ ထောင်ဒဏ် (၅)နှစ် ပြစ်ဒဏ်။

(င) ပြစ်မှုအမှတ် – ၂၃၉၊၂၀၀၆ (ဒုတိယအမှု) အကြည်ညိုပျက်စေမှုအရ ထောင်ဒဏ်တသက် တကျွန်း။

အထက်ပါ အတိုင်းထောင်ဒဏ်များကို သီးခြားကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ထားသဖြင့် ဦးစိုင်းညွန့်လွင် ကျခံရမည့် ထောင်ဒဏ် စုစုပေါင်းမှာ ၈၅ နှစ် ဖြစ်နေသည်။ ယင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ဆန့် ကျင်လျှက်ရှိသည်။ "ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ –(၇၁) တွင် "တခုစီပြစ်မှုမြောက်သော အစိတ်အပိုင်းများပေါင်းစုနေသည့် ပြစ်မှုကိုကျူးလွန်သူ အား အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပါက ထိုပြစ်မှုမြောက်သော အစိတ်အပိုင်းများ အနက် ပြစ်မှုတခုခု အတွက် ပေးနိုင်သော ပြစ်ဒဏ်ထက် ပို၍မပေးရ။ ဟူသော ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းထားမှုနှင့် ဆန့် ကျင်ကာ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၃။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားဖေါ်ပြထားသည်များ အနက် အပုဒ် (၁) မှ (၈) အထိပါ စာသားများအားလုံးသည် လက်ရှိမြန်မာပြည်တွင် ဖြစ်ပျက် နေသည့် နိုင်ငံရေး အခြေအနေများ အမှန် စင်စစ်ဖြစ်သည်။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ရေး သားဖေါ်ပြချက်များ သည် မည်သည့် ပြစ်မှုမျှ မမြောက်ပါ။ လွတ်လပ်စွာ ထုတ် ဖေါ်ပိုင်ခွင့် အခြေခံအရ ကျင့်သုံး ခြင်း လည်းဖြစ်သည်။

၄။ စီရင်ချက်တွင် ကိုးကားထားသည်များ အနက် အပုဒ် (၉) တွင် ဦးစိုင်းညွန့်လွင် အနေဖြင့် တိုင်းပြည်အတွက်ကောင်းစေလိုသော စေတနာ ရိုးရိုး ဖြင့်ဖေါ်ပြ ထားကြောင်း

တွေ့ရသည်။ ပြစ်မှုမြောက်စေသည့် ရည်ရွယ်ချက် (Criminal Intention) တစုံ တရာမျှ မပါရှိပါဘဲလျှက် ဦးစိုင်းညွှန့် လွင် အပေါ် အပြစ်ပေးထားခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်လျှက်ရှိသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် (၂၉၄)၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး အက်ဥပဒေအရ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် အားပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်

ဥပဒေရေးရာ သုံးသပ်ချက်

ပြစ်မဒြာမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး အက်ဥပဒေ–၃ အရ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် အားထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည်။

သက်ဆိုင်သော ဥပဒေပြဌာန်းချက်

၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေ

ပုဒ်မ ၂။ ။ ဤဥပဒေတွင် **"အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်း"**ဆိုသည်မှာ–

(က) တပ်မတော် သို့တည်းမဟုတ်။

(ခ)ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ တော်လှန်ရေးအစိုးရ၊ သို့တည်းမဟုတ် ဒေသန္တရအာဏာပိုင် တဦးဦး၊ သို့တည်းမဟုတ် တည်ဆဲ ဥပဒေ တခုခု အရ ဖွဲ့စည်းထားသည့် ဘုတ်အဖွဲ့၊ ကော်ပိုရေးရှင်း၊ ဘဏ်၊ အခြားအဖွဲ့တခုခု၊ သို့တည်းမဟုတ်။

(ဂ) သမဝါယမအသင်း တခုခု၊ သို့တည်းမဟုတ်။

(ဃ)ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ တော်လှန်ရေးအစိုးရက၊ အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ကြေငြာသော–

(၁)အသင်းများ မှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေ အရ မှတ်ပုံထားသည့်အသင်းတခုခု။

(၂)မြန်မာနိုင်ငံ ကုမ္ပဏီများ အက်ဥပဒေ ၂၆ အရ ကုမ္ပဏီအဖြစ် မှတ်ပုံတင်ထား သော အသင်းတခုခု။

(၃)ပြည်သူတို့ဆိုင်ရာ ယုံမှတ်အပ်နှံမှုအဖွဲ့တခုခု၊ သို့တည်းမဟုတ်

(၄)အခြားအဖွဲ့အစည်း တခုခု။ပိုင်ဆိုင်သည့်၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ အသုံးပြုရန် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ထားသည့် သို့တည်းမဟုတ်ဘဲသိမ်းဆည်းထားသည့်၊ ငွေ၊သို့လျောင် ပစ္စည်း၊ အသုံးအဆောင်သို့ တည်းမဟုတ် အခြားပစ္စည်း တရပ်ရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပုဒ်မ ၃။ ။ မည်သူမဆို အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းတခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခိုးမှု၊ အလွဲသုံးစားပြုမှု သို့တည်းမဟုတ် လိမ်လည်မှုကျူးလွန်လျှင် တစ်သက် တကျွန်းဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဆယ်နှစ်အောက်မနည်း သည့်ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ စီရင်ခြင်း ခံရမည့်အပြင်

ငွေဒဏ်လည်းစီရင်ခြင်းခံရမည်။မည်သည့်အတွက် အပြစ်ပေးကြောင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်အကျဉ်း

(၁) အက်စ်အက်စ်ပီစီ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှစ၍ သီပေါမြို့နယ် နောင် တော်ကြီးရွာ၊ နမ်းမကော်ရွာ၊ နန့်အွန်ရွာများတွင် ဦးဆေထင်၏ အမည်ဖြင့် သစ်ခွဲ စက်လိုင်စင်များ ရယူကာ တရားဝင်သစ်များ နှင့်အတူ တရားမဝင်သစ်များကိုပါ ခွဲစိတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်တွေ့ရှိရ သည်။ အက်စ်အက်စ်ပီစီ နယ်မြေဖြစ်သည့် နမ့်ပန်နှင့် ပန်မိတ်သေတွင် စွပ်စွဲခံရသူဦးဆေထင်မှ ၎င်း၏ယုံကြည်စိတ်ချရသူများ ဖြစ်ကြသည့် စိုင်းလျန်၊ စိုင်းဥာဏ်၊ စိုင်းမုံချို စသူတို့ကို ကျွန်းသစ်များ တရားမဝင် ခိုးထုတ်ရောင်းဝယ်မှုများ ပြုလုပ်စေခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်တွေ့ရှိရသည်၊

(၂) ဦးကောင်းတိုင်(လိုပြ–၂)နှင့် ဦးယားပီ(လိုပြ–၃)တို့က ၂၀၀၃ ခုနှစ် အက်စ်အက်စီအေ နှစ်ချုပ် အစည်းအဝေးတွင် တရုတ်နိုင်ငံသားလောက်ချောက်ဆိုသူအား ကျွန်းသစ်ခွဲသားများခွဲစိတ်၍ ပါကေးများတင်ပို့ခွင့်ကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုရန် တာဝန် ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ သစ် ပါမစ်တန် ၃၀၀၀ ခန့်ကိုအခြေခံ၍ လုပ်ကိုင်စေခဲ့ကြောင်း၊ တစ်နှစ် လျှင် အဖွဲ့ရံပုံငွေအဖြစ် ငွေကျပ် (၁၀)သိန်းကို လောက်ချောက်က အက်စ်အက်စ်အေ သို့ရံပုံငွေအဖြစ်ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း စသည့်အချက်များကို အက်စ်အက်စ်အေဥက္ကဋ္ဌ ဦးလွယ်မောင်း၏တင်ပြချက်အရသိရှိရကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များအရ အက်စ်အက်စ်အေနှင့် အက်စ်အက်စ်ပီစီ နယ်မြေ ပန်မိန့်နှင့် နမ့်ပန် ဒေသမှ ကျွန်းသစ်နှင့် သစ်မာများ ကို တရုတ်နိုင်ငံသား လောက်ချောက်ဆိုသူအား တရားမဝင် ကျွန်းသစ်အချောထည်များ ထုတ် လုပ်၍ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ခိုးထုတ်ရောင်းဝယ်မှု ပြုစေခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ဥပဒေကြောင်းအရ သုံးသပ်တင်ပြချက်

(၁) ယင်း ဥပဒေပုဒ်မ (၂)တွင် “အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်း” ဆိုသည်မှာ မည်သည့်အရာဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြထားသည်။ ဤအမှုတွင် စွပ်စွဲတင်ပြသည့် ကျွန်းသစ်သည် ပုဒ်မ (၂) တွင်ဖော်ပြထားသော အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း မဟုတ်ပါ။သို့ဖြစ်၍ ၁၉၆၃ ခုနှစ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေ အရ တရားစွဲဆို အရေးယူထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ လုံးဝပင် လွဲမှားနေပါသည်။

(၂) တရုပ်နိုင်ငံသား လောက်ချောက် နှင့် ဆက်စပ်ပြီး တဖက်နိုင်ငံသို့ တရားမဝင် ကျွန်းသစ်များ ခိုးထုတ်ရောင်းဝယ်သည် ဟူသော စွပ်စွဲမှု အတွက် ၁၉၄၇ ခုနှစ် သွင်း ကုန်ထုတ်ကုန်ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ–၅(၃) အရ စွဲဆိုသော အမှုအမှတ် ၂၉၃ တွင် ခုခံချေပထားပြီးဖြစ်သည်။ ဖြစ်ရပ်တခုတည်းကို မတူသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပုဒ်မ အမျိုးမျိုးဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ဆန့် ကျင်သည့်အပြင် တရားမျှတမှုကို လုံးဝ ထိခိုက်စေပါသည်။

(၃) သစ်ခွဲစက် လိုင်စင်ကို အပြစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဖွဲ့ ကိုယ်စား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်ကမိမိ၏အမည်ကိုသုံးကာ လုပ်ဆောင်စေခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဦးကောင်တိုင် (လိုပြ– ၂) က သစ်စက်သည် အက်စ်အက်စ်အေ အဖွဲ့ပိုင်ဖြစ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် ပိုင် သစ်စက်မဟုတ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားခဲ့သည်။ ထို့အပြင် အဆိုပါ

သစ်စက်ကို လက်တွေ့ လည်ပတ်လုပ်ဆောင်ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်ကိုယ်တိုင် မဟုတ်၊ စီးပွားရေးတာဝန်ခံ ဦးလွယ်မောင်းဖြစ်ကြောင်းလည်းပေါ်လွင်သည်။ သစ်စက်ကြောင့် ပြဿနာ တစုံတရာရှိလျှင်ပင် အက်စ်အက်စ်အေ အဖွဲ့အစည်း တခုလုံးတွင်တာဝန်ရှိသည်။ အဖွဲ့ အစည်းမှ ချမှတ်ပေးထားသော မူ ဘောင် များကို ကျော်၍ လုပ်လျှင် ကိုယ်တိုင်လုပ်သူ ဦးလွယ်မောင်းတွင် တာဝန်ရှိသည်။ သို့ ပါလျှက်မည်သို့မျှ တာဝန်မရှိသော ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် ကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ လွန်စွာမှပင် မှားယွင်းချွတ်ချော်လျှက်ရှိသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် ၂၃၆အသင်းအဖွဲ□ဖွဲ□ စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေအရဦးခွန်ထွန်းဦးပါ (၉)ဦး အားပြစ်ဒဏ် စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်ဥပဒေရေးရာ သုံးသပ်ချက်

ပြစ်မှုအမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

၁၉၈၈ ခုနှစ် အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ–၆ အရ (၁)ဦးခွန်ထွန်းဦး၊ (၂)ဦးစိုင်းညွန့် လွင်၊ (၃)ဦးဆေထင်၊ (၄)ဦးမြင့်သန်း၊ (၅)ဦးညီညီမိုး၊ (၆)ဦးစိုင်းမျိုးဝင်းထွန်း၊ (၇)ဦးထွန်းညို၊ (၈)ဦးစိုင်းလှအောင်၊ (၉)ဦးစဝ်သာဦးတို့အား ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၂၃၆ ဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)က ၁၉၈၈ခုနှစ်၊ အသင်းအဖွဲ့ များဖွဲ့စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၆ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၅)နှစ် ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ် ချမှတ် ခဲ့သည်၊

သက်ဆိုင်သောဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်

၁၉၈၈ ခုနှစ် အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေ

ပုဒ်မ– ၆။ မည်သူမဆို ပုဒ်မ(၃) ပုဒ်မခွဲ (ဂ) ကို ဖြစ်စေ၊ ပုဒ်မ (၅) ကိုဖြစ်စေ ဖေါက်ဖျက် ကျူးလွန်ကြောင်း

ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထောင်ဒဏ် ငါးနှစ် အထိ ကျခံစေရမည်။

ပုဒ်မ (၃) ပုဒ်မခွဲ (ဂ)။ ။ ခွင့်ပြုချက် မရသော အသင်းအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခြင်း သို့မဟုတ် ဆက်လက်ရပ်တည် လှုပ်ရှားခြင်း မပြုရ။

ပုဒ်မ (၅) ပုဒ်မခွဲ (ဂ)။ ။ နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တ ယားရှိ ပြည်သူ့ တပ်မတော်၊ ပြည်သူ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရား လည်ပတ်မှုကို ထိခိုက်စေရန်၊ သို့မဟုတ် ရပ်တန့်သွားစေရန် အား ထုတ်သော၊ လှုံ့ဆော်သော၊ တိုက်တွန်းသော၊ အားပေးသော၊ ကူညီသော၊ □ပလုပ်သော အသင်းအဖွဲ့ကို

- ဖွဲ့စည်းခြင်း မ□ပလုပ်ရန်
- ဖွဲ့ စည်းထားပြီးဖြစ်လျှင်လည်း လှုပ်ရှားခြင်း မပြုလုပ်ရန်
- ဆက်လက်တည်ရှိခွင့် မရှိစေရန် တားမြစ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မည်သည့်အတွက်အပြစ်ပေးကြောင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်အကျဉ်း

(၁) ဆေထင်နှင့် ခွန်ထွန်းဦး ဦးဆောင်သော SNLD ပါတီဝင်များ၊ မြင့်သန်း ဦးဆောင်သည့် မျိုးဆက် သစ်ရှမ်းပြည် အဖွဲ့ဝင်များ ဦးဆောင် ကမကထ ပြု၍ ရှမ်းပြည် ပညာရှင်များ အတိုင်အပင်ခံ ကောင်စီဖွဲ့စည်းရန် SSA ငြိမ်းချမ်းရေးရယူသည့် (၁၅) နှစ်မြောက်အခမ်းအနားတွင် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံကောင်စီ ရွေးချယ် ဖွဲ့စည်း ခဲ့ကြောင်း ၊ အဆိုပါကောင်စီ၏ ဒုတိယ အကြိမ်အစည်းအဝေးကို လားရှိုးမြို့ရှိ ဆေထင် ၏ နေအိမ် တွင်လည်းကောင်း၊ တတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးကို ဆေထင်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ တောင်ကြီးမြို့ SSA ရုံးတွင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း အဆိုပါအစည်းအဝေးကို မြင့်သန်းနှင့်

အပေါင်းအပါများက ဦးဆောင်၍ ကမကထ ပြုလုပ်ခဲ့ ကြောင်းကောက်နိုင်သည့် သက် သေခံချက်များပေါ်ပေါက်နေသည်။

(၂) အဆိုပါအစည်းအဝေးများ၌ ဆွေးနွေးပြောဆိုချက်များ တတိယအကြိမ် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံအစည်းအဝေးတွင် ဖြန့်ဝေခဲ့သည့် သဘောထား ကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အချက်များသည် နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တ ရား လည်ပတ်မှုကို ထိခိုက်စေရန် သို့မဟုတ် ရပ်တန့်သွားစေရန် အားထုတ်လုံ့ဆော် တိုက်တွန်းသည့် အပြောအဆိုအသုံးအနှုန်းများ ပါဝင်ကြောင်းလည်းတွေ့ရသည်။

(၃) တရားခံများကဦးဆောင် ကမကထ ပြုလုပ်ဖွဲ့ စည်း ခဲ့သည့် ရှမ်းပညာရှင်များ အတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီ သည် အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅(ဂ) တွင် ဖွဲ့ စည်းခြင်း၊ ဖွဲ့ စည်းပြီးဖြစ်လျှင်လည်း လုပ်ရှားခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားသည့် အသင်းအဖွဲ့ မျိုးဖြစ်ကြောင်းမှာ မြင်သာသည်။ တနည်းဆိုသော် တရားခံများဦးဆောင် ကမကထ ပြုလုပ ်ခဲ့သည့် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီသည် အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း ခြင်း ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ (၅) (ဂ) အား ဖေါက်ဖျက်၍ ဖွဲ့စည်းခဲ့သော အသင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာသဖြင့် တရားခံများသည် စွဲဆိုထားသောဥပဒေပုဒ်မပါ ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

၁။ အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့ စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေအရပြစ်မှု မြောက်မမြောက် စဉ်းစားနိုင်ရန် အတွက် ယင်းဥပဒေ၏ မူရင်း ပြဌာန်းချက် များကို လေ့လာရန် လိုပါမည်။ ပုဒ်မ (၃) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖေါ်ပြပါရှိသည်။

(က) အသင်းအဖွဲ့ များသည် ဖွဲ့ စည်းခွင့် ရရှိရန် ပြည်ထဲရေး နှင့် သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန သို့ သတ်မှတ်ထားသော နည်းလမ်းအတိုင်းလျှောက်ထားရမည်။

(ခ) ဖွဲ့ စည်းပြီးသော အသင်းအဖွဲ့ သည် ဤ ဥပဒေပြဌာန်းသော နေ့ ရက်မှ ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်အတွင်းလျှောက်ထားရမည်။

(ဂ) ခွင့်ပြုချက် မရသော အသင်းအဖွဲ့ ကို ဖွဲ့ စည်းခြင်း သို့ မဟုတ် ဆက်လက် ရပ်တည် လှုပ်ရှားခြင်းမပြုရ။

၂။ ဤအမှုတွင် ကိုးကားပြီး ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားသော အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့ စည်းခြင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ (၆) သည် အထက်ပြဌာန်းချက် ပါ ပုဒ်မ (၃) ပုဒ်မခွဲ (ဂ) နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ ပုဒ်မ (၃) ပုဒ်မခွဲ (ဂ) ကို ချိုးဖေါက်မှသာ ပုဒ်မ (၆) အရ အပြစ်ပေးနိုင်ပါမည်။ ပုဒ်မ (၃) ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ) ပါပြဌာန်းချက်များကို မလိုက်နာရုံမျှဖြင့်ပုဒ်မ (၆) အရ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခွင့် မရှိပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ ယင်း ဥပဒေ၏ အတိအကျ သဘောအရ (ဖွဲ့စည်းခွင့်ရရန် လျှောက် ထားရမည်၊ ဖွဲ့ စည်းပြီးနောက် ရက်ပေါင်း သုံးဆယ်အတွင်း လျှောက်ထားရမည်၊ မလျှောက် ထားပါက ပုဒ်မ (၆) အရ ပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်သည်) ဟု ဥပဒေတွင် လုံးဝဖေါ်ပြ ထား ခြင်း မရှိပါ။ ပို၍ ရှင်းအောင် ဆိုရလျှင် ဖွဲ့ စည်းပြီးနောက် ရက်ပေါင်း သုံးဆယ် ကျော်မှ လျှောက် ထားပါက ပြစ်ဒဏ်စီရင်နိုင်ကြောင်းဥပဒေတွင် လုံးဝ မပါရှိပါ။ ပုဒ်မ (၃) ပုဒ်မခွဲ (ဂ) အရ ဖွဲ့

့စည်းခွင့် ရရန် ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံပြီးနောက် ခွင့်ပြုချက်မရပါဘဲလျှက် အသင်းအဖွဲ့ ကို ဖွဲ့စည်းခြင်း သို့မဟုတ် ဆက်လက်ရပ်တည် လှုပ်ရှားခြင်း ပြုမှသာ ဤဥပဒေ ပုဒ်မ (၆) အရ ပြစ်မှု မြောက်နိုင်ပါသည်။

၃။ ဤ အမှုတွင် အဓိက ပေါ်လွင်သော အချက်မှာ ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များကောင်စီကို ဖွဲ့ စည်းရန် ကြိုးပမ်းနေသော ကာလ၊ ဖွဲ့ စည်းခွင့်ရရန် လျှောက်ထားခြင်း မပြုရသေး သော ကာလ အတွင်းတွင် ဖမ်းဆီးအရေးယူပြီး ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ရှင်းလင်း သော အချက် မှာ ဖွဲ့ စည်းခွင့် ရရန် ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံပြီးနောက် ခွင့်ပြုချက်မရပါဘဲလျှက် ဆက်လက်ဖွဲ့ စည်း လှုပ်ရှားခြင်း မဟုတ်ပါ။ သို့ ဖြစ်၍ ပုဒ်မ (၃) ပုဒ်မခွဲ (ဂ) နှင့် မသက်ဆိုင် ပါဘဲလျှက် ပုဒ်မ (၆) အရ ပြစ်ဒဏ်ပေးထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ လုံးဝ လွဲမှားနေပါသည်။

၄။ ယင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စွပ်စွဲခံရသူ ဦးစိုင်းညွန့် လွင်က အောက်ပါ အတိုင်း ထွက်ဆို ထားကြောင်း စီရင်ချက်တွင် တွေ့ ရသည်။ ရှမ်းပြည်အရှေ့ ပိုင်းမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ရွေးချယ် မပြီးသေးသဖြင့် ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကော်မတီဝင်များ ဆွေးနွေး ပြီးမှ အဖွဲ့ အစည်းအမည်၊ လုပ်ငန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်၊ သင်းဖွဲ့ စည်းမျဉ်း၊ ဘ□ာရေး၊ စသည်တို့ကို ရေးဆွဲသတ်မှတ်ပြီး မှတ်ပုံတင်ရန်အတွက် သက်ဆိုင်ရာမှ ထောက်ခံမည် ဖြစ်ကြောင်း။ အဆိုပါ ထွက်ဆိုချက်အရ အသင်းကို အတိအကျ မဖွဲ့ စည်းရသေးသဖြင့် မှတ်ပုံ တင် ခွင့် မရသေးခင် ဖမ်းဆီးအရေးယူခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပေါ်လွင်သည်။သို့ ပါလျှက် ပြစ်ဒဏ် စီရင်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ လုံးဝလွဲမှားနေပါသည်။

၅။ မည်သည့်အတွက် အပြစ်ပေးကြောင်း အထက်တွင်ဖော်ပြထားသော တရားရုံး၏ စီရင်ချက်အပုဒ် (၂) တွင် (နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရား လည်ပတ်မှုကို ထိခိုက်စေရန် သို့မဟုတ် ရပ်တန့်သွားစေရန် အားထုတ် လှုံ့ ဆော် တိုက်တွန်းသည့် အပြော အဆို အသုံး အနှုန်းများ ပါဝင်ကြောင်းလည်းတွေ့ရသည်။) ဟုသုံးသပ်ထားသည်။သို့ ရာတွင်မည်သို့ သော အပြောအဆိုအသုံးအနှုန်းများသည် နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေးယန္တ ရား လည်ပတ်မှုကို တိုက်ရိုက်ထိခိုက်စေမည့် အားထုတ်မှု၊ လှုံ့ ဆော်မှု၊ တိုက်တွန်းမှု၊ အားပေးမှု၊ ကူညီ မှု ပြုကြောင်းဖြင့် တိကျစွာ ရည်ညွှန်းစီရင်ချက် ချမှတ်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။

စွပ်စွဲခံရသူ ဦးစိုင်းညွန့် လွင် က (စာတမ်း၏ သဘောမှာ ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်းရှိ အဖွဲ့ အစည်းများကရှမ်းပြည်အကျိုးအတွက် စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိကြရန် ရေးသားထားကြောင်း) ဟူ၍သာ ထွက်ဆိုခဲ့ပြီး ယင်းကို စီရင်ချက်တွင် ကောက် နုတ်ဖော်ပြထားသည်။ သို့ ဖြစ်၍ နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တ ရားလည်ပတ်မှု နှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်ပါဘဲလျှက် ဥပဒေကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး မတရားပြစ်ဒဏ် စီရင်ထားခြင်းမှာ စွပ်စွဲခံရသူများ အတွက်များစွာ နစ်နာဆုံးရှုံးနေပါသည်။ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူ့ အခွင့်အရေးကြေငြာစာတမ်း အပုဒ် (၁၉) တွင် ထည့် သွင်း ပြဌာန်း ထားသော အခြေခံ လူ့ အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံသားတိုင်း၏ အခြေခံ အခွင့်အရေးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့်ကို စနစ်တကျ ကျင့်သုံးရန် ကြိုးပမ်းသော စွပ်စွဲခံရသူများအပေါ် ကြီးလေးသော ပြစ်ဒဏ်များချမှတ်ထားခြင်းသည် တရားရေးမ□ိုင်ကို လုံးဝပင် တိမ်းစောင်းစေရာရောက်ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် ၂၉၃□၅ ၁၉၄၇ ခုနှစ် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်ကြီးကြပ်ရေး(ယာယီ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅(၃) အရ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် အားပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်

ဥပဒေရေးရာသုံးသပ်တင်ပြချက်

ပြစ်မှုအမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

ပြစ်မှုကြီးအမှတ် –၂၉၃□၀၅၊ ၁၉၄၇ ခုနှစ် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် ကြီးကြပ်ရေး(ယာယီ) အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ–၅(၃) အရ ဦးဆေထင်(ခ)ဦးကျော်စိန် အပေါ် ထောင်ဒဏ် (၇)နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည်။

သက်ဆိုင်သောဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်

၁၉၄၇ ခုနှစ် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်ကြီးကြပ်ရေး(ယာယီ)အက်ဥပဒေ

ပုဒ်မ–၅။ (၁)ဤအက်ဥပဒေအရ ပြုလုပ်ထား သောအမိန့် တစုံတရာကို ဆန့်ကျင်သူတစုံတဦးအား (၇)နှစ်ထိထောင်ဒဏ်အပြင် ငွေဒဏ်ပါ ချမှတ်ရမည်၊

(၂)စပါး (သို့)ဆန် (သို့) ဆန်ထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အခွင့်အမိန့်မရှိဘဲ နိုင်ငံခြားသို့ ထုတ်ယူခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားသော အမိန့်ကို ဆန့် ကျင်သူ အား တည်ဆဲအခြားဥပဒေများတွင် မည်သို့ပါရှိ စေကာမူ တစ်သက်တစ်ကျွန်း (သို့) ၇ နှစ်ထက်မနည်းသော ထောင်ဒဏ်နှင့် ကြိမ်ဒဏ်အပြင် ၄င်းပစ္စည်းများကို ပါ သိမ်းရမည်။

(၃)အဆိုပါအမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ရန် အားထုတ်သူ (သို့) အားပေး ကူညီသူသည်လည်း ဆန့်ကျင် သည့် ပြစ်မှု မူရင်းအတိုင်း ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သင့်စေရမည်။

မည်သည့်အတွက် အပြစ်ပေးကြောင်း တရားရုံး၏စီရင်ချက်အကျဉ်း

သက်သေခံအဖြစ်သိမ်းဆည်းရမိသည့် ပစ္စည်းများသည် ကျွန်းသစ်နှင့်သစ် အချော ထည်များဖြစ်ကြောင်း၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်ပြီးဖြစ်ရာ ယင်းကျွန်းသစ်များကို မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်းမှ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ လောက်ချောက်ဆိုသူမှ ခိုးထုတ်နိုင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံ ရသူ ဦးဆေထင် အနေဖြင့် အားပေးကူညီခဲ့ကြောင်းထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

(၁)အမှုနှင့်ပတ်သက် တရားလိုဒုရဲမှူးမြင့်အောင်(လိုပြ–၁)အပါအဝင် လိုပြသက်သေ (၁၇)ဦးကို စစ်ဆေးခဲ့ရာ ဒုရဲမှူးမြင့်အောင်မှလွဲ၍ ကျွန်းသစ်နှင့် သစ် အချောထည်များကို မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှ တဖက် နိုင်ငံသို့ လောက်ချောက်ဆိုသူမှ ခိုးထုတ် နိုင်ရန်အတွက် စွပ်စွဲခံရသူ ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင် အနေဖြင့်ပုဂ္ဂိုလ်အရ မည်သို့ မည်ပုံ အားပေး ကူညီခဲ့ကြောင်း မည်သည့် တရားလိုပြ သက် သေ ကမျှထွက် ဆိုထား ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

(၂)ဦးယားပီ (လိုပြ–၃)၏ "တရုတ်နိုင်ငံသားလောက်ချောက်ဆိုသူကို ကျွန်းသစ် ခွဲသားနှင့် ပါကေးအချောထည်များ ပြုလုပ်ရန်အတွက် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလွယ် မောင်း

ကတာဝန်ပေးလုပ်ဆောင်စေခဲ့ ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စကို ဥက္ကဋ္ဌ ဦးလွယ် မောင်း ပြော ပြ၍ သိရခြင်းဖြစ်ကြောင်း” ထွက်ဆိုချက်မှာ တဆင့်ကြား သက်သေ ခံချက်သာ ဖြစ် ပါသည်။ အမှုတွဲတွင် ဦးလွယ်မောင်း၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် လောက်ချောက်၏ ပြုမူ ဆောင် ရွက်ထားမှုများအတွက် သက်သေခံချက်တစုံတရာလည်း မပါရှိကြောင်း တွေ့ရှိ ရသည်။ သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ–၆၀ အရ **“နှုတ်သက်သေခံချက်သည် တိုက် ရိုက် ဖြစ်စေရမည်”** ဆိုသည့်ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ပြီး စီရင်ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

(၃) စီရင်ချက်၌ တရုတ်နိုင်ငံသားလောက်ချောက်အပေါ်တွင် ပြစ်မှုတစုံတရာဖြင့် စွဲဆိုအပြစ်ပေးအရေးယူထားခဲ့ကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။လောက်ချောက်အနေဖြင့်ယင်းသို့ ပြစ်မှုကျူးလွန်နိုင်ရန်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်က မည်သို့ မည်ပုံအားပေးကူညီခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း သက်သေခံချက် တစုံတရာမျှ မရှိခဲ့ပေ။ သို့ ပါလျှက် ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန် အားပေးကူညီပါသည်ဟု သုံးသပ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်ကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခြင်း မှာဥပဒေ အရ လုံးဝပင်လွဲမှားလျှက် ရှိသည်။

(၄) ဦးယားပီ (လိုပြ–၃) က **“အက်စ်အက်စ်အေအနေဖြင့် အစည်း အဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရ သစ်စက်လုပ်ငန်းကို တရားဝင်ရရှိရေးအတွက် လျှောက်ထား ခဲ့ပြီး၊ ထိုစဉ်က ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဦးဆေထင်ဖြစ်သောကြောင့် သစ်စက်မှာ ဦးဆေထင် အမည်ဖြင့်လိုင်စင်ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်”** ဆက်လက်ထွက်ဆို ခဲ့သည်။

ယင်းထွက်ဆိုချက်အရ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်ထားခဲ့သော အက်စ်အက်စ်အေ အဖွဲ့ ကိုယ်စား ဗိုလ်ချုပ်ဆေထင်က ဥက္ကဋ္ဌ အနေဖြင့် အဖွဲ့ အစည်းသဘောအရသာ တာဝန်ခံ ထားခဲ့ရ ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ဤသည်မှာ မည်သည့် ပြစ်မှုကိုမျှ ကျူးလွန်ရာ မရောက်ပါ။ အပစ် အခတ်ရပ်စဲရေးလုပ်ထားခဲ့သော တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့ အစည်းများ၏ စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းများကို ရပ်ဆိုင်းရုပ်သိမ်းလိုသည်ဆိုလျှင် တနိုင်ငံလုံးရှိအဖွဲ့ အစည်း အားလုံးကို လုပ်ခွင့်ပေးထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအားလုံးကို ရုပ်သိမ်း သင့်သည်။ အက်စ်အက်စ်အေ တဖွဲ့ ကိုသာ အပြစ်ရှာပြီး အရေးယူခြင်းမှာ ဥပဒေ စိုးမိုးရေး အခြေခံနှင့် ဆန့် ကျင်ပြီး တရားမျှတမှုလည်း မရှိပါ။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး(ခုံရုံး)၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ပြစ်မှုကြီး အမှုအမှတ် ၂၃၇ ၁၉၆၂ ခုနှစ် ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေသူများမှတ်ပုံတင်ဥပဒေအရ ဦးမြင့်သန်းပါ (၅)ဦး အားပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခဲ့သည့် အမှုအပေါ်

ဥပဒေရေးရာသုံး သပ်ချက်
ပြစ်မအြာမျိုးအစားနှင့်ပြစ်ဒဏ်

ပြစ်မှုအမှတ် ၂၃၇□၀၅၊ စွပ်စွဲခံရသူဦးမြင့်သန်းပါ–၇ ဦးတို့အား ၁၉၆၂ ခုနှစ် ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေသူများမှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖောက် ဖျက်မှုဖြင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၇)နှစ်စီ ကျခံစေရန် ချမှတ် ခဲ့သည်။ ၎င်းအပြင် ဦးမြင့်သန်းပါ–၇ ဦး တို့သည် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေ သူများ မှတ်ပုံတင်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်သဖြင့် ၎င်းတရားခံ များအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၇)နှစ်စီ ချမှတ် ခဲ့ သည်။ ပြစ် ဒဏ်နှစ်ရပ်ကို သီးခြားစီကျခံရမည်။

သက်ဆိုင်သောဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်
၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ပုံနှိပ်သူများနှင့်ထုတ်ဝေသူများ မှတ်ပုံတင်ဥပဒေ

ပုဒ်မ ၆ တွင် (၁)ဤဥပဒေတွင် အခြားနည်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်မှတပါး ပုံနှိပ်သူတိုင်းသည် သို့တည်းမဟုတ် ထုတ်ဝေသူတိုင်းသည် ပုဒ်မ ၃ အရ၊ ဝန်ခံချက်ကို ပြုလုပ်လက်မှတ်ထိုးပြီးနောက် မိမိ၏လုပ် ငန်းကို သက်ဆိုင်ရာမှတ်ပုံတင်အရာရှိထံတွင် သတ်မှတ် သည့် လျှောက် လွှာပုံစံဖြင့် သတ်မှတ် သည့်ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း မှတ်ပုံတင်ရန် လျှောက်ထားရမည်။

(၂)ဤဥပဒေအရ ထုတ်ပေးသည့် မှတ်ပုံတင်သက်သေခံလက်မှတ်နှင့် ထိုလက်မှတ်ပါ စည်း ကမ်းချက်များ၊ သို့တည်းမဟုတ် လိုအပ်ချက်များအရမှတပါး မည်သူမျှ ပုံနှိပ်သည့်လုပ်ငန်းကို သော်လည်းကောင်း၊ ထုတ်ဝေသည့်လုပ်ငန်းကိုသော်လည်းကောင်း မဆောင်ရွက်စေရ။

ပုဒ်မ ၁၇ တွင် မည်သူမဆို ပုဒ်မ ၆ အရ မှတ်ပုံမတင်မီ ပုံနှိပ်သည့် လုပ်ငန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထုတ်ဝေ သည့်လုပ်ငန်းကိုသော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်လျှင်ထောင်ဒဏ် (၁)နှစ် မှ (၇)နှစ်ထိဖြစ်စေ၊ အနည်းဆုံးကျပ် သုံးထောင်မှ အများဆုံးကျပ် သုံးသောင်း ထိဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံးဖြစ်စေ စီရင်ခြင်းခံရမည်။

ပုဒ်မ ၂၀ တွင် မည်သူမဆို ဤဥပဒေအရပြုသည့် နည်းဥပဒေတခုခု ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဤဥပဒေအရ အာဏာပိုင်တဦးဦးက ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ကို သော် လည်းကောင်း လိုက်နာရန်ပျက်ကွက် လျှင် သို့တည်းမဟုတ် ဆန့်ကျင်လျှင် ထောင်ဒဏ် (၁)နှစ်မှ (၇)နှစ်ထိဖြစ်စေ၊ အနည်းဆုံးကျပ် သုံးထောင်မှ အများဆုံးကျပ် သုံးသောင်းထိဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်စလုံးဖြစ်စေ စီရင်ခြင်းခံရမည်။

မည်သည့်အတွက်အပြစ်ပေးကြောင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်အကျဉ်း

စွပ်စွဲခံရသူဦးမြင့်သန်းပါ–၇ ဦးတို့သည် (၅၈)နှစ်မြောက်ရှမ်းပြည်နယ်နေ့ အထိမ်းအမှတ်အခမ်းအနားနှင့် တတိယအကြိမ်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီ အစည်း အဝေးတွင် ရေးသားပြုစု၊ ဖတ်ကြားဖြန့်ဝေခဲ့သည့်သဘောထား ကြေငြာချက် (၃)စောင်သည် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေသူများမှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ–၆ (၁)(၂)ပါ ပြဌာန်း ချက်များနှင့်အညီ လိုက်နာခြင်းမရှိသည့်အတွက် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူများဖြစ်ပေသည်။ အလားတူ ၁၉၆၂ ခုနှစ် ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေ သူများ မှတ် ပုံတင်နည်းဥပဒေ **၁၈** ပါ ပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထား ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ ရှိရသဖြင့် တရားခံများ၏ပြုလုပ်မှုသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေ သူ များ မှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ ပါပြစ်မှုကို ကျူးလွန် သူများ ဖြစ်သည်ဟု ကောက် ယူရ ရှိသည်။

ဥပဒေကြောင်းအရသုံးသပ်တင်ပြချက်

၁။ ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီ၏ သဘောထား ကြေငြာချက်အပါအဝင် ကြေငြာချက်(၃) စောင်ကို ဦးမြင့်သန်းမှ ပုံနှိပ်ကြောင်း မည်သူမျှတိ ကျစွာထွက်ဆိုထားခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဒုရဲအုပ် ရဲလှိုင်ဝင်း (လိုပြ–၁၁)၏ထွက်ဆိုချက်တွင် မြင့်သန်း၏နေအိမ်သို့ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာမှာ ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များအတိုင်ပင်ခံ ကောင်စီ တတိယအကြိမ်အစည်းအဝေးမှတ်တမ်းနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်၊ ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန် တီး ပိုင်ခွင့် ခေါင်းစဉ်ပါ ဗလာစာအုပ်တအုပ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ၍ ရှာဖွေ ပုံစံဖြင့် သိမ်း ဆည်း ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသဖြင့် မြင့်သန်းသည် သဘောထားကြေငြာချက် (၃)စောင်ကို ပုံနှိပ်ခြင်းမရှိကြောင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

၂။ ဦးမြင့်သန်းမှ သဘောထားကြေငြာချက်(၃)စောင်ကို အစည်းအဝေး အပြီး ညစာ စားပွဲတွင် ဖြန့်ဝေ သည်ဆိုရာ၌လည်း အစည်းအဝေးတက်ရောက်သူများကိုသာ ဝေငှခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၆၂ခုနှစ်ပုံနှိပ်သူ များနှင့်ထုတ်ဝေသူများမှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ–၃ ပါ ထုတ်ဝေခြင်းအတွက် ဝန်ခံချက်ပြု ရလောက်အောင် မရှိသည့် အတွက် ၎င်းဥပဒေပုဒ်မ–၆ ကို ကျူးလွန်ခြင်းမရှိပေ။

၃။ ကျန်စွပ်စွဲခံရသူများဖြစ်သည့် ဦးဆေထင်၊ ဦးထွန်းညို၊ စိုင်းလှအောင်နှင့် စဝ်သာဦးတို့သည် ရှမ်းပြည်ပညာ ရှင်များအတိုင်ပင်ခံကောင်စီ၏ ပထမအကြိမ်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယအကြိမ်များတွင် တက်ရောက်ခဲ့ သော်လည်း ပုံနှိပ်သည့်လုပ်ငန်း ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထုတ်ဝေသည့်လုပ်ငန်းကိုသော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ခြင်း မရှိ သည့် အတွက် ၁၉၆၂ ခုနှစ်ပုံနှိပ်သူများနှင့်ထုတ်ဝေသူများ မှတ်ပုံတင် ဥပဒေပုဒ်မ–၆ ပါပြဌာန်း ချက်ကို ကျူးလွန်ခြင်းမရှိကြောင်းထင်ရှားနေပါသည်။

၄။ ဦးညီညီမိုးနှင့် စိုင်းမျိုးဝင်းထွန်းတို့သည် ရှမ်းပြည်ပညာရှင်များ အတိုင် ပင် ခံ ကောင်စီအစည်းအဝေး ကျင်းပရာတွင် ကမကထပြုလုပ်ကာတက် ရောက်ဆွေးနွေးခြင်းသာရှိပေသည်။ ထို့ပြင် မျိုးဆက်သစ်လူငယ် ကျောင်းသားများ၏ သဘောထားကြေငြာချက်အတွက် အချက်အလက်များထုတ်ကာ စာကြမ်းပြုစု၍ ဦးမြင့်သန်းထံ ပေးခဲ့ခြင်း သာရှိ

ပေးသည်။ ၎င်းတို့သည် ပုံနှိပ်သည့်လုပ်ငန်းကိုသော်လည်း ကောင်း၊ ထုတ်ဝေသည့်လုပ် ငန်းကို သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ခြင်းမရှိသည့် အတွက် ၁၉၆၂ ခုနှစ်ပုံနှိပ်သူများ နှင့်ထုတ်ဝေသူများ မှတ်ပုံတင် ဥပဒေပုဒ်မ–၆ ပါပြဋ္ဌာန်း ချက်ကို ကျူးလွန်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်ပုံနှိပ်သူများနှင့် ထုတ်ဝေသူ များမှတ်ပုံတင်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရထောင်ဒဏ် (၇)နှစ်စီ နှင့် ၎င်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ အရ ထောင်ဒဏ် (၇)နှစ်စီချမှတ် ထားခြင်းမှာ ဥပဒေအရ လုံးဝလွဲမှားစွာ ပြစ်ဒဏ်စီရင်ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ရှေ့နေများကောင်စီ

ခွဲခြားစိတ်ဖြာ သုံးသပ်ရာ

မြန်မာနိုင်ငံ တိုင်းရင်းသား အရေး နှင့် လူထုအစိုးရ လူ့အဖွဲ့အစည်း

အောင်ထူး၊

တိုင်းပြည်အားလုံးနီးပါးတွင် မတူညီသော လူမျိုးစုနှင့် လူ့ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အုပ်စုများ ပေါင်း စည်းပါဝင် နေထိုင်ကြသည်။ တိုင်းရင်းသားပြဿနာသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အခြေခံ ပြဿနာတရပ်အဖြစ် တည်ရှိလာသည်မှာ ဆယ်စုနှစ် ၆ ခုမျှ ကြာလာ ခဲ့ ပြီ ဖြစ် သည်။ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ တည်ငြိမ်မှုနှင့် လူမှုစီးပွားရေး အရ တပေါင်းတစည်းတည်း ရှိမှုတို့ ကို ထိန်းသိမ်း တည်တံ့စေလိုသဖြင့် လူမျိုးစုများအလိုက် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများ ထူထောင်ခြင်းကို နိုင်ငံ တကာအသိုင်းအဝိုင်းက ယေဘုယျအားဖြင့် အားမပေးကြပေ။ သို့ရာတွင် လူ့အဖွဲ့ အစည်း များအတွင်းရှိ တည်ငြိမ် မှုနှင့် ဖွံ့□ဖိုးမှု ပြဿနာများကို တရား မျှတ ငြိမ်း ချမ်း စွာဖြေရှင်းနိုင်ရန် အတွက်မူ အမျိုးသားနိုင်ငံတော်များအတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြသော မတူကွဲပြားသော လူမျိုးအုပ်စုများ၏ "လူနည်းစုအခွင့်အရေးများ"[၁] ကို လက်တွေ့ကျကျ အသိ အမှတ် □ပရ ပေမည်။ ယင်းကဲ့သို့သော နိုင်ငံများအတွက် အမျိုးသားပြဿနာသည် ထိပ် တန်းပြ သနာ အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာနေသည်။ အထူးသဖြင့် အာဏာရှင်အုပ်စိုးမှုကာလအပြီး လစ်ဘရယ် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများအဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာသော ဖွံ့□ဖိုးဆဲ နိုင်ငံများအတွင်းတွင် ဖြစ်သည်။

ယင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းများအတွင်းတွင် **မတူကွဲပြားမှုများအပေါ် အသိ အမှတ် ပြုမှုအခြေခံပေါ်၌ ညီညွတ်မှုတည်ဆောက်ရေး**[၂] ကို မှန်ကန်စွာ တန်ဖိုးထားမှသာ လူမှုပေါင်းစည်း သဟဇာတဖြစ်မှုကို ဖော်ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ အနည်းစုလူမျိုးစုတိုင်း၏ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ထူးခြားချက်များကို နေရာပေးသော ဗဟုလူ့အဖွဲ့အစည်း ထူထောင်ရန် လူ့အဖွဲ့အစည်းဝင်တိုင်းက ယုံကြည်ပိုင်းဖြတ် ချက် ရှိရပါမည်။ တရားမျှတမှုအခြေခံမှုသည် နိုင်ငံတော်၏အဆောက်အအုံတိုင်းတွင် ပျံ့နှံ့တည်ရှိနေရမည်ဖြစ်ပြီး သဘာဝ အရင်း အမြစ်များ၊ နိုင်ငံရေးရာထူးနေရာများနှင့် အလုပ်အကိုင် အခွင့်အရေးများကို မည်သည့်လူမျိုးစု ဝင်ဖြစ်စေကာမူ လူတိုင်း သည် မျှတစွာ ခွဲဝေခံစားနိုင်ခွင့် ရှိရန်လိုအပ်ပေသည်။

တဖက်တွင် လူမျိုးစုများ၏ အခွင့်အရေးများကို အလေးပေးရမည်ဖြစ်ပြီး အခြား တဖက်တွင်လည်း မူ အစွန်းရောက် အမျိုးသားရေးဝါဒကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ အစွန်း ရောက် အမျိုးသားရေးဝါဒ ဆိုသည်မှာ ပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို လူမျိုးစု အမျိုး သား□ှုထောင့်မှသာ ချဉ်းကပ်မှုဟု လက်တွေ့အားဖြင့် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုနိုင်ပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မှားမှားမှန်မှန် လူမျိုးစု အခြေခံပေါ်မှသာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ စုပေါင်းချဉ်းကပ်မှုအစား လူမျိုးစုတရပ်တည်း အပေါ် အခြေခံ၍ချဉ်းကပ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ ယင်းအစွန်းရောက် အမျိုးသားရေးဝါဒသည် နိုင်ငံရေး တာဝန်များအပ်နှင်းခြင်း နှင့် အစိုးရ ရာထူး များ ခန့်အပ်ခြင်းစသည့် အရေးကြီး သောဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်မှုများတွင် သက်ရောက်နိုင်ပေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် လူ့ အဖွဲ့အစည်း အတွင်း အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ထိခိုက် စေမည်မှာ ထင်ရှားလှသည်။ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများအရေးကို ချဉ်းကပ်ရာတွင် လူမျိုးစုများမှီတင်းနေထိုင်သောဒေသများတွင် အဓိကလွှမ်း မိုးနေသော လူမျိုးစု မဟုတ်သည့် ကျန်လူမျိုးစုများ အတွက် ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ကို ကျိုးကြောင်းညီညွတ်စွာ ဖြေရှင်းပေးရန်လည်း လိုအပ် သည်။

လစ်ဘရယ်ဒီမိုကရေစီအတွင်း “အနည်းစုအခွင့်အရေးများ” ကို ရရှိခံစား နိုင်ရန်အတွက် ဒီမို ကရေစီစနစ် အခြေခံအရချဉ်းကပ်မှုများတွင် ပျော့ပျောင်းမှုရှိပြီး ဖန်တီး နိုင်စွမ်းလည်း ရှိရပါမည်။ ယင်းအတွက် ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်မှု အတွင်း “ဖက်ဒရယ်စနစ်” ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းခြင်းကို နည်းလမ်းတရပ်အဖြစ် စဉ်းစားလေ့ရှိကြသည် ။သို့ရာတွင် ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့ စည်းရာ၌ ပါဝင်သော ယူနစ်များ (တနည်းအားဖြင့် ပြည်နယ်များ) ကို မူတည် ၍ ဗဟို ပြည်ထောင်စုအဆင့် နှင့် ပြည်နယ်များအတွင်း ဒေါင်လိုက် အစိုးရအာဏာ ခွဲဝေရေးအပေါ် တွင်သာ အဓိကအာ□ုံထားပါက ဖက်ဒရယ်စနစ်တခုတည်းသည် လုံလောက် မည် မဟုတ်ပေ။ ဤနေရာတွင် ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့ စည်းရာ၌ ပါဝင်သော ယူနစ်များ (တနည်းအားဖြင့် ပြည်နယ်များ) အတွင်း (အရပ်ဘက်) လူထု အသင်းအဖွဲ့များ စွမ်း ရည်ရှိရှိ အလျားလိုက် တည်ရှိမနေပါက ယင်းလူ့အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ်အမျိုးသား နိုင်ငံတရပ်သည် □ပကွဲခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သွားမည်သာ ဖြစ်သည်။

လူထုအဓိက လူ့အဖွဲ့အစည်း[၅] နှင့်ပတ်သက်၍ အများစုပြောလေ့ရှိသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုမှုတရပ်မှာ “ဒီမိုကရေစီလူ့ဘောင် အတွင်း ပွင့်လင်းစွာ လှုပ်ရှားနေကြသော လူထု အသင်းအဖွဲ့ များ၏ သိပ်သည်းသောကွန်ယက်ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ရပ်များအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်နိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်သူများထံ ပေါက်ရောက်နိုင် စွမ်းရှိသည်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ (ယင်းဖွင့်ဆိုချက်အရ ဆိုလျှင်ပင်) လူထုအဓိက လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် လွတ်လပ်စွာ အပြန်အလှန်သက်ရောက် ဆက်ဆံ နေကြသည့် ပုံသ□ာန် အမျိုးမျိုး သော အဖွဲ့အစည်းများ ပါဝင်သည်။ (အဓိက အချက်မှာ) ယင်းတို့ သည် လူထု တရပ် လုံးအကျိုးအတွက် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ မှုရှိခြင်း[၆] နှင့် သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိခြင်း[၇] တို့ ဖြစ်သည်။ အခြားသူများ၏ အခွင့်အရေးများကို ချိုးဖောက်ခြင်း မရှိဘဲ အုပ်စုအားလုံး လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ တန်းတူရည်တူ လှုပ်ရှားနိုင်သော လူမှုဗဟုဝါဒ သည် လူထုအဓိက လူ့ အဖွဲ့ အစည်း၏ အခြေခံ အကျဆုံးသော သဘောထားတရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် သတိ မူရမည်မှာ လူထုအဓိက လူ့ အဖွဲ့အစည်းသည် ဒီမိုကရေစီ သဘောတရားကို ဦးစားပေး သော်လည်း

အခြားအုပ်စုများ၏ အကျိုးကို ပစ်ပယ်ပြီး အတ္တကြီးစွာ မိမိအုပ်စု အကျိုး တခုတည်းအတွက် လုပ်ဆောင်မှုများကိုမူ ခွင့်□ပမည် မဟုတ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ လူနည်းစုအမျိုးသားတို့၏ ပြဿနာများကို ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိရေး □ူထောင့်မှနေ၍အကျဉ်း□ုံးတင်ပြရန်နှင့် ထိုပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် ဖက်ဒရယ်စနစ်ပုံစံတခုကို အကြံ□ပတင်ပြရန် ဤစာတမ်းက □ကားပမ်းထားပါသည်။ ပို၍ အရေးကြီးသောအချက်မှာ ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စု တရပ်လုံးအတွင်းတွင် (တနည်းအားဖြင့် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်ပြည် နယ်အသီး သီးတွင်) လွတ်လပ်သော လူထုအသင်းအဖွဲ့ များ ဖွဲ့ စည်းတည်ထောင် လည်ပတ် နိုင်ရန် လိုအပ်ကြောင်းကိုလည်း စာတမ်းက မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည်။ လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့အစည်းအယူအဆကို ချမှတ်ကျင့်သုံးနိုင်ပြီး **ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ အရ အစိုး ရအာဏာကို ကန့် သတ်ကျင့်သုံးသည့်စနစ်**[၆] အပေါ် အခြေခံသော ဖက်ဒရယ် ပုံစံပြည် ထောင်စုတည်ဆောက်မှု နှင့် ပေါင်းစပ်နိုင်ပါက အနာဂတ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ သည် ငြိမ်းချမ်း ဖွံ့□ဖိုးတိုးတက်လာမည်ဟု မျှော် လင့်ပါသည်။

အမျိုးသားရေးဝါဒနှင့် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအယူအဆ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏အမျိုးသားသူရဲကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း မျက်မှောက် မြန်မာနိုင်ငံကို တည်ထောင်ခဲ့သော ဖခင်တဦး အဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံမှ အများစု လူထုကြီးက အသိအမှတ်□ပထားကြဆဲ ဖြစ်သည်။ တနိုင်ငံလုံးရှိ များပြားလှသော လူမျိုးစု အမျိုးသား များကို စုစည်းညီညွတ်စေနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် သူသည် ပေါင်းစည်း ညီ ညွတ်မှု၏ သင်္ကေတအဖြစ် ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအယူအဆသည် သူ၏ အမျိုးသား ရေး ဝါဒ မှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အမျိုးသား ရေးဝါဒကို မည်ကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့် မလဲ ဆိုသည်ကို သူက ယခုကဲ့သို့ ပြောခဲ့ပါသည်။

"ကျွန်တော့်အမြင်အရဆိုရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ နိုင်ငံတိုင်းဟာ ပြင်ပဆက်ဆံ ရေးမှာ သာမကဘဲ အတွင်းပိုင်းမှာလည်း လွတ်လပ်နေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာက ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူမျိုးတွေမျိုးစုံ၊ ဘာသာမျိုးစုံ ရောနှောပါဝင်နေတဲ့ နိုင်ငံတိုင်းမှာ လူမျိုးအရ ဘာသာအရ ခွဲခြားမှုမရှိဘဲ အားလုံးသဟဇာတရှိရှိ ဖူလုံ□ကယ်ဝ စေရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးဝါဒပဲ"။[၁]

သို့ဖြစ်ရာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း □ူမြင်ခဲ့သော ဗဟုလူ့အဖွဲ့အစည်းသည် နယ်မြေတခု အတွင်း မှီတင်းနေထိုင်နေကြသော အုပ်စုများအတွင်း တစုနှင့်တစု အဆက်အဆံ လုံးလုံးမရှိ သို့မဟုတ် အဆက်အဆံ အနည်းငယ်သာရှိသော လူ့အဖွဲ့အစည်းမျိုး မဟုတ်ချေ။ ဘုံလူမှု ဘဝရှိသော၊ ဘုံအကျိုးစီးပွားများ ဖွံ့□ဖိုးစေသော၊ ဘုံဘာသာစကားကို အသုံး□ပသော၊ အစု အဝေးစိတ်ဓာတ်ကို ကြီးထွားစေသော လူ့အဖွဲ့အစည်းမျိုးကို မျှော်မှန်း ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။[၂] အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်ခြင်း ဆိုသည်မှာ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ လိင်မရွေးနှင့် ဂိုဏ်းဂဏ နှင့် ပါတီမရွေး ပြည်သူတရပ်လုံး စည်းလုံးညီညွတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်[၃]ဟု သူက

တကြိမ်မက ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။ အမျိုးသား ရေးဝါဒသည် “ပုံသ□ာန်အရနှင့် အနှစ်သာရ အရ အစဉ်ပြောင်းလဲ နေသည်” ဟုလည်း သူက ခံယူခဲ့ပါသည်။ သူ၏ အမျိုး သားရေးဝါဒ အမြင်အရဆိုလျှင် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးသည် မြန်မာနိုင်ငံ လူမျိုးစု အသီးသီးအတွက် အခရာကျသောပြဿနာ ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ **မတူကွဲပြားမှုများအပေါ် အသိအမှတ်ပြု မှု အခြေခံ ပေါ်၌ ညီညွတ်မှု တည်ဆောက်ရေး** အယူအဆသည် မြန်မာနိုင်ငံပြဿနာ အတော် များ များအတွက် ပေးခဲ့သောသူ့အဖြေများ၏ အခြေခံပင်ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ တွင် ဖက်ဆစ် ဆန့်ကျင်ရေးပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ဖဆပလ)[၄] သို့ တင်သွင်းခဲ့သော အစီရင်ခံစာတွင် ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်းရှိ ပဒေသရာဇ်အုပ်ချုပ်ရေးများကို[၅] သူက ဝေဖန်ခဲ့ပါသည်။ တောင်တန်းသားတွေနှင့် ပတ်သက်သော သူ၏သဘောထားကိုလည်း ထပ်လောင်းပြောဆိုခဲ့သည်။ “တောင်တန်းသားတွေကို သူတို့ဒေသတွေမှာ သူတို့□ကက် နှစ်သက်သလို အုပ်ချုပ်ခွင့် ပေးရမယ်။ ဗမာတွေက သူတို့အတွင်း အုပ်ချုပ်ရေးတွေမှာ ဝင်စွက် ဖက်မှာ မဟုတ်ဘူး”[၆] ဟု သူက ပြောခဲ့ပါသည်။ ယင်းကိုကြည့်ပါက ဗမာများနှင့် မျိုးနွယ် ကွဲပြားပြီး သူတို့၏ကွဲလွဲထူးခြားချက်တွေကို ထိန်းသိမ်းထားလိုသည့် လူမျိုးစုများ၏ ကွဲပြားမှုနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သဘောတရား အရရော လက်တွေ့အရပါ ထောက်ခံလိုလားသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။[၇]

သို့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လုပ်ကြံခံရမှုကြောင့် သူ၏အယူအဆများကို လက်တွေ့လုပ်ငန်း စဉ်နှင့် ပေါ်လစီများအဖြစ် မဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂရိတ်ဗြိတိန်မှခွဲထွက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်အစိုးရထူထောင်ရေး နောက် ဆုံးအဆင့်များတွင် ပြည်သူလူထုကို ဦးဆောင်သွားရေးတာဝန်မှာ ဦးနု၏ ပခုန်းပေါ်သို့ ကျရောက် ခဲ့တော့သည်။ ဦးနုမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် စိတ်သဘော ထား အမြင်များ ကွဲပြားခြား နားသူ ဖြစ်သည်။[၈]

၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သွားခဲ့သော ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ တော်၏ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက အမျိုးသားညီညွတ်မှုမရှိခြင်းမှာ သမိုင်း စတင် ကတည်းက တည်ရှိခဲ့သော ပြဿနာဟု ဆိုပါသည်။ အမျိုးသားမညီညွတ်ခြင်း၏ အရင်း အမြစ် သုံးရပ်ရှိသည်ဟု သူက □မြင်သည်။ □င်းတို့မှာ “မြစ်ချောင်း အင်းအိုင်များ၊ ထူထပ် သိပ်သည်းသောတောကြီးများနှင့် တောင်တန်းများစသော သဘာဝ အတား အဆီးများ ရာစုနှစ်ဖြင့်ချီ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ပေါ်ထွက်လာသော ကွဲလွဲရန် ဘက်ဖြစ်မှုများ”နှင့် သူ၏အယူအဆအရ လူမျိုးတွေအကြားတွင် အပြန်အလှန် မယုံကြည်မှုနှင့် ရန်ဘက်ဖြစ် မှုကို ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေးက အားပေးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ မြန်မာ့ သမိုင်း ကို လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်ရာတွင် ကိုလိုနီမတိုင်မီကာလက တိုင်းပြည် တစည်းတလုံး တည်း ဖြစ်ခဲ့သော ကာလတို ၃ ကြိမ် ရှိခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းတို့ မှာ လည်း အင်အားတောင့် တင်းသော ဗမာဘုရင်များလက်ထက်တွင် အကြမ်း ဖက်အင် အားသုံးပြီး ထူထောင ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဘုရင်များ ကွယ်လွန်သွားသောအခါတွင် “သူတို့၏ နိုင်ငံတော် များ သည် ခိုင်မာကျစ်လျစ်စွာ တည်တံ့နေရမည့်အစား သဲဖြင့် ဆောက် ထားသော

အိမ်များကဲ့သို့ □ပိလဲပျက်စီးကုန်ကြသည်”[၉]အမျိုးသားညီညွတ်မှုတွင် အပြန်အလှန် ဆက်စပ်မှု သုံးရပ်ရှိသည်ဟု ဦးနုက မြင်ပါ သည်။ လူမျိုးအုပ်စုတွေ အကြား ညီညွတ်မှု၊ နိုင်ငံရေးအုပ်စုတွေအကြား ညီညွတ်မှုနှင့် လူမျိုး အားလုံးနှင့် အစိုးရအကြား ညီညွတ်မှုတို့ ဖြစ်သည်။[၁၀] လူမျိုးအုပ်စုတွေ အကြား ညီ ညွတ် မှုမှာ သဘာဝ အရပင် ဖြစ်သည်ဟု ဦးနုက တလျောက်လုံး တင်ပြခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လူမျိုး အားလုံးမှာ “တမြေတည်း ၏ သားသမီး များဖြစ်ကြသောကြောင့်” ဖြစ် သည်ဟုသူက ဆို သည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံရေး အရညီညွတ် မှုမှာ ဆန္ဒအရသာ ဖြစ်ရမည်ဟု သူက ဆိုပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အားလုံးက ထူ ထောင် ထားသည်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် အားလုံး တွင် တူညီ တာဝန်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် နိုင်ငံရေးကိစ္စများ၊ စီးပွားရေး တိုးတက်မှုနှင့် လူမှုဖွံ့□ဖြိုးမှု တို့ အားလုံးကို တန်းတူ ရည်တူများအဖြစ် အတူတကွ ခံစား သွားကြမည်ဟု ဆိုသည်။ “နယ်စွန်နယ်ဖြား ဒေသ အစိတ်အပိုင်းတချို့ ခေတ်နောက်ကျကျန်နေမယ်ဆိုရင် ဗမာပြည် ပြည်ထောင်စု ဟာလည်း ခြေလက်အင်္ဂါမစုံတဲ့လူလိုပဲ ချည့်နဲ့နေမှာ ဖြစ်တယ်”[၁၁] ဟုဆိုသည်။ ထိုအယူ အဆတို့မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ချဉ်းကပ်ပုံအမြင်များနှင့် သိပ် မကွဲလွဲသော်လည်း နိဂုံးချုပ် ဆွဲရာ တွင်မူ အလွန်ကွဲလွဲသွားသည်။ တပြည်ထောင် စနစ် ထူထောင်ရေးကို သူက ဦးစားပေးပါ သည်။ ထိုစနစ်တွင် အုပ်ချုပ်သူ များကို ရွေးချယ်ရာတွင် လူမျိုးအရပါဝင်မှု အချိုးအစား ကိုထည့်မတွက်ဘဲ အရည်အချင်း အစွမ်းအစရှိသူကို ရွေး ချယ်ရေးဆိုသည့်မူ တခုတည်း အပေါ်တွင် အခြေခံပါသည်။[၁၂]

“ကျွန်တော့်အယူအဆအရကတော့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ တပြည်ထောင်ဖွဲ့စည်းပုံကို ထား သင့်တယ်။ အုပ်ချုပ်မယ့် ခေါင်းဆောင်တွေကိုလည်း လိုအပ်တဲ့အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်စုံ မယ့် သူတွေပဲ လိုချင်တယ်။ ကရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ရှမ်းဖြစ်ဖြစ်၊ ချင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ကချင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကရင်နီ ဖြစ်ဖြစ်၊ မွန်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဗမာဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စ မရှိဘူး”[၁၃]

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဆက်ခံသူအဖြစ် ဦးနုသည် သူ့ရှေ့လူ၏ ချမှတ်ခဲ့သော လမ်း ကြောင်း အတိုင်းသွားရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု ယူဆခဲ့သော်လည်း အချိန် အခါ အခြေအနေ ပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ သူ့ကိုယ်ပိုင်ချဉ်းကပ်မှု ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ အကျိုး ဆက် အားဖြင့် ဦးနုနှင့် လူနည်းစုလူမျိုးစုများအကြား နားလည်မှုလွဲခြင်းများ ပေါ် ပေါက် လာခဲ့ သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပေးခဲ့သော ကတိများနှင့် ဦးနု၏လုပ် ဆောင်ချက် များအကြား ကွဲလွဲမှုကို ရောင်ပြန်ဟပ်သော နားလည်မှုလွဲခြင်းများ ဖြစ်သည်။[၁၄]

၁၉၄၇ မေလတွင် ကျင်းပခဲ့သော ဖဆပလ ကွန်ဖရင့်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက မြန်မာနိုင်ငံအတွက် တပြည်ထောင်စနစ်သည် မသင့်လျော်ဟုအတိအလင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ အလုပ်ကြံ ခံရပြီးနောက်တွင်မူ သူ့လမ်းညွှန်ချက်အား သူ့ကို ဆက်ခံ သူများ က လျစ်လျူရှုခဲ့ကြသည်။[၁၅] ထို့အပြင် နိုင်ငံရေး ဘောင်တခုအတွင်းတွင် ပြည်သူ တရပ်လုံး စည်းလုံးညီညွတ်ရန် ရည်ရွယ်ပြီး လူမျိုးစုအရ၊ ယဉ်ကျေးမှုအရ ကွဲပြား မှုတို့ကို အာမခံ ချက်ပေးနိုင်သည့် ဖက်ဒရယ်စနစ်အဆိုပြုချက်ကို အကောင်အထည် မဖော်ခဲ့ သဖြင့် လူမျိုးစုအဝန်းအဝိုင်းများကြားတွင် သစ္စာဖောက်ခံရသည် သို့မဟုတ် လိမ်ညာ ခံရသည်ဟု ခံစားလာကြသည်။

၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေမှ လူနည်းစုအမျိုး သားများဆိုင် ရာပြဿနာများ

၁၉၄၇ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပင်လုံ၌ကျင်းပခဲ့သော လူနည်းစုအမျိုးသားများ၏ သဘောတူညီမှုနှင့် ထောက်ခံမှုအခြေခံပေါ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၌ လွတ်လပ်ရေးရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်များ၊ ကက်ဘိနက်အဖွဲ့ဝင်များ၊ လူမျိုးစုများမှ ပြည်သူ့ကိုယ် စားလှယ်များနှင့် ပညာရှင်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အဖွဲ့ဝင် ၁၁၁ ဦးပါ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရေး ကော်မတီက လွတ်လပ်ရေးအကြိုကာလတွင် ရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ☐င်းဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ သည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် အချိန်မီအပူတပြင်း ရေးဆွဲခဲ့ရသည့် ပုံစံပြာ တခုမျှသာဖြစ်သည်။အဓိကအားဖြင့်အခြေခံအဆောက်အအုံကင်းမဲ့မှုနှင့်ထိုအချိန်ကတိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင် များ၏လုံလောက်သောအလေးထားမှု မရှိခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပါ လူမျိုးစုများဆိုင်ရာ တန်းတူအခွင့်အရေးများကို အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏ သတ်မှတ်ချက်အရ ပါလီမန်သည် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်သော ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် လူမျိုးစု လွှတ် တော်တို့[၁၆] ပါဝင်ရ မည်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်[၁၇]သည် လူဦးရေပေါ်တွင် အခြေခံ၍ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်ပြီး လူမျိုးစုလွှတ်တော်[၁၈]မှာကား ပြည်နယ်များမှ လူမျိုးစုအသီးသီး၏ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်သည် လူများစု အုပ်ချုပ်ရေးအပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ဒီမိုကရေစီ ကျင့်သုံးရန် အတွက်ဖြစ်ပြီး လူမျိုးစုလွှတ်တော်သည်ကား နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ပုံအရ ပြည်ထောင်စုအတွင်းမှ လူနည်းစု အမျိုးသားများ၏ အခွင့်အရေးများအား ကာကွယ် စောင့်ရှောက် ပေး နိုင် ရန် အတွက် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဗမာမဟုတ်သော လူမျိုးစုခေါင်းဆောင်များအနေဖြင့်[၁၉] ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင်ရော၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင်ပါ ဗမာအမျိုးသားများ ဩဇာလွှမ်းမိုး နေသည်ဟုယူဆသဖြင့် လူမျိုးစုလွှတ်တော်ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုပုံစံကို မကျေနပ်ကြပေ။ လူမျိုးစုလွှတ်တော်ဖွဲ့စည်းရာ တွင် ပါဝင်သော ကိုယ်စားလှယ်အရေအတွက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။[၂၀]

● ပြည်နယ်	● ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေ
● ရှမ်း	● ၂၅
● ကချင်	● ၂၄
● ကရင်နီ	● ၃
● ကချင်	● ၁၂
● ချင်း	● ၈
● ကျန်ရှိသည့်အသေများမှ ● ကိုယ်စားလှယ်များ	● ၅၃
● စုစုပေါင်း	● ၁၂၅

ရှမ်း၊ ကရင်၊ ကရင်နီ၊ ကချင်နှင့် ချင်းတို့သည် လူနည်းစုအမျိုးသားများ ဖြစ်ကြသည်။ “ကျန်ရှိ သည့် ဒေသများ” ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ဗမာအမျိုးသားများသည် လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင်လည်း တက်ရောက်ခွင့် ရရှိနိုင်လေသည်။

ပြည်နယ်အစိုးရများ ဖွဲ့စည်းမှုထဲမှာ ဗဟိုအစိုးရသည် ဖွဲ့စည်းပုံအရ စီမံထိန်းချုပ်မှုနှင့် အာဏာ ရှိမှုတွင် တဆင့်မြင့် ရယူထားသည်။ ဗမာမဟုတ်သော လူနည်းစုအမျိုးသားများ၏ ပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်များ (အကြီးအကဲ) ကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ဝန်ကြီးချုပ်၏ အမည်စာရင်းရွေးခြယ်ပေးမှု အပေါ်မှာသာ သမ္မတ ကခန့်အပ်နိုင်လေသည်။[၂၀] ပြည်နယ် ခေါင်းဆောင်များအဖြစ် ခန့်အပ်ခံရသူတို့သည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ဝန်ကြီးများနှင့်အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်လာကြမည် ဖြစ်သည်။

၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင်ရှမ်းပြည်နယ်၏ ကိုယ်စားလှယ် များ အတွက် ၂၅ နေရာ လျာထားသတ်မှတ်ပေးထားသည်။ သို့ရာတွင် ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်း ကိုယ်စားလှယ် ရွေးချယ်ရာတွင် ဆောက်ဖ (သို့မဟုတ်) စော်ဘွားများ (အစဉ်အလာ ဒေသဆိုင်ရာပဒေသရာဇ်များ) တို့သည် □င်းတို့အတွင်းမှသာလျှင် ကိုယ်စားလှယ်များ ရွေးချယ်နေကြသောကြောင့် ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်း မကျပေ။ ပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်များ ရွေးချယ်ရေးတွင် မြန်မာနိုင်ငံတဝှမ်းလုံး ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့။ ဒီမိုကရေစီအခြေခံမှုများအရ ပြည်နယ်တခု၏ ပြည်သူလူထုကသာလျှင် □တို့၏ ပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်ကို ရွေးချယ်တင်မြှေ□ာက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ဒီမိုကရေစီနှင့် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်တို့ကို ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ အာမခံထား သော်လည်း လက်တွေ့မှုကား အလွန်ကို ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်နေသည်။ လက်တွေ့ တွင် ခေါင်းဆောင်တဦးသည် ဖဆပလ အဖွဲ့ကို ထောက်ခံသည်ဆိုလျှင် သူ့ကို ပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်တဦးသည် ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင်မဟုတ်ပါက ဗဟိုအစိုးရ၏ ဝန်ကြီးချုပ်က သူ့ကို ရာထူးမှ ဖယ်ရှားပစ်လိုက် မည် ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဝန်ကြီးချုပ်၏ တရားဝင် သဘောတူညီချက် မရရှိပါက ပြည်နယ် ကောင်စီက ရွေးချယ်ထားသည့်သူ ဖြစ်နေသည့်တိုင် ပြည်နယ်အကြီး အကဲ မဖြစ်နိုင်ချေ။ (လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်တွင်လည်း ရှမ်းပြည်နယ်ကောင်စီမှ ရှမ်းပြည်နယ် အကြီးအကဲအဖြစ် ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းအရ ရွေးချယ်ထားသော ဦးထွန်းမြင့် (လင်းခေး)ကို ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက အစပထမတုန်းက □ဖတ်ချရန် □ကိုးစားခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် တခြားအစိုးရဌာန တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ပစ်ခဲ့သည်။) ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေ သည် ပြည်နယ်များ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ် ခွင့် (ပြဋ္ဌာန်းခွင့်) အခွင့်အရေးကို ပစ်ပယ် ထားကြောင်း ဤအချက်က သက်သေခံနေပေသည်။[၂၂]စီးပွားရေးအရလည်း အဓိက ကျသည့် ဥပဒေ □ပ ခွင့်အာဏာသည် ပြည်ထောင်စု တွင်သာ ရှိနေပြီး ပြည်နယ် များတွင် မရှိချေ။[၂၃] ထို့ကြောင့် အခွန် တော်ကောက်ခံရရှိမှုတွင်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ကသာ အများအပြား မိုမိုရရှိ နေသည်။ အောက်ပါတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော ဥပဒေ ပြုရေး အာဏာ များလည်း ပါဝင်သည်။

□ သစ်တော၊ သတ□ုတွင်းနှင့် ရေနံတွင်းများ၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်း ဖွံ့□ဖးတိုးတက်ရေး၊ ဓာတ်ဆီ။

□ မြေရှင်မြေငှားဆက်ဆံရေး၊ သီးစားခ ကောက်ခံရေးအပါအဝင် မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုကဲ့

သို့သော မြေယာဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ မြေယာ လက်လွှဲပြောင်းလဲခြင်းများ၊ မြေယာ ရောင်းချခြင်းနှင့် တဆင့် အငှားချခြင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ။

□ စက်မှုနှင့် လျှပ်စစ်ဖွံ့□ဖိုးတိုးတက်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့်

□ ကုန်စည်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ကုမ္ပဏီများ၊ ဝင်ငွေများ၊ တဦးချင်းနှင့် ကုမ္ပဏီများ၏ တန်ဖိုးရှိပိုင်ဆိုင်မှုများဆိုင်ရာ အရင်းတန်ဖိုးများနှင့် ကမ္ပဏီများ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်အရင်းအနှီးများ

လူနည်းစုအမျိုးသားတို့၏ ပြည်နယ်များသည် □ကယ်ဝသော သဘာဝ အရင်းအမြစ်များ ပိုင်ဆိုင်နေကြလင့်ကစား ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ သူတို့ ကိုယ်ပိုင်ရင်းမြစ်များကို စီမံ ခန့်ခွဲနိုင်သည့် အခွင့်အရေးများကိုမူကား မပိုင်ဆိုင်ကြချေ။ တိကျအောင် ဆိုရလျှင် ဗဟိုအစိုးရကသာ အာဏာကို ချုပ်ကိုင်ထားပြီး ဤအရင်းအမြစ် များမှ နေ၍ တိုက်□ိုက်အကျိုးအမြတ်ကို ရယူနေခြင်း ဖြစ်သည်။[၂၄]

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရာတွင် အဓိကတာဝန်ယူခဲ့သော ဦးချန်ထွန်းက[၂၅]ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဆန်းစစ်ပြီးနောက် **သဘောတရားအရတော့ ဖက်ဒရယ် (ပြည်ထောင်စု) လက်တွေ့အရတော့ တပြည်ထောင်စနစ်ပဲဟူ၍** ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့ သည်။[၂၆] ထိုစဉ်ကတည်းက ဗမာမဟုတ်သော လူမျိုးစုတို့က သူတို့၏ နိုင်ငံရေး အတွေ့အ□ကံနှင့် ဥပဒေဆိုင်ရာအသိအမြင်တို့ ချို့ယွင်းအားနည်းမှုကို ဗမာခေါင်းဆောင်များနှင့် ဥပဒေပညာရှင်များသည် အခွင့် ကောင်း ယူပြီး သူတို့အပေါ် လိမ်ညာလှည့်ဖြားခဲ့သည်ဟူ၍ ကောက်ချက် ဆွဲခဲ့ကြသည်။[၂၇]

၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအောက်တွင် လူနည်းစုအမျိုးသားများအနေဖြင့် ၁၉၄၇ လူများစု ဗမာအမျိုးသားများနှင့်ယှဉ်တွဲနေထိုင်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံရေးနှင့်စီးပွားရေးဆိုင်ရာ တန်းတူခွင့်ကို အနီးကပ် အနာဂတ်တွင်လည်းရရှိနိုင်ဖွယ်အလားအလာမရှိကြောင်း ထင်ရှားလာသည့်အခါတွင် ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ပေါက်ကွဲပေါ်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် ၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် တန်ဖိုးရှိသောက□များလည်း ရှိနေသည်။ □င်းတို့အထဲတွင် ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ စနစ်ကိုကျင့်သုံးခြင်း၊လွတ်လပ်သော ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပါတီစုံစနစ်တို့ကို အာမခံခြင်း၊ ပွင့်လင်းသောဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်ကို အစပျိုးပေးထားခြင်း[၂၈]၊ တဦးချင်း လွတ်လပ်ခွင့်နှင့် အခွင့်အရေးတို့ကို အာမခံ ချက်ပေးခြင်းနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းများ[၂၉] ။ ဥပမာအားဖြင့် နိုင်ငံတော် တရားရုံး ချုပ်မှ ***ရှေ့တော်သွင်းစာချွန်တော်အမိန့်*(HABEAS CORPUS) *အာဏာ ပေးစာ ချွန်တော် အမိန့်* (MANDAMUS)/တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့် (PROHIBITION)/ *အာဏာပိုင်မေး စာချွန်တော်အမိန့်*(QUO WARRANTO) ၊ *အမှုခေါ် စာချွန်တော် အမိန့်* (CERTIORARI)**တို့ကို လျှောက်ထား ခွင့်နှင့် လွတ်လပ်သော တရားရေးစီရင်ရေးစနစ်တရပ်[၃၀] ကို ဖန်တီးထူထောင်ပေးခြင်း တို့ဖြစ်သည်။ ပိုမိုအရေး ကြီးသည်မှာ ၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ မြန်မာနိုင်ငံ၌ လွတ်လပ် သော လူထုအသင်းအဖွဲ့ များ တစုံတခုသောအတိုင်းအတာအရ တည်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လူနည်းစုအမျိုးသားဆိုင်ရာပြဿနာနှင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ် စစ်အာဏာသိမ်းမှု

၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ဒီမိုကရေစီအစိုးရသည် ၁၉၄၈ မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ် အထိ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြီး တိုင်းပြည်အတွက် စီးပွားရေးဖွံ့□ဖိုး တိုးတက်မှုကို မြေတောင်မြေ□ာက် ဖြစ်တည် စေနိုင်ခဲ့သည်။ လူဦးရေ စုစုပေါင်း၏ ၈၀ ရာခိုင် နှုန်းရှိသော လယ်သမားများသည် ဖူလုံမှုရှိပြီး ကြီးပွား ချမ်းသာမှု ဘက်တွင် ဖွံ့□ဖိုးတိုးတက် လာသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် နှစ်စဉ်ဆန်တန်ချိန် တသန်းကျော် ပြည်ပသို့ တင်ပို့နိုင်ခဲ့ သည်။ လူနည်းစု အမျိုးသားများ၏ အခွင့်အရေးများ ပိုမိုတိုးမြ□င့်ပေးရေးအတွက် အမျိုးသားရေး ဝါဒီများ၏ လှုပ်ရှားမှုများတစုံတရာ သီးခြားသဘွယ် ရှိနေခြင်းမှတပါး တတိုင်းပြည်လုံး၏ အခြေအနေသည် ယေဘုယျအားဖြင့် တည်ငြိမ်မှု ရှိခဲ့သည်။[၃၀] သို့ရာတွင် ၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ အောက်တွင် တိုင်းပြည်တဝှမ်းလုံး၏ဖွံ့□ဖိုး တိုးတက်မှုသည် တပြေး ညီ မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ဗမာအမျိုးသားအများစုတို့နေထိုင်ရာ မြေပြန့်ဒေသတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် တိုးတက် မှုရှိခဲ့ သော်လည်း လူနည်းစုအမျိုးသားများ၏ ဒေသများတွင်မူကား အလွန်နည်း ပါး လှ သည့် အပြောင်းအလဲများသာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။[၃၂] ဤအခြေအနေတွင် လူမျိုးစုခေါင်းဆောင်တို့၏ ဖက်ဒရယ်စနစ်အပေါ်တွင် အခြေခံသော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ □ပြင်ပြောင်းလဲရေးလှုပ်ရှားမှု ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း ဦးဆောင် သော စစ်တပ်က ဤအခြေအနေကို ချက်ကောင်းယူ ကောက်ကိုင်ပြီး ပြည်ထောင်စု□ပိ ကွဲ မည့်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန် ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ၁၉၆၂ တွင် အာဏာ သိမ်း မှု တရပ်ကို စီစဉ်□ပလုပ်ခဲ့ကြသည်။[၃၃]

ဖက်ဒရယ်စနစ်ဆီ ဦးတည်သည့် လှုပ်ရှားမှုမှာ ဘ□ာရေးအရင်းအမြစ်များနှင့် စစ်တပ်ကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်မှုဆိုသည့် အဓိက ပြဿနာ ၂ ရပ် (တနည်းအားဖြင့် အာဏာ) အပေါ်တွင် ဗဟိုပြု၍ ပေါ်ပေါက် လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖက်ဒရယ်စနစ်တွင် ကိုလိုနီခေတ်က ပုံစံမျိုးဖြစ် သည့် ဗဟိုနှင့် ပြည်နယ်ဆက်ဆံရေးအစား တန်းတူချင်းအပြန်အလှန် မှီခို နေကြ သည့် ပုံစံမျိုး ပြောင်းလဲရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ ဖွဲ့စည်းအုပ် ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေ ကို ဤကဲ့သို့ □ပြင်ပြောင်းလဲရေးလုပ်ခြင်းဖြင့် ပြည်ထောင်စုကို ခိုင်မာတောင့်တင်းစေပြီး တိုင်းပြည်မတည်မငြိမ်ဖြစ်စေသည့် ပြည်နယ်များ၏ မကျေနပ်မှုများကို ဖယ်ရှားပစ်နိုင် လိမ့် မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက် ဖြင့် □ကီးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သူ ဦးနု သည် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဆိုင်ရာ အဆိုပြုချက်သစ်များ စဉ်းစားနိုင်ကြရန် ယင်း ကဲ့သို့ သော ဆွေးနွေးချက်များကို လမ်းဖွင့်ပေးပြီး ပြည်လုံးဆိုင်ရာ ကွန်ဖရင့်တရပ်ကိုလည်း ခေါ်ဆို ပေးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့က စတင်ခဲ့သည့် ဤကွန် ဖရင့် သည် သူ့လုပ်ငန်းတာဝန်များကို မည်သည့်အခါမျှ ပြီးဆုံးကုန်စင်အောင် မဆောင်ရွက် နိုင်ခဲ့ချေ။ အကြောင်းမူကား ရွေးကောက်တင်မြေ□ာက်ထားသော အစိုးရကို ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း က ဖယ်ရှားကာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်တရပ်ဖြင့် အစားထိုး လိုက်သောကြောင့် ပင် ဖြစ်သည်။ သည့် နောက်ပိုင်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်တပ်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ် ၄ ခု အချိန်ကာလတွင် ဖက်ဒရယ်စနစ်သည် ခွဲထွက်ရေးနှင့် ပြည်ထောင်စု□ပိကွဲရေးကို ဦးတည်နေသည်ဟူ၍

အဆက်မပြတ်ဝါဒဖြန့်ခဲ့သည့်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူမျိုးစုများ သွေးကွဲနေသည့် အနေအထားမှာပိုမို၍သာဆိုးရွားလာတော့သည်။[၂၄]

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် လူမျိုးစုအခွင့်အရေးများ

၁၉၆၂ အာဏာသိမ်းမှုအပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဤသို့ ထင်ထင်ရှားရှား တရားမဝင်မှုဖြစ်နေသည့် ပြဿနာကိုတရားဝင်ကျော်နင်းရန်အတွက် အစိုးရက ၁၉၇၄ ခု ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဟု ခေါ်တွင်သည့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲခဲ့သည်။ စစ်အာရှင်စနစ်ကို ထာဝစဉ်တည်တံ့အောင် အပြည့်အဝ အာမခံချက်ပေးမည့် တပါတီ စနစ်နိုင်ငံတော်ပုံသ□ာန်အတွက် ရည်ရွယ်ရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပညာရှင်တချို့၏ ဆန်းစစ်သုံးသပ်ချက်အရဆိုလျှင် ၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် ဥပဒေ□ပအာဏာကို စစ်ဆေးပြီးထိန်းည□ိနိုင်သည့် လွှတ်တော် ၂ ရပ်စနစ် ဖြင့် လူမျိုးစုပြည်သူများ၏ အခွင့် အရေးများ ကို တစုံတရာသောအတိုင်းအတာအထိ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးနိုင်သော ပဒေသရာဇ် တပိုင်းနိုင်ငံတော်စနစ်ကို ထူဆောက် ရေးဖြစ် သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၇၄ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံ ဥပဒေက လူမျိုးစုပြည်နယ် များမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော လူမျိုးစုလွှတ်တော်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်လေသည်။ နိုင်ငံတော်အာဏာကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကသာ ကျင့်သုံးနိုင်ပြီး □င်း လွှတ်တော်၏ ကိုယ်စားလှယ်အများစုမှာ ဗမာကိုယ်စားလှယ်များသာ ဖြစ်သည်။ □င်းအပြင် ဤဗမာကိုယ်စား လှယ်များထဲတွင်လည်း စစ်တပ်မှကိုယ်စားလှယ်များနှင့် စစ်မှုထမ်း ဟောင်း ပုဂ္ဂိုလ် များက အများစုဖြစ်နေခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ၏ သတ်မှတ်ထားချက်အရ လူမျိုးစု ပြည်နယ် ၅ ခုနှင့် ဗမာပြည်မတို့ ပေါင်းစုဖွဲ့စည်းထားသည့် ယခင် ပြည်ထောင်စုကိုဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေအရ အစိတ်အပိုင်းများအဖြစ် ဖွဲ့စည်းပါဝင်သည့် ယူနစ်များကို ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းလိုက်ရာ ဗမာမဟုတ်သည့် ပြည်သူများက အများစုအဖြစ်နေထိုင်ကြ သောလူမျိုးစု ပြည်နယ်(၇) ခုနှင့် ဗမာလူမျိုးက အများစုအဖြစ်နေထိုင်ကြသော ပထဝီဒေသအလိုက် ခွဲခြားထားသည့် တိုင်းကြီး (၇) တိုင်းဆိုပြီး ဖြစ်လာသည်။ အကျိုးဆက်အားဖြင့် လူမျိုးစုပြည်နယ်တခုသည် ဗမာပြည်သူများ၏ ၇ ပုံတပုံ နေထိုင် ကြသည့် တိုင်း တခုနှင့် တူညီသော အဆင့်နေရာကို ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ခုနှစ် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေအောက်တွင်ပါတီစုံဒီမိုကရေစီ စနစ်[၂၅]နှင့် လွတ်လပ်သော ဈေးကွက်စီးပွား ရေး စနစ်တို့ကို ဖျက်သိမ်းပစ်ခဲ့သည်။[၂၆]

လူမျိုးစုအခွင့်အရေးများနှင့် နိုင်ငံရေးသြဇာကို ပိုမိုချည့်နဲ့အားပျော့သွားစေသည့် ဖော်ပြပါ အချက်များကြောင့် လူမျိုးစုပြည်သူများ၏ မကျေနပ်ချက်များ ကြီးမား စွာတိုး ပွားဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤသည်၏ အကျိုးဆက်အဖြစ် ၁၉၇၄ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ် အကြားတွင် လူမျိုးစုအဖွဲ့အစည်းများ၏ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသည်လည်း အရှိန်အဟုန်မြင့်လာခဲ့သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေက တဦးချင်းပုဂ္ဂလိကများအတွက်ရော ပေါင်းစည်း ထားသည့် အစုအဖွဲ့များအတွက်ပါ လွတ်လပ်စွာအသင်းအပင်းဖွဲ့စည်းခွင့်နှင့် နိုင်ငံရေးအရ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မပေးတော့ဘဲ □ပ်သိမ်းခဲ့သည်။အကျိုးဆက်အားဖြင့် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုနိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေတို့မှာ အလွန်ဆိုးဝါးစွာ ယိုယွင်း ဆုတ်လျော့လာခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ဒီမိုကရေစီရေး လူထုအုံ□ကွမှုကြီး ပေါ်ပေါက် လာခဲ့သည်။ ယင်းနောက် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာတွင် စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းပွဲ တရပ် ထပ်မံ ဖန်တီးလိုက်ပြီး ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းပစ်ခဲ့သည်။ စစ်အုပ် ချုပ်ရေး စနစ်တရပ်ကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ ဤစစ်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ၏သမိုင်းတွင် အတင်းမာဆုံး၊ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု အတင်းကျပ်ဆုံးဆိုသည်မှာ သံသ ယဖြစ် ဖွယ်မရှိပေ။

လူမျိုးစုဆိုင်ရာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးပေါ်လစီ

၁၉၈၉ ခုနှစ် အလယ်ပိုင်းတွင် စစ်အုပ်စုသည် လူမျိုးစုဆိုင်ရာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ပေါ်လစီ တရပ်ကို စတင်ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဤပေါ်လစီကို ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗကပ) ယခင်က ချုပ်ကိုင်လွှမ်းမိုးထားခဲ့ရာ အရှေ့မြောက်ပိုင်း ဒေသမှာ ပထမ ဦးဆုံး စတင်ဖော် ဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဗကပ တို့က လွတ်မြောက်ဒေသအဖြစ် ထူထောင် ခဲ့သော ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့မြောက်ပိုင်းဒေသတွင် ဝလူမျိုးစုတို့က ပုန်ကန်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့က ဗကပ ခေါင်းဆောင်များကို တ□ုတ်ပြည်သို့ နှင်ထုတ်လိုက်ပြီး ဝပြည်နယ် သွေးစည်း ညီညွတ်ရေးပါတီ ကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ဤအဖွဲ့သည် အကြီးမားဆုံး လက်နက် ကိုင်သည့် အင်အားစုဖြစ်လာခဲ့သည်။[၃၇] ယခင်က တ□ုတ်ပြည်သည် ဗကပ အား □င်း၏လွတ်မြောက်ဒေသတည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် အကူအညီ ပေးခဲ့သည်။ ဝတို့၏ အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပွားပြီးနောက်ပိုင်းတွင် တ□ုတ်ပြည်သည် ဝတပ်ဖွဲ့များအား ဆက်လက် ထောက်ပံ့ခြင်း မ□ပတော့ဘဲ သူ့ပေါ်လစီကို နဝတစစ်အုပ်စုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် ရေးဘက် သို့ လှည့်ပြောင်းလိုက်ပြီး ဗကပ ကိုလည်း စွန့်ပယ်လိုက်သည်။[၃၈] တ□ုတ်ပြည်က “ဝ” လူမျိုးတို့အား တ□ုတ်ပြည်နှင့် ဆက်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်းများ ဖြတ်တောက်ပိတ် ဆို့မှုအပါအဝင် ဖိအားများစွာပေးခဲ့သည်။ဤသည်၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် “ဝ” အဖွဲ့ အတွင်းတွင် ထောက်ပံ့ရေးအကျပ်အတည်းများ ဖြစ်ပေါ်လာစေခဲ့သည်။

မြန်မာစစ်အုပ်စုသည် ဤအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူဆုပ်ကိုင်ကာ “ဝ”ခေါင်းဆောင် များအား လက်နက်ချမှု မလုပ်ဘဲ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးလုပ်ရန် ဆွဲဆောင် သိမ်းသွင်းခဲ့သည်။ ဤဒေသအတွင်း ဒေသဆိုင်ရာစီမံကိန်းများ ဖော်ဆောင်ရေးနှင့်အတူ “ဝ” ပြည်နယ် တည်ဆောက်ရေးအာမခံချက်များ အပါအဝင် မက်လုံး ပေါင်းများစွာပေး၍ မြ□ူဆွယ်ခဲ့သည်။ (တရုပ်ပြည်အတွင်း၌ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည့် စီးပွားရေး နှင့်တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာမူဝါဒများနှင့်ဆက်စပ်ကာ) တ□ုတ်ပြည်က နယ်စပ်ကုန် သွယ်ရေး ပေါ်လစီတရပ် ထားရှိကျင့်သုံးလာပြီး နဝတစစ်အုပ်စုနှင့် တိုက်□ိုက်ဆက်ဆံ လာသည့် အခြေ အနေများကို ဤသည် နှင့်ဆက်စပ်စဉ်းစားရန်အရေးကြီးပါသည်။ “ဝ” အဖွဲ့ အစည်း မှာလည်း

နယ်စပ်ဖြတ်ကျော်ခွင့်ရရေးအတွက် အလဲအလှယ်အဖြစ် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးလုပ်ဖို့ ဖိအားပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ နဝတစစ်အုပ်စု နှင့် “ဝ” အုပ်စုတို့အကြား အပစ် အခတ် ရပ်စဲရေး □ပလုပ်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ရှမ်းပြည် မြောက်ပိုင်းကို အခြေ□ပထားသည့် တခြား လူမျိုးစု အဖွဲ့များသည်လည်း ဒိုမီနို သဘောတရားပုံစံအတိုင်း တဖွဲ့ပြီးတဖွဲ့ အပစ် အခတ် ရပ်စဲရေး လုပ်ခဲ့ကြသည်။တခြားသောအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်ရရှိခဲ့သည့်အဖွဲ့ များမှာ အောက် ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

□ ၁၉၉၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကချင်ပြည်နယ်တွင် အခြေ□ပသော ကချင် လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ ။

□ ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၅ ခုနှစ် မတ်လအထိ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းတွင် အဓိကအခြေ□ပ ထားသည့် ကရင်နီ အမျိုးသားတို့၏ ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး ၊ ကယန်းပြည်သစ်ပါတီ ၊ ရှမ်းပြည်လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့။

□ ၁၉၉၅ မတ်လတွင် မွန်ပြည်နယ်တွင်အခြေစိုက်သော မွန်ပြည်သစ်ပါတီ နှင့်

□ ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ကရင်နီပြည်နယ်တွင် အခြေစိုက်သော ကရင်နီအမျိုးသား တိုးတက် ရေးပါတီ (□င်းနောက် သုံးလအကြာတွင် ကရင်နီအမျိုး သားတိုးတက် ရေးပါတီ သည် တိုက်ခိုက်မှုများ ပြန်လည်စတင်ခဲ့သည်။) စစ်အုပ်စုနှင့် လူမျိုးစုအဖွဲ့ အစည်း များကြားက အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူ ညီချက် ကို ဆက်လက် အကောင်အထည် ဖော်ရာတွင် စစ်အုပ်စုဘက်က တဖက်သပ် ဆုံးဖြတ်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။လူမျိုးစုအဖွဲ့ အစည်း များဘက် မှတောင်း ဆိုပန်ကြား ခဲ့သော်လည်း နိုင်ငံရေးအရ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ရေးမှာ “ဝ” အဖွဲ့နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက်ရရှိခဲ့သည့် ၁၉၈၉ ခုနှစ် ကတည်းကစပြီး တခါမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်နှင့် တန်းတူခွင့် ပိုမိုကျယ်ပြန့် စွာ ရရှိ ရေးအတွက် လူနည်းစုအမျိုးသားများက နိုင်ငံရေးတောင်း ဆိုချက်များ □ပခဲ့သော်လည်း စစ်အုပ်စုက ဆက်လက် လျစ်လျူ□ထားခဲ့သည်။လူမျိုးစုများနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော ဒေသများတွင် စစ်အုပ်စုက လူမျိုးစု အဖွဲ့အသီးသီး အား ချဉ်းကပ်ဆက်ဆံရာတွင် တပြေးညီ တသမတ်တည်း မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ထို့ အတွက် စီးပွါးရေးနှင့် လူမှု နိုင်ငံရေးတို့အပေါ် □ိက်ခတ် ချက်များမှာလည်း လုံးဝ □ူပ်□ူပ် ထွေးထွေး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နအဖ က အပစ်အခတ် ရပ်စဲ ထားသော လူမျိုး စု အဖွဲ့များမှ ခေါင်း ဆောင်တို့ကို စီးပွားရေးလိုင်စင်များ၊ အလုပ် အကိုင် အခွင့် အလမ်းများ၊ မြေယာ အိုးအိမ် နှင့် အခြားလိုအပ်သည့် □ုပ်ဝတ□ုပစ္စည်း များစ သည့် မက်လုံး များဖြင့် ဆွဲဆောင်သိမ်း သွင်းခဲ့သည်။ အကျိုးဆက်အားဖြင့် ယင်းအဖွဲ့ များရှိ ခေါင်း ဆောင်များနှင့် အောက် ခြေအဖွဲ့ ဝင်များ အကြား စီးပွားရေး မညီမျှမှု ကြီးထွား လာ သည်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော အဖွဲ့ အစည်းများနှင့် ဒေသခံလူမျိုးစု များအကြား စီးပွား ရေး အဆင့်အတန်း ကွာဟမှုနှင့် မညီမျှမှု များ ဖြစ်လာသည်။ ကျေး လက် ဒေသမှ သာမန် လူမျိုးစုများမှာ မျက် မှောက် ကာလတွင် ပြင်းထန်ဆိုးဝါးသော လူမှုစီးပွားရေး အကျပ် အတည်း များကို တွေ့□ကရင် ဆိုင် နေကြ ရသည်ဖြစ်ရာယခုဖြစ်ပေါ်လာသောစီးပွား ရေးအရ မညီမမျှဖြစ် လာ ခြင်းက ပိုပြီ း ပြဿနာ ကြီး လာစေတော့သည်။ ဤသည် တို့က ဒေသ ခံပြည်သူများနှင့် သူတို့အဖွဲ့အစည်းခေါင်း ဆောင်များအကြားရှိဆက်ဆံရေးကိုလည်း ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ထိခိုက်ပျက်စီးလာစေခဲ့သည်။[၃၉]

စစ်အုပ်စု၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်၊ လူနည်းစုအမျိုးသားဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများနှင့် လူထု အသင်းအဖွဲ့များ

စစ်အုပ်စုသည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ရေးဆွဲရန်အတွက် ၁၉၉၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ အတွင်း သူ၏ အတုအယောင် အမျိုးသားညီလာခံကို စတင်ခေါ်ဆိုကျင်းပပြီး အသေးစိတ်ကျသည့် အခြေခံမူများကို ရေးဆွဲချမှတ်ခဲ့သည်။ ဤအခြေခံမူများအရ နိုင်ငံတော် ၏ ဥပဒေ □ပရေးအာဏာကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းနှင့်ဒေသဆိုင်ရာ လွှတ်တော် များနှင့် ပြည်နယ်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်များဟူ၍ ခွဲခြားလိုက်သည်။[၄၀] ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော် တွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဟူ၍ ပါဝင်သည်။[၄၁]ပြည်သူ့ လွှတ်တော် တွင် ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း ၄၄၀ အနက် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က အမည်စာရင်း တင်သွင်းသော စစ်မှုထမ်း ၁၁၀ တို့က ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်လာကြပေလိမ့်မည်။[၄၂] အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင်လည်း ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း ၂၂၄ ဦးအနက် ကာကွယ် ရေးဦး စီးချုပ်က အမည်စာရင်းတင်သွင်းလိုက်သော စစ်မှုထမ်း ၅၆ ဦးတို့က ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ ဝင်များ ဖြစ်လာကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ကိုယ်စား လှယ်များအဖြစ် ထည့် သွင်းပေးလိုက်သည့်စစ်မှုထမ်း အရေအတွက်မှာ ကိုယ်စားလှယ် စုစုပေါင်း၏ ၃ ပုံတပုံ နှင့် ညီမျှနေရမည်ဖြစ်ပြီး □တို့သည် တိုင်းဒေသနှင့် ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်များတွင် လွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်။[၄၃]

စစ်တပ်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အထက်မှာရှိသော အဖွဲ့အစည်းတခုအဖြစ် အရေးရောက်မှုရှိ အောင် ဖော်ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့အရလည်း စစ်တပ်က ဖွဲ့စည်း ပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာဥပဒေတို့၏ အထက်မှနေ၍ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေကြသည်။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအောက်တွင် အာဏာအမြင့်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ "ကာကွယ် ရေးဦး စီးချုပ်" ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကို ခန့်ထားခြင်း၊ □ဖတ်ချခြင်းတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းအုပ် ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ရည်ည□န်းထည့်သွင်းထားခြင်း မရှိချေ။ သူသည် အရပ်သား အစိုးရတရပ်၏ စီမံချုပ်ကိုင်မှုမှ ကင်းလွတ်နေမည် ဟူ၍သာ တွက်ဆရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့် စစ်တပ်တို့ကို စစ်တပ်၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း အရသာ ချုပ်ကိုင် ထိန်း သိမ်းမည် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အထက်မှ အသာစီးအနေအထားရနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်သည် ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ လူမျိုးစု လွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းနှင့်ဒေသကြီးများလွှတ်တော်များမှ ကိုယ်စား လှယ် စုစုပေါင်း၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို နာမည်စာရင်း ထည့်သွင်းခွင့်ရှိနေသည်။[၄၄] □င်းသည် ကာကွယ် ရေးဝန်ကြီးများ (ဆိုလိုသည်မှာ ဦးစီးချုပ်ကိုယ်တိုင်၏ အထက်ဆင့် လူကြီး) ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၊ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးများကိုလည်း သူက အမည်စာရင်း တင်သွင်းနိုင်ခွင့် ရှိနေသည်။[၄၅]

ရွေးကောက်တင်မြေ□ာက်ခံရသော အမျိုးသား လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၊

ရွေးကောက်တင်မြှေ□ာက်ထားသော ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ် စားလှယ်များနှင့် စစ်မှုထမ်း ကိုယ်စားလှယ်များဆိုသည့် အုပ်စု (၃) စုဖြင့် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော သမ္မတရွေး ကောက် တင် မြှေ□ာက်ရေးအဖွဲ့က နိုင်ငံတော်သမ္မတနှင့် ဒုတိယသမ္မတတို့ကို ရွေးကောက် တင်မြှေ□ာက် ရမည် ဖြစ်သည်။[၄၆]

□ အုပ်စုအသီးသီးက ဒုတိယသမ္မတတဦးစီ ရွေးကောက်တင်မြှေ□ာက်ရမည်။ ဤဒုတိယ သမ္မတသုံးဦးထဲမှ တဦးသည် သမ္မတဖြစ်လာပြီး ကျန်သူများက ဒုတိယသမ္မတ များ ဖြစ်လာကြပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အနည်းဆုံးအားဖြင့် တတိယအုပ်စုမှ အမည်စာရင်း တင်သွင်းသော စစ်မှုထမ်းတဦးသည် နိုင်ငံတော်၏ သမ္မတသော်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ သမ္မတသော်လည်းကောင်း ဖြစ်လာမည်။ တဖန် ပထမနှင့် ဒုတိယအုပ်စုတို့က လည်း သူတို့၏ သမ္မတလောင်းများအဖြစ် စစ်မှုထမ်းနှစ်ဦးကို အမည်စာရင်းပေးကြမည်ဆိုလျှင် စစ်မှုထမ်း ၃ ဦးစလုံး သမ္မတနှင့် ဒုတိယသမ္မတများ ဖြစ်လာကြ လိမ့်မည်။[၄၇]စစ်တပ်မှ ခန့်အပ် ်လိုက်သော ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် အဖွဲ့ဝင်များသည် မဲအုပ်စုတစုဖြစ်နေကာ စစ်တပ်နှင့် မဟာမိတ်□ပထားသော နိုင်ငံရေးပါတီများမှ မဲများနှင့်ပေါင်းစည်းခြင်းဖြင့် စစ်တပ် မှအမည် စာရင်းတင်သွင်းသော ဒု ‘သမ္မတ’ ကို သမ္မတအဖြစ် ရွေးကောက် တင်မြှေ□ာက်ရန် အာမခံ ချက်ရှိ စေမည်ဖြစ်ကြောင်း တွက်ဆနိုင်ပေသည်။[၄၈]

သမ္မတသည် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးများ[၄၉] နှင့် ဒု –ဝန်ကြီးများ[၅၀]ကို ခန့်ထားရုံ သာမက ဘဲ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းအသီးသီးမှ ဝန်ကြီးချုပ်တို့ကိုပါ ခန့်ထားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သမ္မတက ပြည်ထောင်စု၏ တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်ကိုပင် □ဖတ်ပယ်နိုင် သောအာဏာ ရှိနေသဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာသည် တရားစီရင်ရေး၏ အထက်မှာရှိ နေကြောင်း ထင် ရှားနေပေသည်။[၅၁]လူနည်းစုအမျိုးသားများအဓိကနေထိုင်ကြသော ဒေသ (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ် များတွင် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်သည် ပြည်နယ်အစိုးရအသီးသီး၏ ကာကွယ် ရေးနှင့် နယ်စပ်ဒေသလုပ်ငန်းများဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးတို့ကို ခန့်အပ်မည်။ ဤပြည်နယ် အစိုးရများ ကို လည်း နိုင်ငံတော်သမတ ခန့်အပ်သော ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များက ဦးဆောင် သွားမည်။ □င်းအပြင် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များက တခြားဝန်ကြီးများကို ထပ်မံခန့်ထား သွား ပေလိမ့် ့မည်။[၅၂] ဤသည်မှာ □င်းဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံ ဥပဒေက (တဦးခြင်းပြည် သူလူထု၏ အခန်းက□၊ တဦးခြင်း ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် အဖွဲ့ အစည်းများစုဖွဲ့ ပြီး တိုင်းပြည်၏ ရေးရာကိစ္စများတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နိုင်မှု စသည့် အခြေခံများဖြင့်တည် ဆောက်သော) လူထုအဓိက လူ့ အဖွဲ့အစည်း ပေါ်ပေါက်လာမည့် အလားအလာကို ပိတ်ပင် တားမြစ် ထား ရာရောက်သည်။ တချိန်တည်းတွင်ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်နှင့်တန်းတူမှုအပါအဝင် လူနည်း စုအမျိုးသားတို့၏ အခွင့်အရေးများကို လုံးလုံးလျားလျား လျစ်လျူ□ူ ထားခြင်း လည်း ဖြစ် သည်။ ဤသို့ ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းတွင် ဗဟိုမှထိန်းချုပ်မှု အတင်း ကျပ်ဆုံး ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ် ပုံအခြေခံ ဥပဒေတရပ်ပေါ်ပေါက်လာတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ ပေ သည်။

အခွင့်အရေးကို အဓိကထားသော ယဉ်ကျေးမှု ကို ဖေါ်ဆောင်ခြင်းနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ နှင့်အညီ အစိုးရ၏အာဏာကို ကန့် သတ်သော စနစ် ကို ကျင့်သုံး ခြင်းမြန်မာ နိုင်ငံတွင်တိုင်းပြည်၏ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံဆိုင်ရာ အပြောင်းအလဲများ မည်သည့် ကာလ

တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို ခန့်မှန်းရန် မလွယ်ကူလှပေ။ "ဖွဲ့စည်း တည် ဆောက်ပုံ" ကို "ပုံသ□ာန်" အဖြစ်လည်းကောင်း၊ "အခွင့်အရေးများ" ကို "အနှစ်သာရ" အဖြစ် လည်းကောင်း၊ စဉ်းစားနိုင်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း ၏ဖွဲ့စည်းတည် ဆောက်ပုံ (အဆောက်အအုံ) ကို အသုံးချပြီးပြည်သူလူထု၏ တဦးချင်းအခွင့်အရေးများကို ဖြစ်စေ၊ 'စုပေါင်း' အခွင့်အရေးများကိုဖြစ်စေ မြ□င့်တင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့မှတဖန် အခွင့်အရေးများ မြင့်တက်လာသည့်အခြေခံပေါ်ကနေ၍ တိုင်းပြည်၏ အဆောက်အအုံကို ပြန်လည်ဖန်တီး တည်ဆောက်ရမည့်လည်း ဖြစ်သည်။ **"အခွင့်အရေးများကို အဓိကထားသည့် ယဉ်ကျေးမှုကို ကျင့်သုံး၊ အခွင့်အရေးများကို အခြေခံသည့် လူ့အဖွဲ့ အစည်းတည် ဆောက်"**ဟူသော အယူအဆပင် ဖြစ်သည်။

အာဏာရှင်စနစ်အစိုးရများ (အရှေ့တောင်အာရှမှ "လက်ဝဲ" သို့မဟုတ် "လက်ယာ" ယိမ်းအစိုးရများ ဖြစ်ဖြစ်၊ စစ်အုပ်စုများဖြစ်ဖြစ်) လက်အောက်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြဖူးသော ပြည်သူများအနေဖြင့် "အခွင့်အရေး" ဝေါဟာရနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိကြချေ။ ယခင်က ပြဿနာများကို "လူ့ အသိုင်းအဝိုင်း သို့မဟုတ် လူ့အဖွဲ့အစည်း" □ှုဒေါင့်မှသာ အဓိကထား ချဉ်းကပ်တင်ပြခဲ့ကြသည်။ ပြည်သူလူထု၏ "အခွင့်အရေး" များ အခြေခံပေါ်မှ ချဉ်းကပ်တင်ပြခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံတော်၏ အဆောက် အအုံယန□ယား များကိုအသုံး□ပခဲ့ကြရာတွင် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏အကျိုးစီးပွားအတွက်ဟု အကြောင်းပြ ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လက်တွေ့၌ လက်ရွေးစင်လူတစုအတွက်သာ အကျိုး□ပခဲ့သည်။ နိုင်ငံ တော်၏ အဆောက် အအုံဆိုရာတွင် ဖွဲ့စည်းအုပ် ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် အဓိ ကကျ သော အစိတ် အပိုင်း တရပ် ဖြစ်သည်။ တဖန် အစိုးရ၏အာဏာကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့် အညီ ကန့်သတ်သည့် စနစ်ကို ကျင့်သုံးသော ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမျိုးကို ဖေါ်ဆောင် ခြင်း မဟုတ်လျှင် ဖွဲ့စည်း ပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်လာခြင်းသည် ပြည်သူ လူထုအတွက် ဘာမျှ အဓိပ္ပါယ်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

လူ့အဖွဲ့အစည်းက **"အခွင့်အရေးကို အဓိကထားသော ယဉ်ကျေးမှု"** ကို မကျင့်သုံးလျှင် လူထု၏အခွင့်အရေးများကိုကာကွယ်ရန် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ လူ့အဖွဲ့ အစည်းတရပ် ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိမှုသည် (လူတဦးခြင်းစီအခြေခံဖြင့်စုစည်းထားသော) ပြည်သူလူထု၏ "အခွင့်အရေးများ" ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် မြ□င့်တင်ရန် ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတရပ် ကြီးပွားကောင်းမွန်ရေးနှင့် ဖွံ့□ဖိုးတိုးတက်ရေးကို အကြောင်းပြပြီး လူထု၏ "အခွင့်အရေးများ" ကို လျစ်လျူ□ှုထားရန် သို့မဟုတ် ပစ်ပယ်ရန် မသင့်ပေ။ (ဤနေရာတွင် လူ့ အဖွဲ့ အစည်းနှင့် လူထုကို တသီးတခြားစီသော်လည်းကောင်း၊ ဆက်စပ်၍သော်လည်းကောင်း စဉ်းစားရန် လိုပေလိမ့်မည်။) လူထု ၏ အခွင့်အရေးများကို မထိပါးရေးနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ် သည့် တချိန်တည်း တွင် လူ့အဖွဲ့အစည်းတရပ်လုံး ကြီးပွားကောင်း မွန်ရေးနှင့် ဖွံ့□ဖးတိုးတက် ရေးအတွက်ကိုလည်း ထိထိရောက်ရောက် □ကိုးပမ်းရပေမည်။ အမှန်အားဖြင့် လူထု၏ အခွင့် အရေး များ ကို ကာ ကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် မြ□င့်တင်ခြင်းတို့သည် လူ့အဖွဲ့အစည်း ကောင်းမွန် တိုးတက်ရေးအတွက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ပြဿနာမှာ ဤရည်မှန်းချက် ၂ ခုတို့အား ကျိုး

ကြောင်း ဆီလျော်စွာ လက်တွေ့ကျကျ ပေါင်းစပ်နိုင်ရေးပင် ဖြစ်၏။

"ပြည်သူလူထုက အချုပ်အခြာအာဏာကို ကျင့်သုံးခြင်း" သည် အစိုးရ၏အာဏာကို ဖွဲ့စည်း ပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် အညီကန့်သတ်၍ အုပ်ချုပ်သည့်စနစ်[၁၆] ကို ဖော်ဆောင်ရာတွင် အခြေခံအကျဆုံး အချက်တချက် ဖြစ်သည်ဟု မြင့်မားစွာ သတ်မှတ်ထားသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အစည်းများမှတဆင့် ပြည်သူက ရွေးကောက်တင်မြှောက်သောအစိုးရ၊ နိုင်ငံသားအားလုံး အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲများတွင် တန်းတူမဲပေးနိုင်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားခွင့်(ဟောပြောခွင့်၊ ပုံနှိပ်ခွင့်၊ စုဝေးခွင့်၊ အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းခွင့်)တို့ကို ကောင်းစွာ အသိအမှတ် ပြုထားသည်။ 'အခွင့်အရေးများ' အပေါ် အခြေခံပြီး 'အပြန်အလှန် ယုံကြည်လေးစားမှု' တည်ဆောက်ကြခြင်းအားဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းတရပ်တွင် စစ်မှန်သော အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို ရရှိနိုင်ပေသည်။ ပြည်သူလူထု၏အခွင့်အရေးများကို အာမခံချက်ပေးခြင်း၊ ပြည်သူများအတွင်း 'အခွင့်အရေး' နှင့် စပ်လျဉ်းသောအသိအမြင်ကို မြှင့်တင်ပေးခြင်း၊ ၎င်းအပြင် ပြည်သူလူထုကိုယ်တိုင် ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးများကို တိုးမြှင့်ရယူစေနိုင်အောင် အဖွဲ့အစည်းများ၊ အခြေအနေများ ဖန်တီးပေးခြင်းစသည်တို့ဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို မြှင့်တင် ပေးရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရပေမည်။

လူထုအဓိကအဖွဲ့အစည်း

"အခွင့်အရေးကို အဓိကထားသော ယဉ်ကျေးမှု" ကို ကောင်းမွန်စွာ အလေးဂရုပြုသော တိုင်းပြည်တခုတွင် လူထုအဓိကလူ့အဖွဲ့အစည်း ထူထောင်ရေးနှင့် ခိုင်မာတောင့်တင်းအောင်ဆောင်ရွက်ရေးတို့သည် အခြေခံကျနေသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတရပ်၏ အဆောက်အအုံဖန်တီး ထူထောင်ရေးတွင် အဓိကအခန်းမှ ပါဝင်သော်ငြားလည်း ဤတခု တည်းဖြင့် လူထု၏အခွင့်အရေးများကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်မှု မပြုနိုင်ချေ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ် ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပါဝင်ဆက်စပ်လျက်ရှိသော "အခွင့်အရေးများ" အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဆိုသည်မှာ အစည်းအရုံးများ၊ လူထုအသင်းအဖွဲ့များနှင့် အစိုးရမဟုတ် သော အဖွဲ့အစည်းများ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တည်ရှိပြီး လူထု၏အခွင့်အရေးများကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်သော အခါကျမှသာ လက်တွေ့ကျစွာ တကယ်တမ်း ဖြစ်တည်လာနိုင်ပေသည်။ ဤသည်မှာ လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့ အစည်း၏ အခြေခံကျသော အသွင်လက္ခဏာတရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့အစည်းများကို မိမိဆန္ဒအရ ပါဝင်မှုဖြင့်ဖွဲ့စည်းပြီး တခြားအဖွဲ့အစည်းများနှင့် လူမှုရေးအရ၊ စီးပွားရေးအရနှင့် ဘာသာရေးအရ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည်ဆိုလျှင် ဤအဖွဲ့အစည်း များကို လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့ အစည်း၏ ကနဦးအဆင့်တရပ်ဟူ၍ ယူဆနိုင်ပါမည်။ သို့ရာတွင် ထိုအသင်းအဖွဲ့ များသည် အစိုးရ၏ အာဏာ အလွဲသုံး စား လုပ်ခြင်း၊ တဦးချင်းနှင့်အုပ်စုလိုက်အခွင့်အရေးများအားထိခိုက်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ထိုဆောင် ရွက်အကောင် အထည်ဖော်မှုများတို့ကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့်တိုင်းပြည်အား ပျက်စီး စေခြင်းတို့ကို ပါးနပ်ကျွမ်းကျင်စွာ စောင့်ကြည့်ဝေဖန်ပြီး ထိန်းညှိပေးနိုင်မှသာလျှင် လူထုအဓိကလူ

့ အဖွဲ့အစည်း၏ အစိတ်အပိုင်းများ အဖြစ် ဖြစ်တည်လာနိုင်ပေသည်။ အစိုးရ၏ပေါ်လစီများနှင့် အာဏာအလွဲသုံးစားလုပ်မှုတို့ကို □င်းအဖွဲ့အစည်းများ က ထိန်းည□ပေးခြင်း၊ ကြီးကြပ် ခြင်းနှင့် စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးခြင်းတို့ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်မူ ကံမကောင်းအကြောင်းမလှသည့်အချက်ဟု ဆိုရလိမ့် မည်ထင်သည်။ အင်ဒိုနီးရှားမှ ဂိုခါအဖွဲ့နှင့် အလားတူသည့် ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့□ဖိးတိုးတက်ရေး အသင်း၊ မြန်မာမိခင်နှင့်ကလေးစောင့်ရှောက်ရေးအသင်းစသည့် နအဖစစ်အုပ်စုက တင်းကျပ်စွာချုပ်ကိုင်ထားသော အသင်းအဖွဲ့များ ကို လူထုအဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်လေဟန် နှင့် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းကို အထင်မှား အမြင်မှားဖြစ်အောင် □ကိုးစား လုပ်ဆောင်နေတုန်းပင် ဖြစ်သည်။ လူထုအသင်းအဖွဲ့ များအဖြစ် ထူထောင်လှုပ်ရှား နိုင်မှသာလျှင် အခြေခံလူထုအနေဖြင့် အခွင့်အာဏာများ ရရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ပြည်သူအားလုံး လူ့အခွင့်အရေးများ ရေရှည်ရရှိစေရေး အတွက် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း အပြောင်းအလဲများ ဖန်တီးရာတွင် ထိရောက်သော နည်းလမ်းတရပ်အဖြစ် အထောက်အကူ ဖြစ်စေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

လူထုအဓိက လူ့အဖွဲ့အစည်းတည်ဆောက်ရေးမျက်နှာစာမှ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နောက်ခံအခြေအနေ

နအဖ စစ်အုပ်စုချုပ်ကိုင်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့□ဖိးရေးအသင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံမိခင်နှင့် ကလေး စောင့်ရှောက်ရေးအသင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံကြက်ခြေနီ အသင်းစသော အဖွဲ့အစည်းများသည် လူထုအဖွဲ့အစည်းအဖြစ် အမည်ခံထားပြီး အဓိကကျသော အသင်း အဖွဲ့များအဖြစ် တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဗမာပြည်ရှိ တခြားအဖွဲ့ အစည်းများ၏ ထက်ဝက်ခန့်မှာ ဘာသာရေးနှင့် ဆက်နွယ်နေသော အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ကြ သည်။ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှုဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများက ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိပြီး ကျန်ရှိသည့်တို့မှာ လူမှုဖူလုံရေး၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ပေးကမ်းလှူဒါန်းရေး၊ ကယ်ဆယ်စောင့်ရှောက် ရေး (သို့မဟုတ်) လူသားချင်း စာနာမှုအရ ကူညီထောက်ပံ့ရေးနှင့် ဖွံ့□ဖိးတိုးတက်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ကြသည်၊အစိုးရတိုက်□ိုက်ချုပ်ကိုင်ထားရာဒေသများတွင် အဓိကတည်ရှိ နေကြ သည့် အဖွဲ့ အစည်းများအတွက် စိတ်မ ကောင်းဖြစ်ဘွယ်ရာတွေ့ ရှိရသောအချက်မှာ အစိုးရပေါ်လစီ များနှင့် အာဏာအလွဲသုံးစား လုပ်မှုတို့ကို ထိန်းည□ခြင်း၊ ကြီးကြပ်ခြင်း၊ စိစစ်ခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ပေါ်ရေးလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဦးတည် ရွေးရှုခြင်း မပြုနိုင်သေးသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါအသင်းအဖွဲ့ များသည် လွတ်လပ်စွာဖွဲ့ စည်းတည်ရှိခြင်း ဟုတ်မဟုတ် နှင့် အမျိုးသမီးများခွဲခြား ဖိနှိပ်ခံ ရမှုများ အပေါ်အလေး ထားဆောင်ရွက်ခြင်းရှိမရှိဆိုသော အချက်များမှာ အငြင်းပွား ဘွယ်ရာများ ဖြစ်နေသေးသည်။ ဆင်းရဲသားများ၏ ဘဝတိုးတက် မှု ရရှိရေး အတွက် အခြေခံ လူထုများ အတွင်း စနစ်တကျ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများကိုလည်း မတွေ့ ရသေးခြေ။ ဆင်းရဲမွဲ တေမှုဆိုင်ရာပြဿနာများ၊ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းမှုဆိုင်ရာ ပြဿနာများနှင့် တခြားအရေးကြီး

လူမှုပြဿနာ များကို ယင်းအဖွဲ့အစည်းများ က ဘယ် တုန်းကမှ ကိုင်တွယ်၊ မီးမောင်းထိုးပြမှု မပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လူထုအဓိက လူ့ အဖွဲ့ အစည်း၏ အခြေခံတရပ်အနေဖြင့် နအဖ၏အုပ်စိုးမှုအောက် တရားဝင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြသော မည်သည့် အသင်းအဖွဲ့တရပ်ရပ်ကမျှ တရားမျှ တမှုမရှိသည့် အုပ်စိုးမှုကို ဆန့်ကျင် ထိန်းည□မှုပြုပြီး လူမှုရေးဆိုင်ရာ မတရားမှုကို တိုက်ခိုက် သည့်အဖွဲ့ အစည်းတရပ်အဖြစ် ရပ်တည်ရန် ရှင်းလင်းပြတ်သားသော ရည်ရွယ် ချက်ကို ချမှတ်ထားခြင်း မရှိကြပေ။တည်ဆဲဥပဒေများနှင့် တရားစီရင်ရေး စနစ်တို့သည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့ အစည်း ပေါ်ပေါက်ဖြစ်တည်ရေးနှင့် ခိုင်မာ တောင့် တင်း ရေးတို့ကို လွယ်ကူချောမောစွာ ဖြစ်တည် လာရန် အထောက်အကူပြုပေးခြင်း မရှိပေ။ အစိုးရက ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ၁၉၈၈ ခုနှစ် အသင်းအဖွဲ့ ဆိုင်ရာ ဥပဒေ ကလည်း လွတ်လပ် သော အသင်းအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို တားမြစ် ပိတ်ပင်ထားလေသည်။ တည်ရှိဆဲတရားစီရင်ရေးစနစ်ကလည်း အစိုးရကို အလွန်ကျိုးနွံမှုပြု နေရ သည့် အခြေအနေတွင် လူထုအဖွဲ့အစည်းများမှ ပညာပေးသူ များနှင့် လူ့အခွင့်အရေး ဆိုင်ရာ တက်□ကလှုပ်ရှားသူများကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ဤသို့ဖြင့် တရား စီရင်ရေးစနစ်၏လွတ်လပ်မှုအသွင်လက္ခဏာတို့မှာလည်း လျင်မြန်စွာ မှေးမှိန်ပျောက် ကွယ်သွားခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ချမ်းသာ□ကွယ်ဝသူ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များ အတန် အသင့်ရှိသော်လည်း □င်းတို့အများစုသည် တိုင်းပြည်၏သဘာဝရင်းမြစ်များကို သွေးစုပ် ရယူသည့် လုပ်ငန်း၊ ပြည်ပကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်း၊ လိုင်စင်လုပ်ငန်းစသည့် လုပ်ငန်း တို့တွင် အစိုးရနှင့်အကျိုးအမြတ်ခွဲဝေ ယူနေကြသည်ဖြစ်ရာ □င်းတို့သည် လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်တည်ရေးအတွက် လွယ်ကူချောမွေ့အောင် အထောက်အကူပြုမည့် အလတ်လွှာ လူတန်းစားတရပ်ကို ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိချေ။

နိုင်ငံတကာ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ကုလသမဂ္ဂ ကိုယ်စားလှယ်ဌာနများကလည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့အစည်းတရပ် ဖြစ်ပေါ်လာစေရေးအတွက် ရှင်းလင်း ပြတ်သားသည့်ပေါ်လစီနှင့် လုပ်ငန်း အစီ အစဉ်များ ချမှတ်မထားသေးပေ။ နိုင်ငံတကာ ကြက်ခြေနီ အသင်း နှင့် ကမ္ဘာ့ အလုပ်သမားအဖွဲ့ချုပ်တို့မှတပါး ကုလသမဂ္ဂ၏ အခြား လုပ်ငန်းခွဲများအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် □င်းတို့ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့်မရရှိမည်ကို စိုးရိမ် သည့်အတွက် နအဖစစ်အုပ်စု ကို လိုက်လျောချွေးသိပ်နေ ရကြောင်း ကြားသိ နေရ သည်။ □င်းတို့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေမှုများ၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများကိုလည်း လူထုက ကောင်း မွန်စွာ မသိရှိရပေ။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတကာမှထောက်ပံ့ငွေ များအားလူထုအဖွဲ့ အစည်း များ အဖြစ် နအဖ က ဖွဲ့ စည်းပေးထားသည့် အဖွဲ့ အစည်းများ၊ ဖွဲ့ စည်းခွင့်ပြု ထား သည့် အဖွဲ့ အစည်းများသို့ လွှဲအပ်ပေးသည့်ဘက်တွင်လည်း ပွင့်လင်းမှု မရှိချေ။ နအဖ သည် နိုင်ငံတကာ အသိုင်းအဝိုင်း၏ ကူညီထောက်ပံ့ရေးအပေါ်မှ ငွေကြေးလဲ လှယ် ရေးနှုန်း ထား အရ အမြတ် ထုတ်ယူခြင်းဖြင့် အကျိုးအမြတ်အများအပြားကို ရယူခံစားလျက် ရှိနေသည်။

လူမျိုးစုများနှင့် လူထုအခြေပြု လူ့အဖွဲ့အစည်း

လူမျိုးစု လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ အဓိက လွှမ်းမိုးထားသည့် မြန်မာနိုင်ငံ ဒေသ အများအပြား တွင် နအဖ၏ ချုပ်ကိုင်မှုမှာ တစုံတရာ အတိုင်းအတာအထိ လျော့ရဲ လစ်ဟင်း လျက် ရှိနေသည်။ ဒီမိုကရေစီအတိုက်အခံ အဖွဲ့များရော၊ လူမျိုးစု လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်း များပါ နှစ်မျိုးစလုံး နိုင်ငံရေးအရ ရှေ့မတိုးသာ နောက်မဆုတ် သာ အခြေ အနေ မျိုး ဆိုက် ရောက် နေချိန်တွင် ပိုမို ငယ်ရွယ်သော လူမျိုးစုမျိုးဆက်က လူ့အဖွဲ့ အစည်း ၏အခြေ အ နေကို မြ□င့်တင်နိုင် ရန်အတွက် တခြားရွေးစရာနည်းလမ်းကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစား လာကြ သည်။ သူတို့တွင် တရားဝင်လုပ်ကိုင်ခွင့် မရှိသေးသော်လည်း လူငယ်၊ အမျိုးသမီး၊ အလုပ်သမား၊ လူမျိုးစု၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ ဥပဒေရေးရာ၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တခြားသော ဒေသဆိုင်ရာ အငြင်းပွားပြဿနာများ□စသည်တို့အပေါ် အလေးထားစူးစိုက် လုပ်ဆောင် သည့် အဖွဲ့အစည်းများ ဖွဲ့စည်းထူထောင်လာကြသည်။ သူတို့သည် ထိုင်း–မြန်မာ နယ်စပ် တွင် အခြေစိုက်သောလူထုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးတွဲပြီး လိင်ဆိုင် ရာ အဓမ္မပြုကျင့်မှု၊ လူကုန် ကူးမှု၊ တရားဥပဒေ စိုးမိုးခြင်း ကင်းမဲ့မှု၊ မူးယစ်ဆေးဝါး၊ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ထိ ခိုက် ပျက်စီး စေမှု၊ အဓမ္မနေရာပြောင်းရွှေ့မှုနှင့် အဓမ္မ လုပ်အားခိုင်းစေမှု၊ သဘာဝဓာတ်ငွေ့၊ လူမျိုးစု ဘာသာ စကား၊ မြေယာအဓမ္မသိမ်းယူမှု အစရှိသည်တို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာ ပြဿနာ များကို နိုင်ငံ တကာ အတိုင်းအတာအရ သိရှိနိုင်အောင် စာစောင်စာတမ်းများ ထုတ်ပြန် ကြေငြာ နိုင်ခဲ့ကြသည်။ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုအတွင်း ဖွဲ့စည်းပါဝင်သော ယူနစ်များ (တနည်းအား ဖြင့် ပြည် နယ်များ) အသီးသီးတွင် လွတ်လပ်သောလူထုအဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိ လှုပ်ရှား နိုင်မှသာလျှင် ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု လျှော့ချဖြန့်ခွဲသည့် လုပ်ငန်းစဉ်ကို ချောမောအောင် အထောက်အကူပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဒေသခံပြည်သူများ၏ အခွင့်အရေးများကိုလည်း ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ပိုမို အရေးကြီးသည်မှာ ပြည်နယ် အသီးသီး တွင် ရပ်တည်လှုပ်ရှားကြသော အဖွဲ့ အစည်းများသည် □င်းတို့ ပြည်နယ်၏ နယ်နိမိတ် ကို ကျော်လွန်ပြီး အခြားပြည်နယ်များရှိ အဖွဲ့ အစည်းများနှင့် ဆက် သွယ်ချိတ် ဆက်မှု ပြု ထား ခြင်းဖြင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတခုလုံး၏ စည်းလုံးမှုကို ခိုင်မာ တောင့် တင်းစေပြီး အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးကိုလည်း အထောက်အကူ ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဤအခြေ အနေကို နား လည် သဘောပေါက်သည့် လူမျိုးစုခေါင်းဆောင် အများအပြားက လူမှုပြဿနာများ ဖြေရှင်းရေးဦးတည်ချက်ဖြင့် လှုပ်ရှားနေကြသော လူထုအဖွဲ့အစည်း များကို ကြို ဆိုကြ သည်။ အထောက် အကူပြုပေးကြသည်များလည်း ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်း ဖွယ် ကောင်းသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ထူထောင် ရေးရည်မှန်း ချက် အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသော လူမျိုးစု ခေါင်းဆောင်အများစုသည် လူထုအခြေပြုလူ့ အဖွဲ့ အစည်းဆိုင် ရာ အယူအဆကို ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ လေ့လာနိုင်ခြင်းမရှိသေးသလို လက်ခံ

သဘောတူခြင်းလည်း မရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

နိဂုံး

လူမျိုးစုပြဿနာကို အထူးအလေးထားပြီး မှန်ကန်သင့်တော်စွာ ဖြေရှင်းပေး ရန်လို အပ်သည်ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း ထိုပြဿနာမှာ ဖြေရှင်းမရတော့လောက်အောင် အလွန် နက်နဲ ရှုပ်ထွေးသည်ဟု မဆိုလိုပါ။ စစ်အုပ်စု ရည်ညွှန်းဖော်ပြလေ့ရှိသလို စစ်တပ်စွမ်းပကား ဖြင့် ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုကို ခိုင်မာတောင့်တင်းအောင် မဆောင်ရွက်ပါက တည်ငြိမ် အေးချမ်း မှုမရရှိဘဲ၊ မြန်မာနိုင်ငံကြီး ပြိုကွဲပျက်စီးသွားမည်ဆိုသည်မှာလည်း ကျိုးကြောင်း ဆီလျော်မှု မရှိ ပါချေ။ ဗမာနှင့် ဗမာမဟုတ်သော တိုင်းရင်း သားလူမျိုးစု များအနေဖြင့် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ အစုအစည်း တရပ်ကို ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံထူထောင် ကြရမည်ဆိုသည့် ကိစ္စတွင် တူညီသော နားလည်သဘောပေါက်မှုရရှိရန် အရေးကြီးပါသည်။ ယင်းအစု အစည်း သည် မိမိတို့ အား လုံး၏ အစုအစည်းဖြစ် သည်ဟု ခံစားပြီး □အစုအစည်း ၏အစိတ်အပိုင်းတရပ်အဖြစ် ပါဝင် ရမှုအပေါ် ဂုဏ်ယူစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာမည်ဆိုပါက အချင်းချင်းအကြားတွင် "ယုံကြည်မှု"ကို တည်ဆောက်နိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူထုအဓိကလူ့ အဖွဲ့အစည်း ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ဖွယ် အခြေ အနေ ရှိခြင်း မှာ ဗမာနှင့် ဗမာမဟုတ်သည့် လူမျိုးစုများအပါအဝင် အောက်ခြေလူထု၏ စွမ်း ပကား ကို အားကောင်းတောင့်တင်းစေမည် ဖြစ်သည် ။ ထို့အပြင် □င်းတို့ နေထိုင်ရာဒေ သများ၏ ပြဿနာများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးပမ်းရာတွင် အားလုံးသော တိုင်းရင်း သားပြည် သူများ အတူတကွ စု□းဆွေးနွေးနိုင်သော စုရပ်တခုကို ကူညီဖန်တီးပေးခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဖက်'ရယ်ပြည်ထောင်စုဘောင်အတွင်းမှ ဒီမိုကရေစီလူ့အဖွဲ့အစည်းတရပ် တည် ဆောက်ရေးဆီသို့ ရှေးရှုတက်လှမ်း သွားနိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

****

(ဤ စာတမ်းမှာ ဦးအောင်ထူး အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြုစုပြီး ဒီဇင်ဘာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေဖြန့် ချီခဲ့သည့်

Legal Journal on Burma စာစောင်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည့် (Ethnic Issues and Civil Society in Burma) ကို မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆို၍ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

အောက်ခြေမှတ်စု

၁။ "ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးတိုက်ပွဲ" – ကော်နယ် တက္ကသိုလ် ဘွဲ့လွန်မဟာဌာနကြီးသို့ အဘိဓမ္မာဘာသာရပ် ဒေါက်တာဘွဲ့အတွက် တင်သွင်း သည့် ဂျိုးဆက်ဆီးလ်ဗားစတိုင်း၏စာတမ်း၊ စက်တင်ဘာ၊ ၁၉၆၀ ခုနှစ်။ နှာ ၂၁၈။

၂။ အောင်ဆန်း၏ "ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးပြဿနာများ" နှာ ၁၃ နှင့် နယူးတိုင်းအော့ဖ်ဘားမား (၁၀ – ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၄၆) နှာ ၄။

၃။ အောင်ဆန်း "ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးပြဿနာများ" နှာ ၂၁။

၄။ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ဖဆပလ) ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှထံမှ လွတ်လပ်ရေး ရရှိအောင် တိုင်းပြည်ကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့သော အဓိကအဖွဲ့အစည်း။

၅။ နယူးတိုင်းအော့ဖ်ဘားမား (၂ ရက်၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၄၆) နှာ ၂။

၆။ □င်း (၁၁ ရက်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၄၇) နှာ ၁။

၇။ □င်း နှာ ၂၂။

၈။ □င်း နှာ ၂၆

၉။ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီသို့ – ဦးနု။ (ရန်ကုန်၊ ၁၉၄၉) နှာ ၂၀၅။

၁၀။ □င်း နှာ ၁၀။

၁၁။ □င်း နှာ ၁၃၄ – ၃၅။

၁၂။ □င်း နှာ ၂၃၆။

၁၃။ □င်း နှာ ၁၇၄။

၁၄။ □င်း နှာ ၂၄၄။

၁၅။ ရှမ်းပြည်နယ်အစိုးရက တင်သွင်းပြီး ၁၉၆၁ ခုနှစ် တောင်ကြီး□မြို့တွင် ကျင်းပသော ပြည်နယ်ကွန်ဖရင့်တွင် အတည်□ပခဲ့သော "ဖက်ဒရယ်မူ သို့မဟုတ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်မှုစာတမ်း" နှာ ၃၄။

၁၆။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၆၅။

၁၇။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၈၃။

၁၈။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၈၇။

၁၉။ ပြည်ထောင်စုအမျိုးသားများဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်က တင်ပြသော "ခွဲထွက်ရေးနှင့် တန်းတူရေးပြဿနာ"။"ငြိမ်းချမ်းစွာယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေးမှစစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုသို့" ပြည်ထောင်စုအမျိုးသားများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၏ သမိုင်း ဝင်မှတ် တမ်းများ – လျှန်အိတ်ချ် ဆခုန် စုစည်းတင်သွင်းသည်။

၂၀။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ – ဒုတိယနောက်ဆက်တွဲ ရှင်းလင်းချက်။

၂၁။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ၁၇၃၊ ၁၈၁၊ ၁၈၉ နှင့် ၁၉၇။

၂၂။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၂၉ ရက် ရန်ကုန်□မိ့တော်ခန်းမတွင် ကျင်းပသော လူမျိုးစုများကွန်ဖရင့်သို့ ရှမ်းပြည်နယ် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ တင်ပြချက်၊ နှာ ၈။

၂၃။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ၏ တတိယနောက်ဆက်တွဲရှင်းလင်းချက် အမှတ်စဉ် တစ်နှင့်နှစ်။

၂၄။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၂၉ ရက် ရန်ကုန်□မ့တော်ခန်းမတွင် ကျင်းပသော လူမျိုးစုများကွန်ဖရင့်သို့ ရှမ်းပြည်နယ် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ တင်ပြချက်၊ နှာ ၁၈။

၂၅။ ဦးထွန်းမြင့်၏ "ပြည်ထောင်စုအတွင်း တန်းတူရေးကိုကျင့်သုံးသော ရှမ်းပြည်နယ်" ဖေဖော်ဝါရီ ၂၄၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ်။ နှာ ၅၂။

၂၆။ နေရှင်းသတင်းစာ (၂ ရက်၊ ဇူလိုင်၊ ၁၉၅၂) နှာ ၁။ ပြည်ထောင်စု၏ ဥပဒေ □ပ အာဏာကို ဆန်းစစ်သော အမှုတွင် ဗဟိုတရား□ုံးချုပ်ရှေ့မှောက်၌ စောဒကတက်ချက်။

၂၇။ ဦးထွန်းမြင့်၏ "ပြည်ထောင်စုအတွင်း တန်းတူရေးကိုကျင့်သုံးသော ရှမ်းပြည်နယ်" နှာ ၅၃။

၂၈။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃။

၂၉။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း ၂။

၃၀။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း ၈။

၃၁ ၁၉၆၁ – ၆၂ အတွင်းထုတ်ဝေခဲ့သော ကြေးမုံနှင့် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာပါ သတင်းအချက်အလက်များ။

၃၂။ ဦးထွန်းမြင့်၏ ရှမ်းပြည်နယ်ခွဲထွက်ရေးပြဿနာ (၂၃ ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၅၇) နှာ ၁၇ – ၁၈။

၃၃။ တော်လှန်ရေးကောင်စီ၏ ၁၉၆၂ ခုနှစ် မတ်လ ထုတ်ပြန်ချက်။

၃၄။ မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီမှ ထုတ်ဝေသော နဝတ၏ အမျိုးသားညီလာခံအား လေ့လာဆန်းစစ်ချက် – အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးပွဲမှတ်တမ်း။

၃၅။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁။ (၁၉၇၄)

၃၆။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၆။ (၁၉၇၄)

၃၇။ □င်း နှာ ၄၄၀။

၃၈။ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဗကပ ဗဟိုကော်မတီဝင်တဦးကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်မှ။

၃၉။ ကယန်းပြည်သစ်ပါတီ၏ "အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခြင်း"

၄၀။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အခြေခံမူများ၊ ဥပဒေ□ပလွှတ်တော်အတွက် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများ အပိုဒ် (၁)။

၄၁။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အခြေခံမူများ၊ ဥပဒေ□ပလွှတ်တော်အတွက် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများ အပိုဒ် (၂) နှင့် (၃)။

၄၂။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အခြေခံမူများ၊ ဥပဒေ□ပလွှတ်တော်အတွက် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများ အပိုဒ်(၄)။

၄၃။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အခြေခံမူများ၊ ဥပဒေ□ပလွှတ်တော်အတွက် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများ အပိုဒ် (၂၃)

၄၄။ မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီမှ ထုတ်ဝေသော စစ်တပ်နှင့် □င်း ၏ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ။

၄၅။ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အသေးစိတ်အခြေခံမူများမှ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်ခြင်း အပိုဒ် (၂□၂)

၄၆။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အခြေခံမူများ၊ ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းခြင်းအခန်းအတွက် အခြေခံမူများ အပိုဒ် (၅)။

၄၇။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အခြေခံမူများ၊ ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းခြင်းအခန်းအတွက် အခြေခံမူများ အပိုဒ် (၅)။

၄၈။ မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီမှ ထုတ်ဝေသော စစ်တပ်နှင့် □င်း၏ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ။

၄၉။ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အသေးစိတ်အခြေခံမူများမှ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးများ ခန့် အပ်ခြင်း အပိုဒ်(၂)

၅၀။ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အသေးစိတ်အခြေခံမူများမှ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးများ ခန့် အပ်ခြင်း အပိုဒ် (၃)

၅၁။ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အသေးစိတ်အခြေခံမူများမှ ဒေသ သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီး များခန့် အပ်ခြင်း အပိုဒ် (၂၂)

၅၂။ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ အသေးစိတ်အခြေခံမူများ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ အခွင့် အာဏာ အပိုဒ် (၄) (ည)။

၅၃။ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အသေးစိတ်အခြေခံမူများမှ ဒေသ သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီး များ ခန့်အပ်ခြင်း အပိုဒ် (၂၂)

၅၄။ ပါမောက္ခဟင်ကင်နှင့် ဂရီနီးဘက်ဂ်တို့□ပစုသော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အခြေခံများ။

---

[1] Minority Rights

[2] Unity in diversity

[3] Civil Society

[4] Civility

[5] Tolerence

[6] Constitutionalism

ဤနေရာမှ ဖြတ်ပါ

စာစောင်မှာယူခြင်း

အခြေခံဥပဒေရေးရာစာစောင် အမှတ် (၂၇)

သို့၊
ဖြန့်ချိရေးတာဝန်ခံ
အခြေခံဥပဒေရေးရာစာစောင်
မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများကောင်စီ

အခြေခံဥပဒေရေးရာစာစောင်ကို မှန်မှန်ဖတ်ရှုလိုပါသဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါ လိပ်စာ အတိုင်း ပေးပို့ပါရန် မှာကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်

အမည် ______________________________

ရက်စွဲ ______________________________

စာစောင်မှာယူသူအနေဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါအချက်အလက်များတင်ပြပေးရန် ပန်ကြား အပ်ပါသည်။

အဖွဲ့အစည်းအမည် (အဖွဲ့အစည်းတခုခု၏ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပါက)

____

စာစောင်မှာယူသည့် ရည်ရွယ်ချက်၊

____

____

မှာယူလိုသည့် စာအုပ်အရေအတွက် (   ) အုပ်၊
ယခင်ထုတ်ဝေခဲ့သော စာစောင်များ မှာယူလိုပါက –
အမှတ်စဉ် (   )၊ အုပ်ရေ (   ) အုပ်၊

စာအုပ်ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ ____________________________________

____

____

ဤအမှာစာကို –
Burma Lawyers' Council, PP.O. Box 14 Ngam Wong Won P.O , Nonthaburi 11001, Thailand သို့လည်းကောင်း၊ Fax (055) 542 910 သို့လည်းကောင်း ပေးပို့ရန်။

ဤစာရွက်ကို ဆုတ်ဖြဲ၍ ဖြည့်စွက်ရေးသားရန်၊ ထို့နောက် အထက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ပါရန်။